

รายงานการวิจัยเรื่อง

รูปแบบและวิธีดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้

ของครูภูมิปัญญาไทย

เพื่อขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น

สำนักงานเลขานุการสภาการศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ

๓๗/๑.๑๐๗	สำนักงานเลขานุการสภาพการศึกษา
๘ ๖๙๑ ร	รายงานการวิจัยเรื่อง รูปแบบและวิธีดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ของครุภูมิปัญญาไทยเพื่อขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น
	๑๑๓ หน้า
	ISBN : 978-616-7324-36-4
	๑. ครุภูมิปัญญาไทยกับเศรษฐกิจพอเพียง - วิจัย ๒. ชื่อเรื่อง

รายงานการวิจัยเรื่อง รูปแบบและวิธีดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ของครุภูมิปัญญาไทยเพื่อขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น

สิงพิมพ์ สกศ. อันดับที่ ๔๓/๒๕๕๓
พิมพ์ครั้งที่ ๒ มกราคม ๒๕๕๔ จำนวน ๑,๐๐๐ เล่ม
ผู้พิมพ์เผยแพร่ กลุ่นนโยบายส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต
 สำนักนโยบายด้านการเรียนรู้ตลอดชีวิตและโอกาสทางการศึกษา
 สำนักงานเลขานุการสภาพการศึกษา
 ๙๙/๒๐ ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตย กรุงเทพ ๑๐๓๐๐
 โทร. ๐ ๒๖๖๙ ๗๑๒๓ ต่อ ๒๕๒๖, ๒๕๒๘
 โทรสาร. ๐ ๒๖๖๙ ๗๗๓๖
 Website : <http://www.onec.go.th>
สำนักพิมพ์ ห้างหุ้นส่วนจำกัด วี.ที.ซี. คอมมิวนิเคชั่น
 ๓๒/๙๙ ซอยรามอินทรา ๖๕ ถนนรามอินทรา
 แขวงท่าแร้ง เขตบางเขน
 กรุงเทพฯ ๑๐๒๒๐
 โทรศัพท์ : ๐ ๒๕๕๐๙ ๔๔๘๙
 โทรสาร : ๐ ๒๕๕๐๙ ๔๔๘๖

คำนำ

รายงานการวิจัย เรื่องรูปแบบและวิธีดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ของครุภูมิปัญญาไทย เพื่อขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น เป็นงานวิจัยที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๕ ที่ได้กำหนดให้สถานศึกษา ร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน และสถาบันทางสังคมต่าง ๆ ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน โดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่าง ๆ นำไปพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชน นอกจากนั้นยังได้กำหนดให้หน่วยงานทางการศึกษาระดมทรัพยากรบุคคลในชุมชนให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยนำประสบการณ์ความรอบรู้ ความชำนาญและภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษา ซึ่งสำนักงานเลขานุการสภากาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ร่วมกับสมาคมครุภูมิปัญญาไทย ได้พิจารณาคัดเลือกผลงานครุภูมิปัญญาไทยที่เสนอผลงานมาเพื่อศึกษาวิจัย จำนวน ๑๐ คน ๙ ด้าน ๔ ภูมิภาค เพื่อเป็นกรณีศึกษารูปแบบและวิธีดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ของครุภูมิปัญญาไทย เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงโดยมีผลงานเป็นที่ประจักษ์และสร้างคุณประโยชน์ที่มีคุณประโยชน์ยิ่ง แก่ท้องถิ่น เช่น การส่งเสริมการศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ และขณะเดียวกันเป็นการสร้างเสริมความมั่นคงทางเศรษฐกิจของครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติ

ผลการวิจัยที่ได้นี้ นอกจากจะเป็นประโยชน์ในการเผยแพร่ผลงานด้านภูมิปัญญาให้เป็นที่ประจักษ์แก่สาธารณะ หากยังส่งเสริมให้คนไทยทุกคนตระหนักรู้ถึงความสำคัญ เล็งเห็นประโยชน์ และรู้จักนำไปบูรณาการร่วมกันกับองค์ความรู้สากล อันจะช่วยแก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชนให้ยั่งยืน ต่อไป

สำนักงานฯ ขอขอบคุณคณะนักวิจัยจากสมาคมครุภูมิปัญญาไทยที่ได้ดำเนินการวิจัยครั้งนี้ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานการวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อนักวิชาการ ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้สนใจในการวางแผนการดำเนินงานที่เป็นประโยชน์ต่อวงการศึกษา สังคม และการพัฒนาทางเศรษฐกิจต่อไป ในอนาคต

(รองศาสตราจารย์ธงทอง จันทรางศุ)
เลขานุการสภากาการศึกษา

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษารูปแบบและวิธีการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ของ ครุภูมิปัญญาไทย เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น ซึ่งได้รับการพิจารณาคัดเลือก โดยสมาคมครุภูมิปัญญาร่วมกับสำนักงานเลขานุการสภาพการศึกษาโดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังต่อไปนี้

๑. เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ของครุภูมิปัญญาไทยในการขับเคลื่อน แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น

๒. เพื่อสังเคราะห์รูปแบบและวิธีการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ของครุภูมิปัญญาไทยในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น

๓. เพื่อกำหนดแนวทางในการส่งเสริมรูปแบบและวิธีการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ของ ครุภูมิปัญญาไทยในการขับเคลื่อนแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น ๑๐ กรณีศึกษา ประกอบด้วย ครุภูมิปัญญาไทย ๕ ด้าน จำแนกได้ดังนี้

๑. ครุวงศ์ แก้วใจมา	ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. ครุบุญคิด วัชรศาสตร์	ด้านภาษาและวรรณกรรม
๓. ครุสุนทรี ขนาดนิด	ด้านอุตสาหกรรมและหัตถกรรม
๔. ครุสมพงษ์ มาจันทร์	ด้านกองทุนและธุรกิจชุมชน
๕. ครุโภศล แวนตะโคตร์	ด้านการแพทย์แผนไทย
๖. ครุมาลี แவะเพ็ชร	ด้านโภชนาการ
๗. ครุอุทุมพร มูลพรหม	ด้านปรัชญา ศาสนา และประเพณี
๘. ครุจักรวิศว์ สุขสวัสดิ์	ด้านศิลปกรรม
๙. ครุทองเหมาะ แจ่มแจ้ง	ด้านเกษตรกรรม
๑๐. ครุอะมะ แบบีอีແບ	ด้านศิลปกรรม

ให้กระจายทุกภาคและครอบทั้ง ๕ ด้าน โดยมีเกณฑ์การพิจารณาจากที่ประชุมของสมาคม ครุภูมิปัญญาไทย โดยพิจารณาจากเอกสารที่ส่งมาและคณะกรรมการสมาคมครุภูมิปัญญาไทยลง พิនท์ที่ตรวจสอบข้อมูลเชิงประจักษ์ สัมภาษณ์ครุภูมิปัญญาไทยทั้ง ๑๐ กรณีศึกษา

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาการพัฒนาการวิจัยรูปแบบและวิธีการดำเนินกิจกรรม การเรียนรู้ของครุภูมิปัญญาไทยเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น ที่ได้รับการพิจารณาจาก คณะกรรมการของสมาคมครุภูมิปัญญาไทย จำนวน ๑๐ กรณีศึกษา โดยมีการดำเนินการศึกษาวิจัยดังนี้

๑. การศึกษาในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งได้แก่ การสำรวจและการศึกษาวิจัยภาคสนาม โดยการสัมภาษณ์ การสังเกต และการสนทนากลุ่ม

๒. สถานที่เก็บข้อมูล กลุ่มเป้าหมายของการวิจัยคือครุภูมิปัญญาไทยจำนวน ๑๐ กรณีศึกษา ซึ่งได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติ จากสำนักงานเลขานุการสภาพการศึกษา และมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ ตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

๓. สังเคราะห์ข้อมูลที่ได้สรุปผลเป็นรายบุคคลจัดพิมพ์เอกสารนำเสนอสำนักงานเลขานุการ
สภากาศศึกษา

๔. มีระยะเวลาในการวิจัย ๑๐ เดือน นับตั้งแต่ลงนามสัญญา โดยใช้เครื่องมือจากการศึกษา
เอกสารและสัมภาษณ์ครุภูมิปัญญาไทยในท้องถิ่น

ผลกระทบการศึกษาวิจัย สรุปได้ดังนี้

๑. การเรียนรู้ของครุภูมิปัญญาไทย

สภาพการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ของครุภูมิปัญญาไทย ครุภูมิปัญญาไทยมีการเรียนรู้
ส่วนหนึ่งได้รับการถ่ายทอดจากบรรพบุรุษที่เคยได้ใช้ในการดำเนินชีวิตมาแล้วและประสบผลสำเร็จด้วยดี
ผู้ซึ่งเป็นลูกหลานหรือเครือญาติ ผู้ที่มีความใกล้ชิดจะได้รับการเรียนรู้ตามวิถีชีวิตที่ผ่านมา
ครุภูมิปัญญาไทยจึงได้รับรวมองค์ความรู้ไว้และในขณะเดียวกัน ครุภูมิปัญญาไทยผู้ซึ่งมีประสบการณ์
ในการเสาะแสวงหาองค์ความรู้ใหม่ๆ ซึ่งมีความเกี่ยวพันและมีความเป็นอยู่ที่ผสมกลมกลืนในการดำเนิน
ชีวิตในท้องถิ่น ครุภูมิปัญญาไทยมีความเชื่อมั่นจนเป็นองค์ความรู้จำเพาะของด้านนั้น นำไปสู่วิถีการ
ดำเนินชีวิตของตนเองและครอบครัวและเป็นประโยชน์ต่อสังคมต่อไปในอนาคต

ครุภูมิปัญญาไทยจึงเป็นแกนนำในการดำเนินชีวิตและการพัฒนาท้องถิ่นที่สามารถนำ
องค์ความรู้ที่มีอยู่มาสู่การดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ ได้

การเรียนรู้ของครุภูมิปัญญาไทยเป็นกระบวนการที่ได้สังเคราะห์อกมาอย่างมีระบบ
และสามารถนำออกไปเผยแพร่ได้ ครุภูมิปัญญาไทยมีหลักความคิดเป็นของตนเองที่สังเคราะห์อกมา
เป็นขั้นตอน ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาครุภูมิปัญญาไทยมีศูนย์การเรียนรู้เพื่อรวบรวมองค์ความรู้
ไว้เป็นเอกสารลักษณ์ของตนเอง พร้อมกับมีการถ่ายทอดองค์ความรู้และการช่วยเหลือของท้องถิ่นนั้น ๆ
โดยถ่ายทอดความรู้แบบบัวไม่เห็นน้ำไม่เห็นน้ำ ประสานความแตกแยกความเชื่อทางความคิดให้แนบสนิท
กลมกลืนเป็นความสามัคคีส่งบ่ร่วมเย็นเอื้ออาทรต่อ กัน โดยไม่แยกชั้นวรรณะ เชื้อชาติและศาสนา
ซึ่งนับเป็นปูชนียบุคคลที่หาได้ยากยิ่งในยุคปัจจุบัน เป็นบุคคลที่รู้จักคิด รู้จักทำ พัฒนาตนเองจน
ประสบความสำเร็จ ดำรงชีวิตอยู่บนพื้นฐานของความพอเพียง ไม่ดึงไป ไม่หย่อนไป เป็นตัวอย่างของ
สังคมในยามโลกวิกฤติได้เป็นอย่างดี

๒. รูปแบบและวิธีการเรียนรู้ของครุภูมิปัญญาไทย

๒.๑ รูปแบบการเรียนรู้

๒.๑.๑ กระบวนการเรียนรู้ ครุภูมิปัญญาไทยมีกระบวนการเรียนรู้มาจากการเรียนรู้จากบรรพบุรุษ
(พ่อ แม่ ฯลฯ) ประสบการณ์ชีวิต บุคคลสำคัญในท้องถิ่น จากกิจกรรมและเครือข่ายกลุ่มต่าง ๆ
การบวชเรียนทางศาสนา และกิจกรรมทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน

๒.๑.๒ วิธีการเรียนรู้ ครุภูมิปัญญาไทยมีวิธีการเรียนรู้จากการประชุม สมมนา อบรม
จากการศึกษาเอกสาร สื่อสิ่งพิมพ์ และจากการศึกษาดูงาน

๒.๒ การถ่ายทอดความรู้

๒.๒.๑ กระบวนการถ่ายทอดความรู้ ครุภูมิปัญญาไทย มีกระบวนการถ่ายทอดความรู้โดยการจัดอบรม การสัมมนา จัดทำหลักสูตรและคู่มือการเรียนการสอน การสาธิตทั้งการศึกษาในระบบนอกระบบและตามอัธยาศัย และการจัดตั้งศูนย์เรียนรู้ของครุภูมิปัญญาไทย

๒.๒.๒ วิธีการถ่ายทอดความรู้ ครุภูมิปัญญาไทย มีวิธีการถ่ายทอดความรู้หลายรูปแบบ เช่น เป็นวิทยากร ปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี จัดทำเอกสาร สิงพิมพ์ และชิ้นงานต้นแบบ จัดนิทรรศการ และจัดศูนย์เรียนรู้ของครุภูมิปัญญาไทย

๒.๓ การขับเคลื่อนความรู้

๒.๓.๑ กระบวนการขับเคลื่อนความรู้ ครุภูมิปัญญาไทย มีกระบวนการขับเคลื่อนความรู้ โดยสร้างจิตสำนึกรักษางาน รักท้องถิ่น รักทรัพยากร ให้รู้จักลงทะเบิก ไม่เบียดเบี้ยน เรียนรู้และพึงตนเอง สร้างความสัมพันธ์และมีความพอประมาณ รู้จักเก็บออม สร้างความมีเหตุมีผล ช่วยเหลือสังคม ใช้หลักศาสโนในการทำงานและการดำเนินชีวิต จัดตั้งกลุ่มอาชีพ การออมทรัพย์ สร้างเครือข่ายและกลไกการตลาด และสุขภาวะในท้องถิ่น

๒.๓.๒ วิธีการขับเคลื่อนความรู้ ครุภูมิปัญญาไทย มีวิธีการขับเคลื่อนความรู้โดยการสร้างต้นแบบการดำเนินชีวิต อาชีพแบบสังคมเกื้อกูล กระตุ้นความคิดในการรวมกลุ่ม การจัดทำบัญชีครัวเรือน สร้างจิตสาธารณะ และสร้างจิตสำนึก เห็นคุณค่าของการดำเนินชีวิตแบบพอเพียง

๓. แนวทางในการส่งเสริมรูปแบบและวิธีดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรสนับสนุนให้เกิดกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ การทำเป็นแบบอย่าง การตั้งศูนย์เรียนรู้ การจัดทำหลักสูตร การอบรม การสาธิต การจัดการเรียนการสอนในระบบนอกระบบและตามอัธยาศัย และการจัดตั้งกลุ่มกิจกรรมการดำเนินชีวิตและอาชีพตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

สารบัญ

หน้า

คำนำ

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

๑ - ๓

สารบัญ

๔ - ๗

สารบัญแผนภาพ

๘

บทนำ

๑. ความเป็นมาและความสำคัญของครุภัณฑ์ไทย

๑

๒. วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

๓

๓. ขอบเขตของการศึกษา

๔

๔. ขอบเขตด้านประเด็นที่ศึกษา

๔

๕. กรอบแนวคิดในการวิจัย

๕

๖. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๕

๗. นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

๕

๘. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้จากการวิจัย

๖

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

๑. แนวคิด

๗

๒. ประเภทของภูมิปัญญา

๘

๓. ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๑๑

๔. การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้

๑๕

๕. การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในต่างประเทศ

๑๖

๖. การวิพากษ์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๑๖

วิธีดำเนินการวิจัย

๑. การเก็บรวบรวมข้อมูล

๑๗

๒. หลักเกณฑ์การคัดเลือกครุภัณฑ์ไทย

๑๗

๓. กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาและทีมนักวิจัย

๑๗

สารบัญ (ต่อ)

ผลการวิจัย	หน้า
๑. สภาพการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ รูปแบบและวิธีดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ของครุภูมิปัญญาไทยในการขับเคลื่อนแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	๒๑
● ครุภูมิปัญญาไทย	๒๒
● ครุภูมิปัญญาไทย	๒๓
● ครุภูมิปัญญาไทย	๒๔
● ครุภูมิปัญญาไทย	๒๕
● ครุภูมิปัญญาไทย	๒๖
● ครุภูมิปัญญาไทย	๒๗
● ครุภูมิปัญญาไทย	๒๘
● ครุภูมิปัญญาไทย	๒๙
● ครุภูมิปัญญาไทย	๓๐
● ครุภูมิปัญญาไทย	๓๑
● ครุภูมิปัญญาไทย	๓๒
● ครุภูมิปัญญาไทย	๓๓
● ครุภูมิปัญญาไทย	๓๔
● ครุภูมิปัญญาไทย	๓๕
● ครุภูมิปัญญาไทย	๓๖
● ครุภูมิปัญญาไทย	๓๗
● ครุภูมิปัญญาไทย	๓๘
● ครุภูมิปัญญาไทย	๓๙
● ครุภูมิปัญญาไทย	๔๐
● ครุภูมิปัญญาไทย	๔๑
● ครุภูมิปัญญาไทย	๔๒
● ครุภูมิปัญญาไทย	๔๓
● ครุภูมิปัญญาไทย	๔๔
● ครุภูมิปัญญาไทย	๔๕
● ครุภูมิปัญญาไทย	๔๖
● ครุภูมิปัญญาไทย	๔๗
● ครุภูมิปัญญาไทย	๔๘
● ครุภูมิปัญญาไทย	๔๙
● ครุภูมิปัญญาไทย	๕๐
๒. แนวทางในการส่งเสริมรูปแบบและวิธีการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ของครุภูมิปัญญาไทยในการขับเคลื่อนแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น	๕๑
สรุป และข้อเสนอแนะ	๕๒
๑. สรุปผลการวิจัย	๕๓
๒. ข้อเสนอแนะ	๕๔
บรรณานุกรม	๕๕
ภาคผนวก	๕๖
ภาคผนวกที่ ๑ แบบกรอกข้อมูลและแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย	๕๗
ภาคผนวกที่ ๒ ข้อเสนอแนะของนักวิจัยเกี่ยวกับความสำเร็จ	๕๘
ของครุภูมิปัญญาไทย	๕๙

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพ

	หน้า
๑ หลักการของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	๑๔
๒ การเชื่อมโยงของ ๓ คุณลักษณะของครรภูมิปัญญาไทย	๔๐
๓ บุคลิกภาพของครรภูมิปัญญาไทย	๔๙
๔ รูปแบบการเรียนรู้ของครรภูมิปัญญาไทย	๕๓
๕ รูปแบบกระบวนการเรียนรู้ของครรภูมิปัญญาไทย	๕๕
๖ รูปแบบการดำเนินชีวิตสุทธิพอเพียง	๕๖
๗ สามเหลี่ยมภูมิปัญญาขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	๕๗

บทนำ

๑. ความเป็นมาและความสำคัญของครุภูมิปัญญาไทย

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ (สำนักนายกรัฐมนตรี โอนให้กับกระทรวงศึกษาธิการ ๗ ๒๓ ๒๕ ๒๙ และ ๔๗ สรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับเรื่องภูมิปัญญา ท้องถิ่น โดยเฉพาะมาตรฐาน ๗ ๒๓ ๒๕ ๒๙ และ ๔๗ สรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่น ได้ดังนี้

๑. กระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกคนไทยให้มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือภูมิปัญญาไทย ตลอดจนรักษาผลประโยชน์ส่วนรวม และของประเทศชาติเพื่อคนไทยรู้จักพึงตนเอง มีความคิดสร้างสรรค์ ฝรั่งและเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

๒. กระบวนการเรียนรู้ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้และคุณธรรม ด้วยการจัดการศึกษา ในแต่ละระดับการศึกษาอย่างเหมาะสมทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยเพื่อคนไทย มีความรู้ในภูมิปัญญาไทยและความสามารถประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาจากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ก่อเกิดประโยชน์ อันนำมาสู่การประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

๓. กระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน ให้รู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาเพื่อใช้พัฒนาชุมชน และแลกเปลี่ยนเรียนรู้การพัฒนาระหว่างชุมชน ทั้งนี้โดยใช้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการและสถาบันสังคมอื่น ทั้งหน้าที่จัดและสนับสนุนให้มีการจัดการศึกษาอบรม อันนำไปสู่การพัฒนาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร และวิทยาการต่าง ๆ เพื่อใช้พัฒนาชุมชนได้อย่างสอดคล้อง กับความต้องการและส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน

๔. สาระของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อความเป็นไทย โดยมีวัตถุประสงค์ ในวรรคหนึ่งต้องเกี่ยวข้องกับเนื้อหาของภูมิปัญญาไทย ทั้งนี้เพื่อความเป็นพลเมืองของชาติสามารถประกอบอาชีพและดำรงชีวิตที่พึงประสงค์ของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

๕. ภูมิปัญญาท้องถิ่น ก่อเกิดประโยชน์ทางการศึกษา โดยให้หน่วยงานทางการศึกษาระดม ทรัพยากรบุคคลในชุมชน เพื่อนำประสบการณ์ ความรู้ และความชำนาญมาใช้สนับสนุนการมีส่วนร่วม การจัดการศึกษา รวมทั้งการยกย่องเชิดชูผู้ที่ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา

๖. การจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้หรือแหล่งเรียนรู้ ถือเป็นบทบาทหน้าที่ของภาครัฐต้องส่งเสริม การดำเนินงาน ทั้งนี้เพื่อการมีแหล่งข้อมูลและสถานที่เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและเพียงพอต่อ ความต้องการการเรียนรู้ของคนไทย

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติดังกล่าวข้างต้นจะเห็นว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นแหล่งการเรียนรู้อีกรูปแบบหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมการศึกษาในระบบโรงเรียน การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย เพราะภูมิปัญญาเป็นสิ่งที่ผสมผสานอยู่ในวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนไทยที่จะช่วยให้การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ในท้องถิ่น ทั้งได้เรียนรู้อย่างเป็นรูปแบบและเป็นสิ่งที่สามารถนำไปปฏิบัติได้ในชีวิตจริง ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดเรื่องภูมิปัญญาไทยไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. ๒๕๔๔ เพื่อให้เยาวชนได้ผ่านกระบวนการเรียนรู้เพื่อเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพการพึ่งตนเองและสามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุขต่อไป

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ได้พระราชทานทฤษฎีใหม่ให้ใช้เป็นกรอบในการดำเนินชีวิต ที่เรียกว่า "เศรษฐกิจพอเพียง" (Sufficiency Economy) ซึ่งหมายถึงความสามารถของชุมชน เมือง รัฐ ประเทศ หรือภูมิภาคหนึ่ง ๆ ในการผลิตสินค้าและบริการทุกชนิดเพื่อเลี้ยงสังคมนั้น ๆ ได้โดยไม่ต้องพึ่งพาจากปัจจัยต่าง ๆ ที่เข้าไม่ได้เป็นเจ้าของ และมีหลักการสำคัญของเศรษฐกิจพอเพียง ๕ ประการคือ

๑. หลักความพอประมาณ
๒. หลักความมีเหตุผล
๓. หลักมีภูมิคุ้มกันที่ดี
๔. หลักการใช้ความรู้
๕. หลักการมีคุณธรรม

ซึ่งจากหลักสำคัญของเศรษฐกิจพอเพียงนี้ จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย จึงถือได้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนหลักอันนำไปสู่ การให้บุคคลและชุมชนมีความสามารถในการดำรงชีวิตได้อย่างไม่เดือดร้อน มีความเป็นอยู่อย่างประมาณต้นตามฐานะตามอัตภาพและที่สำคัญไม่หลงเหลือไปตามกระแสของวัตถุนิยม มีอิสรภาพ เสรีภาพ ไม่พันธนาการอยู่กับสิ่งใด รวมทั้งบุคคลมีคุณลักษณะพึงตนเองในแต่ละด้าน ดังนี้

๑. ด้านจิตใจ คือทำตนให้เป็นที่พึ่งแห่งตนเอง มีจิตสำนึกที่ดี สร้างสรรค์ให้ตนเองและชาติโดยรวม มีจิตใจอ่อนโยน ประนีประนอม เห็นประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง

๒. ด้านสังคม คือแต่ละบุคคลและชุมชนต้องช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เชื่อมโยงกันเป็นเครือข่าย ชุมชนที่แข็งแรง เป็นอิสระ

๓. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คือใช้แลจัดการอย่างฉลาด พร้อมทั้งหาทางเพิ่มมูลค่า โดยยึดหลักการของความยั่งยืน

๔. ด้านเทคโนโลยี คือจากสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เทคโนโลยีที่เข้ามาใหม่มีทั้งดีและไม่ดี คงต้องแยกแยะบนพื้นฐานของภูมิปัญญาชาวบ้านและเลือกใช้เฉพาะที่สอดคล้องกับความต้องการและสภาพแวดล้อม รวมทั้งควรพัฒนาเทคโนโลยีจากภูมิปัญญาของตนเองและชุมชน

๕. ด้านเศรษฐกิจ คือจะต้องให้ความสำคัญในการมุ่งลดรายจ่ายและยึดหลักพออยู่ พอกิน พอกใช้ (แต่เดิมนักพัฒนามากมุ่งที่เพิ่มรายได้ และไม่มีการมุ่งที่การลดรายจ่าย ดังนั้นในปัจจุบันนี้การพัฒนาจะต้องปรับทิศทางใหม่ให้สมดุล)

มาตรฐานการศึกษาของชาติ เป็นมาตรฐานที่ ๓ แนวทางสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ สังคมแห่งความรู้ การสร้างวิถีแห่งการเรียนรู้ และแหล่งการเรียนรู้ให้เข้มแข็ง ได้มีสาระสำคัญ

ที่จะสะท้อนถึงการดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรฐานได้นั้น จำเป็นต้องส่งเสริมและสนับสนุน ความเป็นภูมิปัญญาไทย ซึ่งเป็นรากเหง้าของท้องถิ่น อันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพ ประสิทธิภาพและเพิ่มขีดความสามารถของคนไทยในการพัฒนาท้องถิ่นและประเทศ รวมทั้ง ภูมิปัญญาไทยสามารถเพิ่มศักยภาพคนไทยในการแข่งขันกับนานาประเทศ ตลอดจนลดความขัดแย้ง ภายในชุมชนได้นั้น ภูมิปัญญาท้องถิ่นมีความจำเป็นควรส่งเสริมให้มีการดำเนินการต่อเนื่องไป

ครูภูมิปัญญาไทยที่ดำรงตนในแต่ละด้านเป็นผู้เสียสละและอุทิศตน โดยเฉพาะวิธีการ จัดการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดการพัฒนาซึ่งมีความสอดคล้องกับวิถีชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ รวมทั้งสอดรับกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและวัฒนธรรมไทย เพราะผู้ทรงภูมิปัญญา มีองค์ความรู้ มีทักษะและความสามารถอันเกิดจากการสั่งสมประสบการณ์ที่ผ่านจากบรรพบุรุษและพัฒนาต่ออยอด ภูมิปัญญาในแต่ละด้าน ได้แก่

๑. ด้านเกษตรกรรม
๒. ด้านอุตสาหกรรมและหัตถกรรม
๓. ด้านการแพทย์แผนไทย
๔. ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕. ด้านกองทุนและธุรกิจชุมชน
๖. ด้านศิลปกรรม
๗. ด้านภาษาและวรรณกรรม
๘. ด้านปรัชญา ศาสนา และประเพณี
๙. ด้านโภชนาการ

สมาคมครูภูมิปัญญาไทย และสำนักงานเลขานุการสภาการศึกษา ตระหนักรถึงความสำคัญของ งานด้านภูมิปัญญาไทยซึ่งเป็นสิ่งที่ผสมผสานอยู่ในวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของคนไทย โดยที่มีการ ส่งเสริมให้ครูภูมิปัญญาไทยได้มีโอกาสสะท้อนความเป็นจริงในชีวิต ที่มีองค์ความรู้ในแต่ละด้าน รูปแบบและวิธีการจัดการเรียนรู้ของครูภูมิปัญญาไทยเพื่อการขับเคลื่อนแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจ พοเพียงในท้องถิ่น ซึ่งเป็นการดำเนินงานภายใต้แผนงานวิจัยพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้ด้วยปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงและภูมิปัญญาไทย

๒. วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

๑. เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ของครูภูมิปัญญาไทยในการขับเคลื่อน แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น
๒. เพื่อสังเคราะห์รูปแบบและวิธีการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ของครูภูมิปัญญาไทย ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น
๓. เพื่อกำหนดแนวทางในการส่งเสริมรูปแบบและวิธีการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ของ ครูภูมิปัญญาไทยในการขับเคลื่อนแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น

๓. ขอบเขตของการศึกษา

๑. ขอบเขตด้านพื้นที่ที่ศึกษา การศึกษาครั้งนี้ ดำเนินการศึกษา "ครุภูมิปัญญาไทย" ในท้องถิ่นประเทศไทย

๒. ขอบเขตประเพณีของภูมิปัญญาไทย การศึกษาครั้งนี้ คัดเลือกครุภูมิปัญญาไทย จำนวนหนึ่งจากภูมิปัญญาไทยที่ส่งผลงานต่อสมาคมครุภูมิปัญญาไทยและคณะกรรมการของสมาคม ครุภูมิปัญญาไทย คัดเลือกจำนวน ๑๐ คน ดังนี้

๑. ครุวงษ์ แก้วใจมา	ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. ครุบุญคิด วัชรศานต์	ด้านภาษาและวรรณกรรม
๓. ครุสนธี ขนาดนิติ	ด้านอุดสาหกรรมและหัตถกรรม
๔. ครุสมพงษ์ มากันทร์	ด้านกองทุนและธุรกิจชุมชน
๕. ครุโภคล แคนตะโคตร์	ด้านการแพทย์แผนไทย
๖. ครุมาลี แวนเพ็ชร	ด้านโภชนาการ
๗. ครุอุทุมพร มูลพร	ด้านปรัชญา ศาสนา และประเพณี
๘. ครุจักรกริศษ์ สุขสวัสดิ์	ด้านศิลปกรรม
๙. ครุทองเหมาะ แจ่มแจ้ง	ด้านเกษตรกรรม
๑๐. ครุอะนะ แบลลี่อแบ	ด้านศิลปกรรม

๔. ขอบเขตด้านประเด็นที่ศึกษา

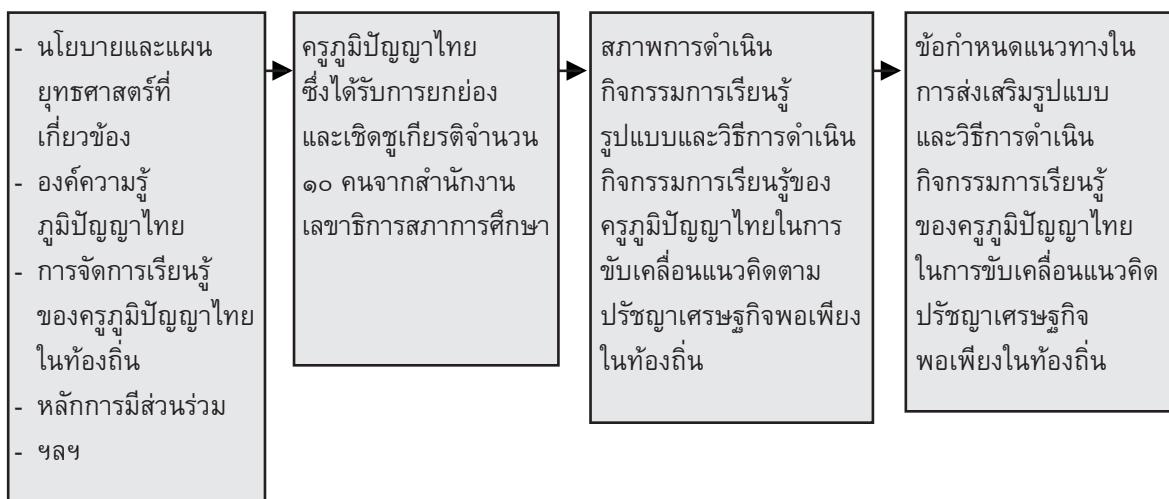
๑. ศึกษาสภาพการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ของครุภูมิปัญญาไทยในการขับเคลื่อนแนวคิด เศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น

๒. สังเคราะห์รูปแบบและวิธีการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ของครุภูมิปัญญาไทยในการ ขับเคลื่อนแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น

๓. กำหนดแนวทางในการส่งเสริมรูปแบบและวิธีดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ของครุภูมิปัญญาไทย ในการขับเคลื่อนแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น

๕. กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีกรอบแนวคิดในการวิจัย ได้แก่

๖. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ แบบกรอกข้อมูล และ แบบสอบถาม สำหรับรายละเอียดของแบบกรอกข้อมูลและแบบสอบถาม ปรากฏในภาคผนวกที่ ๑

๗. นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ได้กำหนดนิยามตัวพื้นที่เฉพาะเพื่อให้เข้าใจความหมายของคำศัพท์ต่อไปนี้

การเรียนรู้ หมายถึง การที่บุคคลเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจากเดิมไปสู่พฤติกรรมใหม่ที่การโดยเป็นผลมาจากการได้รับประสบการณ์หรือการฝึกฝน มิใช่เป็นผลมาจากการตอบสนองตามที่ระบุไว้หรือสัมชาติญาณ

กระบวนการเรียนรู้ หมายถึง การเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยการสั่งสมประสบการณ์ การเรียนรู้จากบุคคล สังคม สภาพแวดล้อม สื่อ หรือแหล่งเรียนรู้ในลักษณะต่าง ๆ ที่มีในสังคม แล้วนำเอาสิ่งที่ได้รับจากการเรียนรู้ไปรับประทาน พัฒนาเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ดีขึ้น

กระบวนการถ่ายทอดความรู้ หมายถึง การบริหาร จัดการและการดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอนเพื่อช่วยให้บุคคลได้คิด วิเคราะห์ สังเคราะห์โดยการผสมผสานความรู้ต่าง ๆ อย่างสมดุลจนเกิดการเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง รูปแบบและวิธีการต่าง ๆ ที่ใช้จัดเนื้อหาสาระ และถ่ายทอดองค์ความรู้ที่นำไปสู่การพัฒนาความรู้ ความสามารถ และหรือทักษะของบุคคล

การขับเคลื่อนความรู้ หมายถึง วิธีการ เทคนิคเฉพาะในการผลักดัน กระตุ้นให้การเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพ

ครุภูมิปัญญาไทย หมายถึง บุคคลที่มีความรอบรู้และมีทักษะที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะและเผยแพร่ ถ่ายทอดองค์ความรู้ภูมิปัญญาของตนเองในการจัดการศึกษาทั้งในระบบโรงเรียน นอกระบบโรงเรียน และการศึกษาตามอัธยาศัย มีผลงานต้นแบบและเป็นที่ยอมรับของสาธารณะชน จนได้รับการยกย่องและเข้มเชิดชูเกียรติจากสำนักงานเลขานุการสภาพการศึกษา (สกศ.) ให้เป็นครุภูมิปัญญาไทย

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง แนวคิดที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระราชนานาให้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตของประชาชนทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชนจนถึงระดับรัฐ โดยให้ยึดหลักทางสายกลาง มีความพอประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกัน บนเงื่อนไขของ การมีความรู้และคุณธรรม

๔. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

๑. ได้ทราบถึงสภาพการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ของครุภูมิปัญญาไทยในการขับเคลื่อนแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น

๒. ได้รูปแบบและวิธีการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ของครุภูมิปัญญาไทยในการขับเคลื่อนแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น

๓. ได้แนวทางในการส่งเสริมรูปแบบและวิธีการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ของครุภูมิปัญญาไทยในการขับเคลื่อนแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่นสำหรับเสนอแก่ฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาในเรื่องนี้ต่อไป

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

๑. แนวคิด

คำว่า "ภูมิปัญญาไทย" มีผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการต่างๆ ได้ให้ความหมายไว้หลากหลาย ดังนี้ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๕ ได้ให้ความหมายของภูมิปัญญาไว้ว่า หมายถึง พื้นความรู้ความสามารถ คำว่า ภูมิปัญญา ตรงกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษว่า Wisdom ซึ่งมีความหมายว่า ความรู้ความสามารถ ความเชื่อ ความสามารถทางพฤติกรรม และความสามารถ ในการแก้ไขปัญหา ของมนุษย์ ส่วนนักวิชาการศึกษาไทยได้ให้ความหมายไว้ว่าดังนี้

เอกสารที่ ๑ กล่าว ได้ให้ความหมายของ "ภูมิปัญญา" ไว้ว่าเป็น "Wisdom" ที่มีนุชร์พัฒนาขึ้น เป็นเรื่องทั้งเฉพาะตัว เฉพาะท้องถิ่น เฉพาะสังคม หรือเป็นสัจธรรมของมนุษย์ โดยรวมก็ได้ ซึ่งแต่ละ สังคมก็มีภูมิปัญญาของตัวเอง ดังนั้นภูมิปัญญา ก็คือความรู้ ประสบการณ์ ทักษะ ความเชื่อ พฤติกรรม ที่สั่งสมไว้อันเป็นผลมาจากการปรับตัวของมนุษย์ให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม

สกัญญา ใหม่เครือแก้ว กล่าวว่า ภูมิปัญญาเป็นองค์ความรู้ที่สำคัญของชาติ ภูมิปัญญาเป็นฐาน ของวิธีคิดและจุดรวมของจิตสำนึกของคนในทุกรั้งดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติ

พระเวศ วงศ์ กล่าวว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่นเกิดจากการสะสมการเรียนรู้มาเป็น ระยะเวลา ยาวนาน มีลักษณะเชื่อมโยงกันไปหมดในทุกสาขาวิชาไม่แยกเป็นวิชาแบบเรียนที่เราเรียนมา แต่เป็น การเชื่อมโยงกันทุกรายวิชาทั้งที่เป็นเศรษฐกิจ ความเป็นอยู่ การศึกษา และวัฒนธรรมจะ ผสมกลมกลืน เข้าด้วยกันหมด

หมลา วัฒนสิน กล่าวว่าภูมิปัญญาท้องถิ่น (Local Wisdom) หรือภูมิปัญญา ชาวบ้าน (Popular Wisdom) หมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่ชาวบ้านคิดขึ้นได้เองและนำมาใช้ใน การแก้ปัญหาเป็น เทคนิคิชี เป็นองค์ความรู้ของชาวบ้าน ทั้งทางกว้างและทางลึกที่ชาวบ้านคิดขึ้นเอง ทำเอง โดยอาศัย ศักยภาพที่มีอยู่ แก้ไขปัญหาการดำเนินชีวิตในท้องถิ่นได้อย่างเหมาะสมกับบุคคล

ปรีชา อุยตรากุล ได้ให้ความหมายว่าภูมิปัญญาเป็นเรื่องที่สั่งสมกันมาแต่อดีต และเป็นเรื่อง ราวของการจัดความสัมพันธ์ระหว่างคนกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คนกับคน คนกับ สิ่งเหลือธรรมชาติ โดยผ่านทางกระบวนการทางการทาง จริตประเพณี วิถีการทำมาหากิน และพิธีกรรมต่างๆ ทุกอย่าง เพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างคนกับความสัมพันธ์เหล่านี้ เป้าหมายก็คือเพื่อให้เกิด ความสงบสุข ทั้งในที่เป็นชุมชน หมู่บ้าน และส่วนที่เป็นปัจเจกชนในเรื่องเดียวกัน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้ให้ความหมายของคำว่าภูมิปัญญาไทย (Thai Wisdom) หรือภูมิปัญญาชาติ ว่าหมายถึงองค์ความรู้ ความสามารถและทักษะของคนไทยที่เกิดจากการสั่งสมประสบการณ์ที่ผ่านกระบวนการเลือกสรร เรียนรู้ ปรุงแต่ง และถ่ายทอดสืบกันมาเพื่อใช้แก้ปัญหาและพัฒนาวิถีชีวิตของคนไทยให้สมดุลกับสภาพแวดล้อมและเหมาะสมกับยุคสมัย และเป็นภูมิปัญญาที่คนทั้งชาติใช้และปฏิบัติร่วมกัน นอกจากนี้ภูมิปัญญาไทย หมายถึง องค์ความรู้ ความสามารถและทักษะของคนไทยในด้านต่าง ๆ อันเกิดจากการสั่งสมประสบการณ์ที่ผ่านกระบวนการเรียนรู้ เลือกสรร ปรุงแต่ง พัฒนาและถ่ายทอดสืบกันมา เพื่อใช้ในการแก้ปัญหาและพัฒนาวิถีชีวิต ของคนไทยให้สมดุลกับบริบทของสังคมในแต่ละยุคสมัย

ราชบุรี บุณโณทก กล่าวไว้ว่า ภูมิปัญญาชาวบ้าน หมายถึง ความรอบรู้ของชาวบ้านที่เรียนรู้และประสบการณ์ที่สืบท่องกันมาทั้งทางตรงและทางอ้อม หรือประสบการณ์ด้วยตนเอง ซึ่งเรียนรู้จากผู้ใหญ่ หรือความรู้ที่สะสมต่อกันมา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้ให้คำจำกัดความของครุภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือภูมิปัญญาชาวบ้านว่า คือทุกสิ่งทุกอย่างที่ชาวบ้านคิดได้อ่ ที่นำมาใช้ในการแก้ปัญหา เป็นสติปัญญา เป็นองค์ความรู้ทั้งหมดของชาวบ้าน ทั้งกว้างทั้งลึกที่ชาวบ้านคิดเอง ทำเองโดยอาศัยศักยภาพที่มีอยู่ แก้ปัญหาการดำเนินชีวิตในท้องถิ่นได้อย่างสมสมัย

องค์กร สมคบเนย์ กล่าวว่า ภูมิปัญญาชาวบ้าน หมายถึง มวลองค์ความรู้และมวลประสบการณ์ ของชาวบ้านที่ใช้ในการดำเนินชีวิตให้เป็นสุข โดยได้รับการถ่ายทอดสั่งสมกันมา ผ่านกระบวนการพัฒนา ให้สอดคล้องกับกาลสมัย

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น กล่าวโดยสรุปว่า ภูมิปัญญาชาวบ้านหรือภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง ความรู้ประสบการณ์ ความเชี่ยวชาญที่เรียนรู้จากการดำเนินชีวิต การประกอบอาชีพจากสภาพสังคม สิ่งแวดล้อมที่มีการปรับประยุกต์ให้เหมาะสมกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนไปแล้วถ่ายทอดสืบท่องกันมาจากบรรพบุรุษถึงลูกหลาน ภูมิปัญญาได้แสดงให้เห็นถึงศักยภาพหรือความสามารถของชาวบ้านและชุมชน ในการปรับใช้ชีวัฒนธรรมให้เป็นกระบวนการเชื่อมโยงระหว่างอดีตกับปัจจุบัน โดยผ่านระบบคุณค่าเดิม ของชุมชนทำให้ชาวบ้านและชุมชนในทุกภาคของประเทศไทยได้ปรับหรือประยุกต์เอาไว้บนธรรม (ภูมิปัญญา) มาใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างกว้างขวาง ทั้งในกิจกรรมทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ประเพณี และศิลปวัฒนธรรมของคนในชุมชน ในขณะเดียวกันภูมิปัญญาไทยจึงหมายถึง สติปัญญาไทย หรือทุกสิ่งทุกอย่างที่ประดิษฐ์คิดค้นสร้างสรรค์ตามวิถีของคนไทย ซึ่งมีทั้งในส่วนที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม อันได้แก่ ความรู้ ความสามารถ ความเชื่อ และแนวทางในการแก้ไขปัญหา ในการป้องกัน ปัญหา รวมทั้งการสร้างความสงบสุขให้กับชีวิตมนุษย์นั่นเอง

๒. ประเภทของภูมิปัญญาไทย

คู่มือสรรหาระและคัดเลือกครุภูมิปัญญาไทย สำนักงานเลขานุการสภาพการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้กล่าวว่าภูมิปัญญาไทยมีหลายรูปแบบ ดังนี้

๑. ภูมิปัญญาพื้นบ้าน คือ องค์ความรู้ ความชำนาญและประสบการณ์ที่สั่งสมและสืบทอดกันมา เพื่อใช้ในการแก้ปัญหา ในการปรับตัวโดยมีการเรียนรู้และการสืบทอดกันมาจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง จึงเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของคนในพื้นบ้านนั้น ๆ หรือเป็นวิถีชีวิตที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของชาวบ้านในพื้นที่

๒. ภูมิปัญญาชาวบ้าน คือ ความรู้ ทักษะ และวิธีการปฏิบัติของชาวบ้านที่ได้มาจากการประสบการณ์แต่ละเรื่องและแต่ละสภาพแวดล้อม โดยมีเงื่อนไขของปัจจัยเฉพาะแตกต่างกันไป สำหรับนำมาใช้ในการแก้ปัญหา ทั้งนี้ ต้องอาศัยศักยภาพที่มีอยู่โดยชาวบ้านคิดเอง เป็นความรู้ที่สร้างสรรค์และมีส่วนเสริมสร้างการผลิต รวมทั้งเป็นความรู้ของชาวบ้านที่สั่งสมมา ส่งผลให้มีโครงสร้างความรู้ ที่มีหลักการ มีเหตุและมีผลในตัวเอง จนกระทั่งเป็นส่วนหนึ่งของมรดกทางวัฒนธรรม และเป็นความรู้ที่ปฏิบัติได้มีพลังและสำคัญยิ่ง เหล่านี้ช่วยให้ชาวบ้านมีชีวิตอยู่รอด สร้างสรรค์การผลิตและช่วยเหลือในด้านการทำงาน

๓. ภูมิปัญญาท้องถิ่น คือ ความรู้ที่มีอยู่โดยทั่วไปในสังคม ชุมชนและในตัวของผู้รู้เอง เป็นความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ในชีวิตของคนนั้น ๆ สิ่งที่เรียนรู้ผ่านกระบวนการศึกษา สังเกต คิดวิเคราะห์ และลงมือปฏิบัติจนเกิดปัญญาในแต่ละท้องถิ่นนั้น ๆ จนกระทั่งสิ่งที่เรียนรู้มาระยะ ฯ เรื่องได้ประกอบกันขึ้นแล้วตกลงกันเป็นองค์ความรู้ ซึ่งจัดว่าเป็นพื้นฐานขององค์ความรู้สมัยใหม่ ที่ช่วยในการเรียนรู้เพื่อการแก้ปัญหา ช่วยการจัดการและปรับตัวในการดำเนินชีวิตของคนเรา จึงควรมีการสืบค้น รวบรวม ศึกษา ถ่ายทอด พัฒนาและนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างกว้างขวาง

๔. ครุภูมิปัญญาไทย ปัจจุบันมีผู้ที่มีความรู้เชี่ยวชาญในเรื่องของภูมิปัญญาพื้นบ้าน ภูมิปัญญาชาวบ้าน ภูมิปัญญาท้องถิ่น และภูมิปัญญาไทย โดยนัยของการยกย่องเชิดชูเกียรติให้เป็น "ครุภูมิปัญญาไทย" ตามที่สำนักงานเลขานุการสภาพการศึกษาดำเนินการนี้จะหมายถึงบุคคล ซึ่งมีคุณลักษณะเบื้องต้น คือ เป็นบุคคลที่มีความรอบรู้และมีทักษะที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะในระดับ ชำนาญการและหรือเชี่ยวชาญในการใช้ความรู้ของตนเองเพื่อเผยแพร่และถ่ายทอดในรูปแบบ การจัดการศึกษารูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือหลายรูปแบบรวมกัน ซึ่งการจัดการศึกษาทั้ง ๓ รูปแบบ ได้แก่ การศึกษาในระบบโรงเรียน การศึกษานอกระบบโรงเรียน และการศึกษาตามอัธยาศัย ตลอดจนเป็นบุคคลที่มีความสามารถใช้ความรอบรู้และทักษะเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาคุณภาพชีวิต ของตน ครอบครัว และท้องถิ่น จนกระทั่งประสบความสำเร็จได้เป็นอย่างดีหรือเป็นต้นแบบและ เป็นที่ยอมรับของสาธารณะเป็นสำคัญ

บุคคลที่มีคุณลักษณะเบื้องต้นดังกล่าวจัดให้เป็น "ผู้ทรงภูมิปัญญา" ซึ่งเป็นบุคคลที่สำนักงานเลขานุการสภาพการศึกษา มุ่งสรรหาและคัดเลือกเพื่อประกาศยกย่องเชิดชูเกียรติให้เป็น "ครุภูมิปัญญาไทย"

ขอบข่ายภูมิปัญญาไทย ตามนโยบายส่งเสริมภูมิปัญญาไทยในการจัดการศึกษา ซึ่งได้รับความเห็นชอบตามมติคณะกรรมการรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๔๒ โดยได้กำหนดขอบข่าย ภูมิปัญญาไทยไว้ ๕ ด้าน ดังนี้

๑. ด้านเกษตรกรรม ได้แก่ ความสามารถในการผลิตและพัฒนาองค์ความรู้ ทักษะและเทคโนโลยี ด้านการเกษตรกับเทคโนโลยี โดยการพัฒนาบนพื้นฐานคุณค่าดั้งเดิม ซึ่งคนสามารถพึงตนเองในสภาวะการณ์ต่าง ๆ ได้ เช่น การทำการเกษตรแบบผสมผสาน การแก้ปัญหาการเกษตร ด้านการตลาด การแก้ปัญหาด้านการผลิต และการรักษาปรับใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับการเกษตร เป็นต้น

๒. ด้านอุตสาหกรรมและหัตถกรรม ได้แก่ การรักษาภูมิปัญญาที่ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการปรับปรุง ผลิตเพื่อบริโภคอย่างปลอดภัย ประหยัด และเป็นธรรม อันเป็นกระบวนการให้ชุมชนท้องถิ่นสามารถพึงตนเองทางเศรษฐกิจได้ ตลอดทั้งการผลิตและการจำหน่ายผลผลิตทางหัตถกรรม เช่น การรวมกลุ่มโรงงานยางพารา กลุ่มโรงสี กลุ่มหัตถกรรม เป็นต้น

๓. ด้านการแพทย์แผนไทย ได้แก่ ความสามารถในการจัดการป้องกันและรักษาสุขภาพของคนในชุมชน โดยเน้นให้ชุมชนสามารถพึงพาตนเองทางด้านสุขภาพและอนามัยได้ เช่น ยาจากสมุนไพร อันมีอยู่หลากราย การนวดแผนโบราณ การดูแลรักษาสุขภาพแบบพื้นบ้าน เป็นต้น

๔. ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ความสามารถเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งการอนุรักษ์ การพัฒนา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน เช่น การบวชป่า การสืบชะตาแม่น้ำ การทำแนวปะการังเทียม การอนุรักษ์ป่าชายเลน การจัดการป่าดันน้ำและป่าชุมชน เป็นต้น

๕. ด้านกองทุนและธุรกิจชุมชน ได้แก่ ความสามารถในด้านการสะสมและบริหารกองทุน และสวัสดิการชุมชน ทั้งที่เป็นเงินตราและโภคทรัพย์เพื่อสร้างเสริมความมั่นคงให้แก่ชีวิตและความเป็นอยู่ของสมาชิกในกลุ่ม เช่น การจัดการกองทุนของชุมชนในรูปของสหกรณ์ออมทรัพย์ รวมถึงความสามารถในการจัดสวัสดิการในการประกันคุณภาพชีวิตของคนให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม โดยการจัดตั้งกองทุนสวัสดิการรักษาพยาบาลของชุมชน และจัดระบบสวัสดิการบริการชุมชน

๖. ด้านศิลปกรรม ได้แก่ ความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานด้านศิลปะศาสตร์ต่าง ๆ เช่น จิตรกรรม ประดิษฐกรรม นาฏศิลป์ ดนตรี ทัศนศิลป์ คีตศิลป์ การละเล่นพื้นบ้าน และนันทนาการ เป็นต้น

๗. ด้านภาษาและวรรณกรรม ได้แก่ ความสามารถในการอนุรักษ์และสร้างสรรค์ผลงานด้านภาษา คือ ภาษาถิ่น ภาษาไทยในภูมิภาคต่าง ๆ รวมถึงด้านวรรณกรรมท้องถิ่นและการจัดทำสารานุกรมภาษาถิ่น ปริวรรตหนังสือโบราณ การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาถิ่นของท้องถิ่นต่าง ๆ

๘. ด้านปรัชญา ศาสนา และประเพณี ได้แก่ ความสามารถประยุกต์และปรับใช้หลักธรรมคำสอนทางศาสนา ปรัชญา ความเชื่อ และประเพณี ที่มีคุณค่าให้เหมาะสมด้วยวิถีทางเศรษฐกิจ สังคม เช่น การถ่ายทอดวัฒนธรรมคำสอน การบวชป่า การประยุกต์ประเพณีบัญญัติประทายข้าว เป็นต้น

๙. ด้านโภชนาการ ได้แก่ ความสามารถในการเลือกสรร ประดิษฐ์และปรุงแต่งอาหารและยา ได้เหมาะสมกับความต้องการของร่างกายในสภาวะการณ์ต่าง ๆ ตลอดจนผลิตเป็นสินค้าและบริการส่งออกที่ได้รับความนิยมแพร่หลายมาก รวมถึงการขยายคุณค่าเพิ่มของทรัพยากรด้วย

การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมแห่งศีลธรรมและฐานความรู้ โดยที่ "คน" หรือ "ทุนมนุษย์" เป็นทุนที่มีความสำคัญที่สุดและมีบทบาทเป็นหัวผู้สร้างการพัฒนาและผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการพัฒนา จึงจำเป็นต้องพัฒนาศักยภาพคนในทุกมิติ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจและสติปัญญาโดยเริ่มจาก การเสริมสร้าง "สุขภาวะ" ของประชาชนให้มีสุขภาพแข็งแรงและมีพฤติกรรมสุขภาพที่ดีให้สามารถดูแลตนเองได้และมีกำลังทำประโยชน์ต่อส่วนรวม และให้ความสำคัญต่อการสร้าง "ภูมิคุ้มกันทางด้านจิตใจ" ของคนไทยโดยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัว (บ้าน) สถาบันทางศาสนา (วัด มัสยิด) และสถาบันการศึกษา (โรงเรียน) ในการยึดเห็นถึงวิจิตใจ สร้างสรรค์ชาและปลูกฝังให้คนหยิ่งเลิศใน "ศีลธรรมขั้นพื้นฐาน" ถือการเคารพในศักดิ์ศรี คุณค่า สิทธิและหน้าที่ของความเป็นคนอย่างเท่าเทียมกัน ยึดมั่นในคุณความดีต่อตนเองและผู้อื่น สำนึกรักใน "คุณธรรม" มีจริยธรรมในการดำเนินชีวิต และปฏิบัติสัมพันธ์กับผู้อื่นด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ความไม่โลภ ความไม่เบียดเบี้ยนผู้อื่น ความเมตตา ความรู้รักสามัคคี ความรักชาติ และทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม และมี "ความเพียร" คือความประมาณตนมีเหตุผลและรอบคอบ ระมัดระวัง นำไปสู่ "สังคมแห่งศีลธรรมความดี" ที่มีความสมดุล ระหว่าง "โลกวัตถุ" กับ "จิตวิญญาณ" และมีความสันติสุข พร้อมไปกับการพัฒนาตนให้มี "ปัญญาความรอบรู้" ให้รู้ตัวเองและรู้บูกตัว โดยเชื่อมโยงฐานความรู้ในตัว ค้นจากชีวิตจริงเข้ากับฐานความรู้ในหลักวิชาอย่างบูรณาการ ให้รู้รอบด้าน กระตุ้นให้ฝึกและส่งเสริมให้เกิดเครือข่าย การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ภูมิปัญญาในตัวคนที่มีหลักหลาย และถ่ายทอดเป็นภูมิปัญญาเปิดเผยแพร่องค์ความรู้ใหม่ ๆ ที่สอดคล้องกับ ศักยภาพและโอกาสทางเศรษฐกิจของประเทศไทย นำไปสู่ "สังคมแห่งการเรียนรู้" อันจะเป็นภูมิคุ้มกันให้คนมีความรอบรู้เท่าทันและพร้อมเผชิญต่อการเปลี่ยนแปลงที่อาจจะเกิดขึ้นทั้งจากภายในและภายนอกได้

๓. ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้พระราชทานพระราชดำรัสเกี่ยวกับพ้อยพอกิน ซึ่งเป็นเรื่องของเศรษฐกิจพอเพียงใน พ.ศ. ๒๕๑๗ ซึ่งในขณะนั้นเศรษฐกิจไทยกำลังเพื่องฟุ เรื่องเศรษฐกิจพอเพียง จึงไม่ได้รับความสนใจจากการราชการและประชาชนเท่าที่ควร

ดังปัจมุพะราชนำรัสร่วมด้วยเศรษฐกิจพอเพียง

"..การพัฒนาประเทศจำเป็นต้องทำตามลำดับขั้น ต้องสร้างพื้นฐานคือความพอ มีพอกิน พอกใช้ ของประชาชนส่วนใหญ่เป็นเบื้องต้นก่อน โดยใช้วิธีการและอุปกรณ์ที่ประหยัดแต่ถูกต้อง ตามหลักวิชา เมื่อได้พื้นฐานมั่นคงพร้อมพอสมควรและปฏิบัติได้แล้ว จึงค่อยสร้างค่อยเสริม ความเจริญและฐานะเศรษฐกิจขึ้นที่สูงขึ้นตามลำดับต่อไป หากมุ่งแต่จะทุ่มเทสร้างความเจริญ ยกเศรษฐกิจขึ้นให้รวดเร็วแต่ประการเดียว โดยไม่ให้แผนปฏิบัติการสัมพันธ์กับสภาพภาวะของประเทศและของประชาชนโดยสอดคล้องด้วย ก็จะเกิดความไม่สมดุลในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งอาจกล่าวเป็นความยุ่งยากล้มเหลวได้ในที่สุด" (พระบรมราชโวหารพระราชทานแก่นิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (๑๘ ก.ค. ๒๕๑๗)

กลางปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ประเทศไทยต้องประสบภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจและการเงินอย่างรุนแรง ในวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๐ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัสเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง โดยรับสั่งมีข้อความตอนหนึ่งว่า

"การจะเป็นเสื่อนั้นไม่สำคัญ สำคัญอยู่ที่พอมีพอกินและมีเศรษฐกิจการเป็นอยู่แบบ พอมีพอกิน" และ " คนเราก้าวไปในความต้องการก็มีความโลภน้อย เมื่อมีความโลภน้อย ก็เบี่ยดเบี้ยนน้อย"

"...คนอื่นจะว่าอย่างไรก็ช่างเข้าจะว่าเมืองไทยล้าสมัย ว่าเมืองไทยเชย ว่าเมืองไทยไม่มี สิ่งใหม่แต่เรารู้อยู่อย่างพอมีพอกิน และขอให้ทุกคนมีความประณานาที่จะให้เมืองไทยพอยู่ พอกิน มีความสงบ ช่วยกันรักษาส่วนร่วม ให้อยู่ที่พอสมควร อย่าพอกควร พ้อยพอกิน มีความสงบไม่ให้คนอื่นมาแย่งคุณสมบัตินี้ไปจากเราได.." (พระราชกรณีย์สรับสั่งในเรื่องเศรษฐกิจ พอเพียงแก่ผู้เข้าเฝ้าถวายพระพรชัยมงคล เนื่องในวันเฉลิมพระชนมพรรษา พุทธศักราช ๒๕๑๗)

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ได้พัฒนาหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อที่จะให้พสกนิกรชาวไทยได้เข้าถึงทางสายกลางของชีวิตและเพื่อคงไว้ซึ่งทฤษฎีของการพัฒนาที่ยั่งยืน ทฤษฎีนี้เป็นพื้นฐานของการดำรงชีวิต ซึ่งอยู่ระหว่างสังคมระดับท้องถิ่นและตลาดระดับชาติ จุดเด่นของแนวปรัชญาฯคือ แนวทางที่สมดุล โดยชาติสามารถทันสมัยและก้าวสู่ความเป็นสากลได้ โดยปราศจากการต่อต้านกระแสโลกกว้าง

หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีความสำคัญในช่วงปี พ.ศ.๒๕๔๐ เมื่อปีที่ประเทศไทยต้องการ รักษาความมั่นคงและเสถียรภาพ เพื่อที่จะยืนหยัดในการพึ่งตนเองและพัฒนาอย่างที่สำคัญ เพื่อการพึ่งพาเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยการสร้างแนวคิดเศรษฐกิจที่พึ่งตนเองได้ ซึ่งคนไทยจะสามารถ เลี้ยงชีพโดยอยู่บนพื้นฐานของความพอเพียง

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมีพระราชดำริว่า มันไม่ได้มีความจำเป็นที่เราจะกลยุทธ์เป็นประเทศ อุตสาหกรรมใหม่ (NIC) พระองค์ได้ทรงอธิบายว่า ความพอเพียงและการพึ่งตนเอง คือทางสายกลางที่ จะป้องกันการเปลี่ยนแปลงความไม่มั่นคงของประเทศไทยได้

เศรษฐกิจพอเพียง เชื่อว่าจะสามารถปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางสังคมของชุมชนให้ดีขึ้น โดยมีปัจจัย ๒ อย่างคือ

๑. การผลิตจะต้องมีความสัมพันธ์กันระหว่างปริมาณผลผลิตและการบริโภค
๒. ชุมชนจะต้องมีความสามารถในการจัดการทรัพยากรของตนเอง

จากพระราชดำรัสในวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๐ ทำให้ทางราชการ ธุรกิจเอกชน และประชาชน มีความสนใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริอย่างกว้างขวาง

ข้อมูลจากเอกสารประกอบการสอนฯเรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในความมั่นคงกับ การพัฒนาประเทศไทยและในบริบทการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม (๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๐)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้เชิญผู้ทรงคุณวุฒิในทางเศรษฐกิจและสาขาวิชานี้ ๆ มาร่วมกันประมวลกลั่นกรอง พระราชนิยม พระราชดำรัสเรื่อง ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและขอพระราชทานพระบรมราชนิยามนำไปเผยแพร่ เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้มีข้อความดังต่อไปนี้

"เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาซึ่งแนวทางการดำเนินการอยู่และปฏิบัติของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชนจนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อยุคโลกาภิวัตน์"

ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควร ต่อการมีผลกระทบใด ๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอก ทั้งนี้ จะต้องอาศัยความรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอน และขณะเดียวกันจะต้องมีการเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎีและนักธุรกิจในทุกระดับ ให้มีสำนึกรักในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริตและให้มีความรอบรู้อย่างเหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติปัญญาและความรอบคอบเพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวางทั้งด้านวัฒนธรรม สังคม สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี"

ความสำคัญของเศรษฐกิจพอเพียง ... พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานดำรัสเกี่ยวกับความสำคัญของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ดังนี้

"เศรษฐกิจพอเพียงเป็นเสมือนรากฐานของชีวิต รากฐานความมั่นคงของแผ่นดิน เปรียบเสมือนเสาเข็มที่ถูกตอกรับบ้านเรือนตัวอาคารไว้แน่นเอց สิ่งก่อสร้างจะมั่นคงได้อยู่ที่เสาเข็ม แต่คนส่วนมาก มองไม่เห็นเสาเข็ม และลืมเสาเข็มเสียด้วยซ้ำไป"

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเน้นย้ำว่า คำที่สำคัญที่สุด คือคำว่า "พอ" ต้องสร้างความพอที่สมเหตุสมผล ให้ตรงกับตัวเองให้ได้ แล้วจะพบกับความสุข อันนี้เป็นกระแสพระราชดำรัสที่สมเหตุสมผลตามอัตภาพตามความสามารถ

สำหรับหลักการของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้แสดงในภาพที่ ๑

ภาพที่ ๑ หลักการของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ที่มา : จากเอกสารสัมมนาวิชาการระดับภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกเรื่องเกษตรเมือง "เมืองอยู่ดี กินดี...ด้วยวิถีเกษตรเมือง"

ในการก่อให้เกิดการเรียนรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงนั้น เสรี พงศ์พิศ (๒๕๕๐) กล่าวว่า จะต้องประกอบด้วยสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

๑. หลักการ หลักคิด ที่ชัดเจนว่า ต้องการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพของตนเองให้พึงดูแลเองได้ เชื่อมั่นว่ามีทุนท่องถินเพียงพอเพื่อจะเริ่มต้นอย่างมั่นคง ที่เหลือให้ข้างนอกมาเดิมเต็มให้ได้ ต้องมีเครื่องมือ วิธีการที่ดีที่จะนำไปสู่เป้าหมาย คือกระบวนการทำประชาริจัย

๒. แรงจูงใจ เป็นผลลัพธ์ (Output) หรือผลผลิตที่เห็นได้ สัมผัสได้ และในระยะสั้น ทำให้ชุมชนอยากมีส่วนร่วมร่วม เช่น ทำให้มีรายได้ แก้ปัญหาหนี้สินได้ ทำแล้วสุขภาพดีขึ้น

๓. แรงบันดาลใจ เป็นผลสัมฤทธิ์ (Outcome) ที่มาจากการ "ข้างหลัง" และมองเห็น "ข้างหน้า" คือความปราถนาที่จะเห็นชุมชนเข้มแข็งพึงดูแลเองได้ แก้ปัญหาความทุกข์ยากจากวิริยะภัยของ หนี้สินและการกินการอยู่ที่ไม่เหมาะสม แรงบันดาลใจนี้สัมพันธ์กับ "วิสัยทัศน์" (Vision) ซึ่งนายเล็ก คุณวงศ์แก้ว ผู้นำกลุ่ม "อินແປງ" แปลว่า "ส่องชود" หรือ "มองทะลุ" นั้นเอง

ความล้มเหลวของชาวบ้านจากการขาดความรู้ และไม่มีโครงสร้างช่วยให้พวกรเข้าเกิดการเรียนรู้จริง ๆ ปล่อยให้เขารéียนตามบุญตามกรรม จัดการอบรมกิจกรรมที่คนจัดอย่างให้รู้หรือไม่กับอกให้ไปลงที่เบียนเรียน กศน. และไปตามมหาวิทยาลัยเปิดเพื่อจะได้ประกาศนียบัตรและใบปริญญา

การช่วยให้ชุมชนเรียนรู้ไม่ได้หมายถึง การช่วยให้พวกรเข้าหายใจ หายใจ หายเจ็บ แบบเดิม ๆ แต่หมายถึงการช่วยให้พวกรเข้าค้นพบศักยภาพและภูมิปัญญาที่แท้จริงของตนเอง และพัฒนาศักยภาพดังกล่าวไปสู่การพึ่งตนเอง วิธีการหนึ่งที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่ว่านี้เรียกว่า "ประชาพิจัย" คือชาวบ้านวิจัยตนเอง พวกรเขารéียนรู้จักตนเอง ชุมชน และโลก เรียนรู้เอกสารลักษณ์และรากเหง้าความรู้ภูมิปัญญา ทรัพยากรท้องถิ่น เรียนรู้สภาพที่แท้จริงของตนเอง รายรับ-รายจ่าย หนี้สิน สุขภาพ สิ่งแวดล้อม รู้ทั้งปัญหา ความต้องการ และทุนของตนเอง ทุนที่จะช่วยให้พบทางออกได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องรอรู้ช่วย ไม่ใช่ปฏิเสธรู้ แต่บทบาทของรู้คือการช่วยให้พวกรเข้าได้เกิดการเรียนรู้ และเติมเต็มให้พวกรเข้า ให้พึ่งตนเองได้มากกว่าไปทำให้พวกรเข้าขึ้นต่อรู้แบบผู้นั้นรับความเอื้ออาทร ข้อมูลที่ชาวบ้านไปสำรวจด้วยตนเอง นำมาวิเคราะห์ประมวลผลนำไปสู่การพัฒนาแผนแม่บทชุมชน แผนยุทธศาสตร์ของชุมชนในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาตนเองอย่างมั่นคง

เศรษฐศาสตร์สมัยใหม่เอกรัฐพยากรณ์ธรรมชาติเป็นสินค้า ขายไปเพื่อได้เงินมาซื้อปัจจัยต่าง ๆ เพื่อการบริโภค เศรษฐศาสตร์แนวพุทธคือว่าทรัพยากรณ์ธรรมชาติเป็นทุนที่สำคัญเพื่อการมีชีวิตอยู่ จึงต้องใช้อย่างมีสติ ใช้แบบไม่ทำลายให้หมดไป แต่ให้คงอยู่อย่างยั่งยืน เหลือให้ลูกหลานได้ใช้ด้วย

๔. การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงนี้ ถูกใช้เป็นกรอบแนวความคิด และทิศทางการพัฒนาระบบเศรษฐกิจ มหาภาคของไทย ซึ่งบรรจุอยู่ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) เพื่อมุ่งสู่การพัฒนาที่สมดุล ยั่งยืน และมีภูมิคุ้มกัน เพื่อความอยู่ดีมีสุข มุ่งสังคมที่มีความสุขอย่างยั่งยืน หรือที่เรียกว่า "สังคมสีเขียว" ด้วยหลักการดังกล่าว แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ นี้จะไม่นเน้นเรื่อง ตัวเลขการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ แต่ยังคงให้ความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจแบบทวิลักษณ์ หรือระบบเศรษฐกิจที่มีความแตกต่างกันระหว่างเศรษฐกิจชุมชนเมืองและชนบท

แนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ยังถูกบรรจุในรัฐธรรมนูญของไทย เช่น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ในส่วนที่ ๓ แนวโน้มบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน มาตรา ๗๘ (๑) บริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปเพื่อการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ และความมั่นคง ของประเทศอย่างยั่งยืน โดยต้องส่งเสริมการดำเนินการตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและคำนึงถึงประโยชน์ของประเทศชาติในภาพรวมเป็นสำคัญ

โดยยกตัวอย่างการแก้ปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจ เมื่อปี ๒๕๕๐ ซึ่งเมื่อปีดหลักปรัชญาในการแก้ปัญหาสามารถทำให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ของไทยโตได้ถึงร้อยละ ๖.๗

๕. การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในต่างประเทศ

การประยุกต์นำหลักปรัชญาเพื่อพัฒนาประเทศในต่างประเทศนั้น ประเทศไทยได้เป็นศูนย์กลางการแลกเปลี่ยน ผ่านทางสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ (สพร.) โดย สพร. มีหน้าที่ดูแลประสานงานรับความช่วยเหลือทางวิชาการด้านต่างๆ จากต่างประเทศมาสู่ภาครัฐและถ่ายทอดต่อไปยังภาคประชาชน และยังส่งผ่านความรู้ที่มีไปยังประเทศกำลังพัฒนาอื่นๆ เรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงนั้น สพร. ถ่ายทอดมาไม่ต่ำกว่า ๕ ปี ประสานกับสำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (กปร.) และคณะกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งต่างชาติสนใจเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง เพราะพิสูจน์แล้วว่าเป็นสิ่งที่ดีและมีประโยชน์ซึ่งแต่ละประเทศมีความต้องการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับวิถีชีวิต สภาพภูมิศาสตร์ ฯลฯ เช่น พม่า ศรีลังกา เลอโซโท ชูดาน อัฟغانิสถาน บังกลาเทศ ภูฏาน จีน จีนใต้ โคลัมเบีย อิยิปต์ เอธิโอเปีย แแกมเปีย อินโดนีเซีย เคนยา เกาหลีใต้ มาดา加สการ์ มัลติฟ์ส ปาปัวนิวกินี แทนซาเนีย เวียดนาม ฯลฯ โดยให้ประเทศเหล่านี้มาดูงานในหลายระดับ ทั้งเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน เจ้าหน้าที่ฝ่ายนโยบาย จนถึงระดับปลัดกระทรวง รัฐมนตรีกระทรวงต่างๆ

นอกจากนี้ นายอดิศักดิ์ ภาณุพงศ์ เอกอัครราชทูตไทยประจำกรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย ได้กล่าวว่า ต่างชาติสนใจเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง เนื่องจากมาจากการพระราชดำริในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ทรงห่วงใยรายวัตรของพระองค์ และอยากรู้ว่าทำให้รัฐบาลไทยถึงได้นำมาเป็นนโยบายส่วนประเทศที่พัฒนาแล้วก็ต้องการศึกษาพิจารณาเพื่อนำไปช่วยเหลือประเทศอื่น (เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในความมั่นคงกับการพัฒนาประเทศและบริบทการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม, ๒๕๕๐)

๖. การวิพากษ์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงนี้ได้รับการเชิดชูสูงสุดจาก องค์การสหประชาชาติ (UN) โดยนายโคฟี อันนัน ในฐานะเลขาธิการองค์การสหประชาชาติ ได้ทูลเกล้าฯ ถวายรางวัล The Human Development Lifetime Achievement Award แก่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๗ และได้มีประกาศถึงปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ว่าเป็นปรัชญาที่มีประโยชน์ต่อประเทศไทยและนานาประเทศ และสามารถเริ่มได้จากการสร้างภูมิคุ้มกันในตนเอง สู่หมู่บ้าน และสู่เศรษฐกิจในวงกว้างขึ้น ในที่สุด โดยที่องค์การสหประชาชาติได้สนับสนุนให้ประเทศต่างๆ ที่เป็นสมาชิก ๑๖๖ ประเทศยึดเป็นแนวทางสุ่มการพัฒนาประเทศแบบยั่งยืน

รายงานวิจัยฉบับนี้ได้สังเคราะห์รูปแบบและวิธีการเรียนรู้ของครูภูมิปัญญาไทย ๑๐ กรณีศึกษา ที่ได้รับรวมรูปแบบและวิธีการเรียนรู้ของครูภูมิปัญญาไทยเพื่อขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการศึกษาและการพัฒนาท้องถิ่นตามบริบทของสังคมไทยต่อไป

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาเพื่อการพัฒนาวิธีการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ของครุภูมิปัญญาไทยเพื่อขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น ที่ได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการของสมาคมครุภูมิปัญญาไทย จำนวน ๑๐ กรณีศึกษา

๑. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งได้แก่ การสำรวจ (Survey Research) การศึกษาวิจัยเอกสาร (Documentary Research) และการศึกษาวิจัยภาคสนาม (Field Research) แบบเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research : PAR) ซึ่งข้อมูลที่ได้มา มีการดำเนินการด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

๑. การจัดเวทีชาวบ้าน นักวิจัยจะเชิญชวนครุภูมิปัญญาไทยเชิญชวนชาวบ้านที่เป็น ครอบครัว ญาติ พี่น้อง กลุ่มสมาชิกเครือข่ายมาพูดคุยแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อข้อคำถาม และข้อมูลเพื่อเก็บบันทึกลงในเอกสาร

๒. การสัมภาษณ์ นักวิจัยและครุภูมิปัญญาไทยจะสอบถามข้อมูลตามแบบสอบถามที่ได้ตั้งไว้ เป็นคำถามหลักตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย และใช้โทรศัพท์ติดต่อสอบถามเมื่อต้องการเพิ่มเติม ข้อมูลที่ยังขาดอยู่ให้สมบูรณ์

๓. การสังเกต นอกเหนือไปจากการสัมภาษณ์และสอบถามข้อมูลจากครุภูมิปัญญาไทยแล้ว นักวิจัยจะใช้การสังเกตบรรยายการตอบบริเวณพื้นที่ ตามลักษณะงานของครุภูมิปัญญาไทย และนำข้อมูล มาสรุปร่วมกับข้อมูลที่สัมภาษณ์และกิจกรรมเวทีชาวบ้าน

๔. การสนทนากลุ่ม นักวิจัยเชิญชวนครุภูมิปัญญาไทย ผู้ช่วยครุภูมิปัญญาไทย กลุ่มสมาชิก ศิษย์ ฯลฯ จัดกลุ่มพูดคุยเพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมและเป็นเชิงประจักษ์

๒. หลักเกณฑ์การคัดเลือกครุภูมิปัญญาไทย

การคัดเลือกครุภูมิปัญญาไทย จำนวน ๑๐ คน เพื่อเป็นกรณีศึกษาวิจัยรูปแบบและวิธีการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ของครุภูมิปัญญาไทยในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น มีเกณฑ์การคัดเลือกดังนี้

๑. เป็นสมาชิกและขึ้นทะเบียนกับสมาคมครุภูมิปัญญาไทย
๒. นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้กับภูมิปัญญาของตนเองทำให้เกิดนวัตกรรมและเทคโนโลยี

๓. มีผลงานเผยแพร่สู่สาธารณะเป็นประจำ เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต ฯลฯ และได้รับเชิญเป็นวิทยากรเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

๓. กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาและทีมหัววิจัย

กลุ่มเป้าหมายของการวิจัย คือ ครุภูมิปัญญาไทย จำนวน ๑๐ คน กรณีศึกษา ดังนี้

๑. ครุวงษ์ แก้วใจมา	อ.เชียงดาว	จ.เชียงใหม่
๒. ครุบัญคิด วัชรศาสตร์	อ.เมืองฯ	จ.เชียงใหม่
๓. ครุสุนทรี ขนาดนิด	อ.ศรีสัchanalัย	จ.สุโขทัย
๔. ครุสมพงษ์ มาจันทร์	อ.เมืองฯ	จ.มหาสารคาม
๕. ครุโภคล แวนเดโคตร์	อ.เมืองฯ	จ.ขอนแก่น
๖. ครุมาลี แวนเพ็ชร	อ.วิเศษไชยชาญ	จ.อ่างทอง
๗. ครุจักรกริศษ์ สุขสวัสดิ์	อ.บางเลน	จ.นครปฐม
๘. ครุอุทุมพร มูลพร	อ.บางกรวย	จ.นนทบุรี
๙. ครุทองเหมาะ แจ่มแจ้ง	อ.ศรีประจันต์	จ.สุพรรณบุรี
๑๐. ครุ Hammond แบลลีอับเบ	อ.ยะหา	จ.ยะลา

ซึ่งกลุ่มครุภูมิปัญญาไทยข้างต้น ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติ จากสำนักงานเลขานุการสภาครศึกษา และมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย โดยจัดเป็นคณะกรรมการข้อมูลและจัดทำรายงานการวิจัยครุภูมิปัญญาไทยแต่ละคน เพื่อใช้ในการสังเคราะห์ให้ได้ภาพรวมของครุภูมิปัญญาไทย โดยแต่ละคนจะวิจัยมีดังนี้

คณะที่ ๑ ศึกษาครุวังศ์ แก้วใจมา จังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วย

๑. นายสมเจตนา วิมลเกษมน ประธาน

๒. นายอรุณ พิพิชวงศ์ ผู้ช่วย

ศึกษาครุบัญคิด วัชรศาสตร์ จังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วย

๑. นายอรุณ พิพิชวงศ์ ประธาน

๒. นายสมชาย สมานตรະกุล ผู้ช่วย

คณะที่ ๒ ศึกษาครุสมพงษ์ มาจันทร์ จังหวัดมหาสารคาม ประกอบด้วย

๑. นายสรณพงษ์ บัวโรย ประธาน

๒. นางมนรัตน์ สารภาพ ผู้ช่วย

ศึกษาครุมาลี แวนเพ็ชร จังหวัดอ่างทอง ประกอบด้วย

๑. นางมนรัตน์ สารภาพ ประธาน

๒. นายสรณพงษ์ บัวโรย ผู้ช่วย

คณะที่ ๓ ศึกษาครุทองเหมาะ แจ่มแจ้ง จังหวัดสุพรรณบุรี ประกอบด้วย

๑. นายบุญเลิศ ไทยทัตกล ประธาน

๒. นางสาวศิริพรรณ พัฒนะอิ่ม ผู้ช่วย

๓. นางคุณนาภา สำราญมาศ ผู้ช่วย

คณะที่ ๔ ศึกษาครุโภคล แดนตะโคต์ จังหวัดขอนแก่น ประกอบด้วย

๑. นายสมคิด สอนอาจ ประธาน

๒. นายวีระ มีเหมือน ผู้ช่วย

คณะที่ ๕ ศึกษาครุอุทุมพร มูลพร กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย

๑. นายกฤษณ์ ฤทธิเดชา ประธาน

๒. นายส่ง่า วงศ์ ผู้ช่วย

คณะที่ ๖ ศึกษาครุจักรกริศษ์ สุขสวัสดิ์ จังหวัดนครปฐม ประกอบด้วย

๑. นายนรินทร์ น้อยรักษา ประธาน

๒. นายวีระ มีเหมือน ผู้ช่วย

คณะที่ ๗ ศึกษาครุ hemisphere แบล็อคเบ จังหวัดยะลา ประกอบด้วย

๑. นายครินทร์ ชาทอง	ประธาน
๒. นายประเสริฐ รักษ์วงศ์	ผู้ช่วย

คณะที่ ๘ ศึกษาครุสุนทรี ขนาดนิด จังหวัดสุโขทัย ประกอบด้วย

๑. นายประพนธ์ พลอยพุ่ม	ประธาน
๒. นายวชิระ พลอยพุ่ม	ผู้ช่วย

คณะที่ ๙ เป็นผู้รวบรวมข้อมูลจากคณะผู้วิจัย นำมาสร้างเคราะห์และจัดพิมพ์ ประกอบด้วย

๑. นายสมชาย สมานตรากุล	ประธาน
๒. นางสาวกัลินิกา คงจิตาน	ผู้ช่วย

ผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องรูปแบบและวิธีดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ของครุภูมิปัญญาไทย เพื่อขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

๑. สภาพการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ รูปแบบและวิธีการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ของครุภูมิปัญญาไทยในการขับเคลื่อนแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒. แนวทางในการส่งเสริมรูปแบบและวิธีการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ของครุภูมิปัญญาไทยในการขับเคลื่อนแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น

ผลการศึกษาเรียงลำดับดังนี้

ภาคเหนือ

๑. นายวงศ์ แก้วใจมา	ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. นายบุญคิด วัชรสาสตร์	ด้านภาษาและวรรณกรรม
๓. นางสุนทรี ขนาดนิต	ด้านอุตสาหกรรมและหัตถกรรม

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๔. นายสมพงษ์ มาจันทร์	ด้านกองทุนและธุรกิจชุมชน
๕. นายโภคส แวนตะโคตร์	ด้านการแพทย์แผนไทย

ภาคกลาง

๖. นางมาลี แวงเพ็ชร	ด้านโภชนาการ
๗. นางอุทุมพร มุ่ลพร	ด้านปรัชญา ศาสนา และประเพณี
๘. นายจักรกฤษณ์ สุขสวัสดิ์	ด้านศิลปกรรม
๙. นายทองเหมาะ แจ่มแจ้ง	ด้านเกษตรกรรม

ภาคใต้

๑๐. นายหนานะ แบลลีอัน	ด้านศิลปกรรม

๑. สภาพการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ รูปแบบและวิธีการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ของครุภูมิปัญญาไทยในการขับเคลื่อนแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๑. ครุวังศ์ แก้วใจมา

ครุวังศ์ แก้วใจมา เกิดเมื่อวันที่ ๑๙ เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๗๗ ที่จังหวัดเชียงใหม่ เป็นบุตรของนายปัน และนางตีบ แก้วใจมา มีพี่น้อง ๘ คน สมรสกับนางชวนจิตรา แก้วใจมา มีบุตร ๓ คน ปัจจุบันอาศัยอยู่บ้านเลขที่ ๑๓/๑ หมู่ ๑๑ หมู่บ้านแม่แมะ ตำบลแม่นะ อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ โทรศัพท์ ๐๕๓ ๓๑๕๖๖๖ ๐๘๕ ๗๐๘๔๖๔๔ ครุวังศ์ แก้วใจมา ได้รับการคัดเลือกเป็นครุภมิปัญญาไทย รุ่นที่ ๓ ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ในวัยเด็ก ครุวังศ์ แก้วใจมา ชอบติดตามพ่อไปในพื้นที่ต่าง ๆ เสมอ เมื่อถูกร้องขอให้ไปประกอบพิธีกรรม หรือไปรักษาผู้ป่วยทั้งในหมู่บ้านและต่างหมู่บ้าน โดยเฉพาะการเข้าปากบ่อเพื่อเก็บสมุนไพรนำมาใช้เป็นยารักษาโรค จึงทำให้ครุวังศ์ ได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง รู้จักต้นไม้ ชนิดของพืชพรรณ พืชสมุนไพรต่าง ๆ และค่าย ๆ ซึ่งชี้เป็นความรักป่า รักต้นไม้เข้ามายังเต็มสายเลือด และจิตวิญญาณตั้งแต่เด็ก ๆ อีกประการหนึ่ง ครุวังศ์ ยังได้รับการถ่ายทอดความรู้ด้านภาษาและวรรณกรรม การแต่งคร่าวสำราญ (ร้อยกรองประเทกหนึ่งของล้านนา)

ปัจจุบัน ครุวังศ์ แก้วใจมา และชุมชนในหมู่บ้าน ได้มีส่วนร่วมกับหน่วยงานภาครัฐรักษาอุทยานแห่งชาติ เขตดอยหลวง อำเภอเชียงดาว และภาคเอกชน ร่วมบริหารจัดการดูแลด้านสิ่งแวดล้อมป่าชุมชน มีการป้องกันไฟป่าอย่างดี โดยขอความร่วมมือกับชุมชนในหมู่บ้านทำแนวกันไฟป่า กว้าง ๕ เมตร ล้อมผืนป่า โดยเริ่มทำมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๘ ถึงปัจจุบัน ครอบคลุมพื้นที่ป่า ประมาณห้าหมื่นไร่ จนกลายเป็นขอบเขตหรือแนวกันธรรมชาติของผืนป่าต้นน้ำบ้านแม่แมะ ที่จัดเป็นผืนป่าต้นน้ำที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศไทย โดยครุวังศ์ มีกลยุทธ์การผูกใจคน ให้มีจิตสำนึกที่ดีต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม โดยใช้หลักการทางพระพุทธศาสนา กับวัฒนธรรมความเชื่อดังกล่าวมาเป็นตัวเชื่อมประสานช่องว่างทางความคิด การที่ครุวังศ์ ได้รับเชิญเป็นวิทยากรบรรยายด้านสิ่งแวดล้อมในโอกาสต่าง ๆ เสมอ จึงทำให้การพูดและการนำเสนอองค์ความรู้ของครุภมิปัญญา เช่นติดตามไม่น่าเบื่อ ตัวอย่างสุภาษิต เช่น "อย่าไปตีกีก่อง แข่งฟ้า อย่าไปขี่ม้าแข่งตะวัน" (อย่าไปตีกีก่องแข่งฟ้า อย่าไปขี่ม้าแข่งตะวัน) ความหมายคือ การตีกีก่องแข่งเสียงฟ้าร้องไม่มีทางที่จะให้เกิดเสียงดัง เท่าเสียงฟ้าร้องได้ การขี่ม้าวิ่งตามดวงอาทิตย์อย่างไรก็ไม่มีทางติดตามทัน เป็นการสอนให้รู้จักรู้ว่า ของตนเองอย่าไปทำอะไรแข่งขันกับคนร้าย เป็นต้น

สายเลือดและจิตวิญญาณของครูผู้พันแบบแห่นอยู่กับป้าบ้านแม่แมะ จึงมองเห็นคุณค่าและคุณประโยชน์ของการของป้าที่ให้แก่ชีวิตทั้งกับตนเอง ครอบครัว ชุมชน บ้านเมือง และที่สุดคือมองเห็นคุณค่า คุณประโยชน์ของป้าไม่ที่เกิดขึ้นกับประเทศไทย ครูรู้จักธรรมเนียมของป้า รู้จักความเชื่อความศรัทธาต่อผีป่าและผีชุนน้ำ และนำมาใช้กับชุมชนในเชิงอนุรักษ์และป้องกันการบุกรุกทำลายป่าได้อย่างแบบเนียน อีกทั้งมีความเป็นประถมพื้นบ้านทางวัฒนธรรมพื้นบ้านด้านประเพณีพิธีกรรมความเชื่อที่ได้จากพ่อจึงทำให้ครูวงศ์ มีความสามารถประกอบพิธีและกล่าวโองการคำสูญด้วยตนเองได้ มีความรู้ด้านโหราศาสตร์ การดูฤกษ์ยาม วัน เดือน ปี ที่จะประกอบพิธีบวงสรวงผีชุนน้ำ ผีเจ้าป่า หรือเลี้ยงผีบรรพบุรุษ เสริมสร้างความเชื่อและศรัทธาให้แก่ชุมชน ให้รู้จักเคารพสิทธิและหน้าที่ของกันและกันผ่านทางความเชื่อเหล่านี้ ทำให้เกิดความรักห่วงเห็นและมีความตระหนักรู้จักคุณค่าของผืนป่า จึงเกิดพลังความร่วมมือเป็นเครือข่ายในการอนุรักษ์ผืนป่า

รูปแบบการเรียนรู้ของครูวงศ์ แก้วใจมา

พื้นที่บ้านแม่แมะ ตำบลแม่นะ อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ เป็นพื้นที่ทุรกันดาร เป็นป่ารกทึบ การคมนาคมไม่สะดวก ขาดการติดต่อจากภายนอกอย่างสิ้นเชิง ชาวบ้านมีอาชีพทำการเกษตร ทำไร่เลื่อนลอย มีการบุกรุกป่าทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำเป็นต้องหาเลี้ยงชีพ เพื่อความอยู่รอดและการซ่วยเหลือตนเอง ซึ่งนับวันจะมีการเสื่อมถอยทึบในด้านสถานที่ จิตใจ ทรัพยากร เพราะไม่มีการศึกษา ต่างคนต่างอยู่ขาดความรู้ความเข้าใจในการอยู่อาศัยร่วมกัน

กระบวนการเรียนรู้

ครูวงศ์ เรียนรู้จากพ่อแม่ โดยพ่อของครูเป็นผู้ที่มีองค์ความรู้ด้านไสยาสาร และสมุนไพร ทำให้เกิดการเรียนรู้ทางด้านวัฒนธรรมการดำเนินชีวิตในผืนป่า การรักษาป่า ต้นน้ำ ลำธาร ฯลฯ เมื่อได้เรียนรู้จากของจริง เห็นสภาพการเกิดปัญหา เห็นความเปลี่ยนแปลง เห็นความยากจนที่เกิดขึ้น จึงจำเป็นต้องสร้างการเรียนรู้ใหม่ มีการเรียนรู้ร่วมกับชุมชน สร้างความเข้าใจเพื่อให้เกิดความอยู่รอด โดยชาวบ้านจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการผืนป่าให้คงอยู่ในสภาพเดิมและใช้สอยประโยชน์ร่วมกัน มีการจัดกิจกรรมสร้างอุดมการณ์ เช่น ลองสเตย์ การบวชป่า ฯลฯ ในชุมชน

วิธีการเรียนรู้

๑. เรียนรู้ทั้งในระบบและนอกระบบจากการจัดการศึกษาของรัฐในท้องถิ่น
๒. ได้รับความรู้จากวิทยากรที่มาบรรยายให้ความรู้กับบุคคลในท้องถิ่น
๓. เรียนรู้จากสื่อทางไกล สื่อสารมวลชน เช่น ข่าวสารวิทยุ โทรทัศน์ เอกสารและหนังสือพิมพ์
๔. เรียนรู้จากศูนย์เรียนรู้ในชุมชน ที่ตั้งขึ้นในหมู่บ้านแม่แมะที่มีเอกสาร สิ่งพิมพ์ สื่อ อุปกรณ์ โดยการศึกษาด้วยตนเอง
๕. ให้ชาวบ้านเรียนรู้จากพัฒนาระบบที่ได้ปฏิบัติ แสดงออกตามวิถีชีวิตประจำวันที่เป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับเป็นแนวทางนำไปปฏิบัติ

วิธีการถ่ายทอดความรู้ของครูวงศ์ แก้วใจมา

การถ่ายทอดองค์ความรู้ในการจัดการพื้นป่าจำนวนกว่าห้าหมื่นไร่ จำเป็นต้องอาศัยการมีส่วนร่วมในการจัดการและการอนุรักษ์ต้องปราศจากทุนนิยม การช่วยเหลือและการมีส่วนร่วมแบบพหุภาคี โดยอาศัยกลไกของจิตใต้สำนึกมาสู่การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กิจกรรมที่จัดให้เห็นคุณประโยชน์ของผืนป่า เพราะป่าไม้เป็นทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ให้ชีวิตกับชาวแม่แมะ ประโยชน์ที่ได้รับในด้านเศรษฐกิจ มีอาชีพเกิดขึ้นในท้องถิ่นอย่างยั่งยืน ชาวบ้านจะเกิดความรู้ความเข้าใจในการดำเนินวิถีชีวิต พร้อมทั้งสร้างจิตสำนึกของชุมชนให้เกิดการรักษาป่า จำเป็นต้องสร้างภาวะทางจิตใจให้เกิดความผูกพันกับผืนป่า โดยมีความสัมพันธ์กับศาสนา

ครูวงศ์ มีวิธีการถ่ายทอดความรู้ ดังนี้

๑. ทำเป็นตัวอย่างให้ดู สร้างต้นแบบ โดยการสร้างตัวอย่างที่ดีในเรื่อง (ชา) มีการปลูกพืชหลากรายชนิดในพื้นที่ใกล้เคียง โดยนำตัวอย่างจากป่าธรรมชาติเป็นต้นแบบ ซึ่งไม่ใหญ่ให้ความช่วยเหลือไม่เล็ก ไม่เลิกอาศัยการเกะเกี่ยวไม่ใหญ่ ทำให้เกิดระบบนิเวศในผืนป่า

๒. ถ่ายทอดเป็นแบบอย่างให้กับคนใกล้ชิดก่อน เช่น บุคคลในครอบครัว เครือญาติ กลุ่มคน (บอกต่อ) แล้วค่อย ๆ แผ่ขยายให้กว้างขวางขึ้นเรื่อย ๆ โดยใช้พื้นที่ป่าแม่แมะเป็นเป้าประสงค์ของการทำงาน

๓. ให้การเรียนรู้ที่ไม่จำกัดพื้นที่ เวลา และวิทยากร ครูวงศ์จะใช้ทุกโอกาสที่พบกันทั้งที่บ้าน lanบ้าน ผืนป่า โดยใช้เป็นเวทีการพูดคุยและให้ความรู้

๔. สร้างความพึ่งซึ่งกันและกัน การสร้างความสัมพันธ์กับคน คนกับป่า และคนกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่จะต้องมีความสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่องตลอดไป เช่น จัดกิจกรรมในวันสำคัญต่าง ๆ เช่น วันพระ วันสงกรานต์ โดยนำเอาเรื่องราวของผืนป่ามาสู่การทำบุญ

๕. จัดทำศูนย์การเรียนรู้ขึ้นในหมู่บ้านแม่แมะ โดยมีหนังสือ ตำรา สื่อ อุปกรณ์ ให้สามารถศึกษา

รูปแบบการขับเคลื่อนแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของครูวงศ์ แก้วใจมา

ทรัพยากรในท้องถิ่นพื้นที่ป่าแม่แมะมีความสมบูรณ์ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันทำให้ชาวแม่แมะได้อาศัยพื้นที่นี้สู่การดำรงชีวิตอย่างยั่งยืน องค์ความรู้ที่เกิดจากการบ่มเพาะและการเรียนรู้สืบท่อ กันมาจนเป็นที่ยอมรับ มีการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน การสร้างกฎระเบียบวินัยในชุมชนโดยการอุ่นความเห็นร่วมกัน สร้างสังคมและความเป็นอยู่บนพื้นฐานวัฒนธรรม ศาสนา และประเพณี อันเป็นจุดกำเนิดของ การสร้างวัฒนธรรมของท้องถิ่น ความแข็งแกร่งทางวัฒนธรรมทำให้เกิดความสุขบนพื้นฐานของความพอเพียงได้อย่างสมบูรณ์ โดยครูวงศ์ มีกระบวนการขับเคลื่อน ดังนี้

๑. รณรงค์ให้เกิดการลด ละ เลิก การเบียดเบี้ยนพื้นที่ป่าระหว่างคนกับสิ่งแวดล้อม การลด ละ เลิก เท่ากับเป็นการถอนและรากษาทรัพยากรให้คงมีอยู่และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

๒. นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้โดยสร้างความสัมพันธ์และความพอประมาณ ความมีเหตุผล การใช้วิถีชีวิตที่ดีต้องอยู่บนฐานความพอประมาณทำให้เกิดความสมดุลในทรัพยากร ที่อยู่อาศัย

เหตุผลที่เก็บของป่า การตัดไม้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการหมู่บ้าน หรือกรรมการ ชุมชน ทำให้เกิดภัยคุกคัก

๓. สร้างให้เห็นคุณค่าของทรัพยากรห้องถิน ชาวบ้านได้รับการเรียนรู้และการบ่มเพาะให้เกิดจิตสำนึกในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาหารที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ซึ่งล้วนต้องอาศัยพื้นที่ป่าทั้งสิ้น การรู้จักทรัพยากรที่เก็บการได้ประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจ และการรักษาสิ่งแวดล้อม

ครุวังศ์ แก้วใจมา มีจิตใจที่ผูกพันอยู่กับคน ป่า และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ที่ดังอยู่บนฐานของความเชื่อของห้องถินทำให้เกิดความสัมพันธ์ซึ้งกันและกัน ทำให้เกิดความอยู่รอดของป่า "คนอยู่รอด ป้าอยู่รอด" ภาครัฐควรที่จะได้นำแนวทางของภูมิปัญญาฯไปใช้ในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและการนำรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปฏิบัติไปร่วมกันจะทำให้เกิดความสมบูรณ์ต่อทรัพยากรห้องถินเป็นการป้องกันการเสื่อมถอยและการล้มถลายของสังคมไทยต่อไป

๒. ครุบุญคิด วัชรศาสตร์

ครุบุญคิด วัชรศาสตร์ เกิดเมื่อวันที่ ๑๖ เดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๗๔ ที่จังหวัดลำปุง เป็นบุตรของนายบุญทา และนางหม่อม หมօศาสตร์ มีพี่น้อง ๙ คน สมรสกับนางลำดาวน วัชรศาสตร์ มีบุตร ๑ คน ปัจจุบันอาศัยอยู่บ้านเลขที่ ๗๓/๑๘ ซอย ๔ ถ. ถนนช้างเผือก ตำบลศรีภูมิ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โทรศัพท์ ๐๕๓ ๒๑๗๒๗๓๔ ๐๕๓ ๒๗๘๙๗๗๗ ๐๘๙ ๔๓๕๗๑๒๗ ครุบุญคิด วัชรศาสตร์ ได้รับการคัดเลือกเป็นครุภูมิปัญญาไทยรุ่นที่ ๒ ด้านภาษาและวรรณกรรม

ชีวิตที่แรกเริ่มสำหรับครอบครัวประสบความลำบากกับการเลี้ยงลูกหึ้ง ๙ คน แต่ไม่มีคำว่า ห้อถอยกับชีวิตในครอบครัวนี้ ในวัยเด็ก เด็กชายบุญคิด วัชรศาสตร์ ได้บรรพชาเป็นสามเณรที่วัดปงชัย ได้ฉายานามว่า สามเณรบุญคิด คุนธสีโล เพื่อศึกษาเล่าเรียนในบารมเนียมประเพณี วัฒนธรรม ตามหลักสูตรการเรียนรู้ของวัด เช่น เล่าเรียนอักษรภาษาเมืองล้านนา (ตัวเมือง) ซึ่งเป็นการเรียนต่อยอด จากที่เคยเรียนกับพ่อที่บ้านในเบื้องต้นมาบ้าง ฝึกหัดอ่านเทคนัคกีร์เบลาน ฝึกหัดการคัดจารัคกีร์ ใบลาน จากพระครูบาสม สุ่มโน เจ้าอาวาสเป็นพระอาจารย์ผู้สอน จากนั้นได้อุปสมบทและศึกษา ศาสนาธรรมและร่วมเรียนภาษาล้านนาไทย ได้รับฉายานามว่า พระมหาบุญคิด สุธรรมมทสี ครุบุญคิด ได้รับ การศึกษาอบรมภายใต้ร่มกาลังสาพัสดุนาน ๑๐ ปี กล่าวคือเป็นลูกศิษย์วัด ๑ ปี สามเณร ๖ ปี เป็นพระภิกษุ ๓ ปี ภายหลังจากลาสิกขารทึงกลับไปอยู่กับพ่อแม่ที่บ้านเดิม และช่วยทำงาน ทำสวน ฯลฯ เลี้ยงครอบครัวเป็นเวลา ๑ ปี จากนั้นครุบุญคิด ได้สั่งสมประสบการณ์ด้วยการออกหางานทำ เช่น การรีขายน้ำสีชนิดต่าง ๆ โดยเฉพาะหังสีอพาร์ทเม้นต์ แบบเรียนนักธรรมตรี โท เอก ได้เงินมากก็เก็บ หอมรอบบิบ ไว้เป็นทุนจนกระทั่งเพียงพอ กับการเปิดร้านโรงพิมพ์ชื่อ "ราษฎร้องการพิมพ์" ซึ่งแอบ พักลักจำรูปแบบมา และอาศัยเงินทุนจากการขายหังสีนาน ๖ ปี จำนวนเงิน ๓๖,๐๐๐ บาท มาลงทุนซื้อเครื่องพิมพ์และอุปกรณ์การพิมพ์ และได้รับอนุญาตให้ตั้งโรงพิมพ์ เป็นเจ้าของโรงพิมพ์ ผู้โฆษณา เป็นโรงพิมพ์ขนาดเล็กและพัฒนาการมาถึงปัจจุบัน ประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนรู้ได้สั่งสม เป็นองค์ความรู้ทั้งจากการบวชเรียน การคำนวณ และการลงมือทำงาน การแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับ ผู้มาเป็นลูกค้าโดยเฉพาะภาษาล้านนาซึ่งเป็นภาษาที่เชี่ยวชาญเป็นพิเศษที่ผู้คนน้อยนักจะได้เรียนรู้

ครูบุญคิดจึงได้นำความรู้นี้มาเผยแพร่ในรูปแบบการพิมพ์หนังสือออกจำหน่ายโดยทั่วไป เช่น คำรำสังขารธรรม คำราดูตัวเอง ในขณะเดียวกันจะสังเกตสิ่งต่าง ๆ ตามไปด้วย สิ่งไม่ดีไม่มีประโยชน์ ก็หลีกเลี่ยงไม่ข้องแวง และไม่เติบโตเพื่อนให้หมดกำลังใจ

ครูบุญคิดเป็นผู้มีนิสัยรักการเรียนรู้ เก็บเกี่ยวประสบการณ์ต่าง ๆ มีอุปนิสัยให้เกียรติเคารพนับถือและรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น ไม่เอาเปรียบคน รักความยุติธรรม ขยันและอดทน ชอบใช้เวลาว่างศึกษาหาความรู้ เรียนรู้เรื่อย ๆ มา จึงเป็นที่ยอมรับจากบุคคลในครอบครัวและบุคคลทั่วไป และเนื่องจากภูมิหลังที่เคยบวชเรียนเป็นพระ เคยเทศนาสั่งสอนในที่ต่าง ๆ ทำให้เกิดความเชียร์ชินต่อการสอนด้วยรูปแบบต่าง ๆ ข้อสำคัญคือครูบุญคิดเป็นครูตลอดเวลาในการสอนแต่ละครั้ง โดยครูบุญคิดจะวิเคราะห์ก่อนว่าผู้เรียนเหล่านั้นเป็นใคร อายุเท่าไร เพศใด มีความรู้พื้นฐานเป็นอย่างไร ซึ่งครูบุญคิด มีแนวทางการใช้นวัตกรรมต่าง ๆ ในการถ่ายทอด ดังนี้

๑. ใช้ภูมิรู้ควบคู่ไปกับภูมิธรรมในการเรียนรู้แต่ละครั้ง ทำให้ผู้เรียนได้สาระความรู้ตามเนื้อหา และในขณะเดียวกันครูจะสอนแต่ละคนด้วยความเข้าใจในภาษาและวรรณกรรมซึ่งทำเป็นเรื่องราว เช่น คำรำสังขารธรรม คำราดูตัวเอง เป็นต้น

๒. สอดแทรกภูมิใจในเวลาสอนเนื่องจากบางครั้งผู้เรียนอาจมีความเบื่อหน่ายในการเรียน ครูจะใช้คำพูด สีหน้า ท่าทาง ทำให้ผู้เรียนสนุกสนานมีความคล้อยตามเนื้อหาต่าง ๆ ไม่ว่าผู้เรียนจะเป็นวัยเด็กหรือผู้ใหญ่ ครูจะสอนแต่กรณีท่านพื้นบ้านเข้าไปอิงประกอบกับเรื่องราวที่เล่าขานให้เรียนรู้อย่างสนุกสนานและมีคติธรรมตามไปด้วย

๓. ครูบุญคิดมีความเชี่ยวชาญทั้งด้านศาสตร์และศิลป์ ท่านมีพระอุปฐาโนใน การเรียนรู้จึงเป็นแรงจูงใจในการฝึกผู้เรียนตามมา

๔. ครูบุญคิดมีมาตรฐานในการค่อยกับกับและการตัดสินใจในการเรียนรู้ เช่น เข้มงวดกับงาน และระดับคุณภาพ แต่เช้ากติการร่วมกัน ทำให้ผู้เรียนมีความตั้งใจในการเรียน

ด้านฐานะของครูบุญคิดมี ความเปลี่ยนแปลงจากวิถีชีวิตที่ยากจน กลายเป็นบุคคลที่มีฐานะ มั่นคงแบบค่อยเป็นค่อยไป จนเป็นตัวอย่างที่ดีในวันนี้ ประกอบกับตอนเองได้รับการสอนโดยครูที่สูงชั้น ทำให้มีจิตใจสงบ มีสติสัมปชัญญะ โดยใช้คุณธรรม จริยธรรม เช่น สังคಹะวัตถุ ๔ (ฉันทะ วิริยะ จิตตะ วิมังสา) คุณธรรมประจำตน ตามหลักพุทธศาสนา ทำให้มีความเพียรพยายาม ฝ่าฟันและแสดงความ nobility ที่ยอมตน พูดจาอ่อนหวาน ทำตัวเสมอต้นเสมอปลาย ไม่ว่าเข้าเหล่านั้นจะเป็นใคร แม้กระทั้งลูกน้อง ที่อยู่ในโรงพิมพ์ แม่บ้านที่ทำอาหารให้ชีวิตประจำวัน โดยถือคติธรรมที่ว่า "คนเราหันมีความเท่าเทียมกัน ที่เป็นคน ต่างกันที่หน้าที่การทำงานเท่านั้น จงทำให้ชีวิตมีความสุข" ครูบุญคิดใช้หลักของตน ครอบคลุม ครอบงำงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ คุณธรรมต่าง ๆ เหล่านี้สอดคล้องกับวิถีเศรษฐกิจพอเพียง ทั้งสิ้น นั่นก็คือ ความรู้คุณธรรม ทำให้รู้จักความพอประมาณ อย่างมีเหตุผล และทำให้เราเอง มีความคุ้มกัน มีความรักใคร่ ชื่อสัตย์ต่อโลก สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ทำให้ครอบครัวมีคำว่า "พอ" และใช้ในชีวิตการทำงานอย่างมี ความสุขจนถึงปัจจุบัน

รูปแบบการเรียนรู้ของครูบุญคิด วัชรศาสตร์

ความยากจนและความขัดสนจากอาชีพการเกษตรของครอบครัว ทำให้เกิดความต้องการที่จะอยู่รอดจึงมีการดิ่นранต่อสู้ด้วยหลักหลวงวิธีการ ด้วยการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ ทำให้ครูบุญคิดได้ไปเรียนรู้กับพระ จึงได้ซึมซับกับวัฒนธรรมทางด้านภาษาโดยเฉพาะอักษรภาษาล้านนา รวมทั้งการเรียนรู้กับพ่อ ผู้ซึ่งมีความเชี่ยวชาญทางด้านภาษาและวรรณกรรมและศิลธรรมที่บ่มเพาะอุปนิสัยให้มีศิลธรรมจรรยา มาสู่การรองรับชีวิตในครอบครัว ประกอบกับเป็นบุคคลที่ใฝ่รู้ ใฝ่เรียนและมีความทะเยอทะยานที่ต้องการจะให้มีอาชีพที่มั่นคง จึงดิ่นранต่อสู้ชีวิตด้วยการค้าขายหนังสือธรรมะในสถานที่ต่าง ๆ เก็บออมเงินที่ได้มาด้วยการประหัดเจียมเนื้อเยื่อมตนจนมีโอกาสจัดตั้งโรงพิมพ์พิมพ์หนังสือขายจนสามารถดำเนินการได้เหมาะสมในชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข

กระบวนการเรียนรู้

ครูบุญคิด เรียนรู้ด้วยตนเองตั้งแต่เยาว์วัย ได้ศึกษาเรียนรู้กับคุณพ่อทั้งในด้านอาชีพการเกษตร และภาษาถิ่nl้านนา เมื่อโตขึ้นได้มีโอกาสเรียนรู้กับพระสงฆ์ ด้วยการบรรพชาเป็นสามเณรและอุปสมบท เป็นพระภิกษุ เรียนรู้และเชี่ยวชาญในด้านอักษรและภาษาเมืองล้านนา รวมถึงการศึกษาด้วยตนเอง จากการอ่านหนังสือทุกอย่างที่เป็นหนังสือตำราวิชาการ ทำให้แตกฉานโดยเฉพาะที่สนใจพิเศษคือหนังสือเกี่ยวกับธรรมะสอนใจ การเรียนรู้จากประสบการณ์การทำงาน ซึ่งครูบุญคิด เป็นคนที่ชอบทำงานโดยเฉพาะการค้าขาย จึงได้ออกแบบการค้าขายที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ โดยครูเก็บเกี่ยวประสบการณ์แล้วนำองค์ความรู้ที่หลักหลวงนั้นมาประยุกต์ใช้ในกิจกรรมใหม่ ๆ ซึ่งครูบุญคิด กล่าวว่า ประสบการณ์ในชีวิตเป็นครูที่ดียิ่งในการเรียนรู้ในขั้นต่อ ๆ ไป

วิธีการเรียนรู้

๑. ศึกษาเรียนรู้ทั้งในระบบโรงเรียนและการเรียนรู้ตามอัชญาศัย จนเกิดองค์ความรู้อย่างกว้างขวางตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา การศึกษาผู้ใหญ่ และได้ศึกษาเพิ่มเติมตลอดมา

๒. ใช้ภูมิคุณธรรมและจริยธรรม ที่ศึกษาจากภาษาวรรณกรรมผ่านกระบวนการใช้ชีวิตที่ผ่านมาตั้งแต่การบวชเรียนและการศึกษาในระบบโรงเรียนควบคู่กับความเชี่ยวชาญทั้งสองภาษาคือภาษาไทย และภาษาล้านนาที่ใช้ควบคู่กับการดำเนินชีวิตในภาคเหนือ

๓. เรียนรู้จากตำราและการฟังจากผู้รู้ต่าง ๆ ในพื้นที่ทั้งจังหวัดลำพูนและจังหวัดเชียงใหม่ รวมถึงการให้ความสำคัญกับการอ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ รวมถึงการเดินทางไปรับฟังผู้รู้ในสถาบันวิชาการและพิพิธภัณฑ์ต่าง ๆ

วิธีการถ่ายทอดความรู้ของครูบุญคิด วัชรศาสตร์

ด้วยครูบุญคิด วัชรศาสตร์ เป็นนักภาษาศาสตร์ (ภาษาและวรรณกรรมล้านนา) มีความรู้ตั้งแต่นักธรรมตรี โภ เอก และความรู้ด้านภาษาบาลีและสันสกฤต ระดับชั้นเบรียญธรรม ๔ ประโยชน์ ทำให้ครูบุญคิด นำองค์ความรู้ที่มีอยู่ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ครอบคลุม ครอบคน ครอบงาน ด้วยการถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับคนรอบข้างในรูปแบบต่างๆ

งานและชีวิตของครูบุญคิด วัชรศาสตร์ โดยเด่นในการกิจกรรมงานแห่งพลังภูมิปัญญา ครูเป็นผู้ใช้ภาษาและวรรณกรรมเป็นแนวทางสำหรับการพูด การแสดงออกถึงวัฒนธรรมการดำเนินชีวิต โดยสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับวิถีชีวิตและในคำรำสังขารธรรม คำราดูตนเอง แสดงถึงความรู้และความสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ครูบุญคิด วัชรศาสตร์ ถ่ายทอดความรู้โดยการจัดทำศูนย์การเรียนรู้ภาษาและวรรณกรรมขึ้น ในบริเวณบ้านเพื่อให้ผู้สนใจ เน้นเรียน นักศึกษา ผู้นำชุมชนมาเรียนรู้ภาษาล้านนา ทำให้เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น มีการจัดทำหลักสูตรการเรียนรู้ในระดับโรงเรียน มหาวิทยาลัย รวมถึงจัดทำตำราศึกษาภาษาล้านนาสำหรับผู้สนใจสามารถซื้อหาได้เป็นของตนเองในราคาย่อมเยา และจัดพิมพ์เผยแพร่เป็นตำราสำหรับการเรียนการสอนในโรงเรียนและมหาวิทยาลัย อีกทั้งเป็นวิทยากรในสถาบันต่าง ๆ ทั่วโรงเรียน วิทยาลัย และมหาวิทยาลัย พร้อมทั้งมีการจัดทำรายงานวิจัยภาษาและวรรณกรรม โดยมีนักศึกษาและคณาจารย์ให้การสนับสนุนเรื่อยมา

รูปแบบการขับเคลื่อนแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของครูบุญคิด วัชรศาสตร์

ด้วยบุคลิกภาพและประสบการณ์ที่หล่อหลอมชีวิตของครูบุญคิด วัชรศาสตร์ ให้เป็นผู้เจียมเนื้อเจียมต้น อ่อนน้อมแพ้ใน ชาวบ้านเกิดความศรัทธาในพุทธกรรมที่แสดงออกมาในชีวิตและการงาน จึงเป็นตัวอย่างในการดำเนินชีวิตไม่น้อยกว่า ๔๐ ปีที่ผ่านมา การพูดน้อยแต่ทำจริง การยึดหลักความจริง มีหลักการและมีเหตุผล มีความเป็นไปได้ เป็นวิธีที่ควรนำไปสอนบุคคลต่างๆ ที่พบเห็น ครูบุญคิด วัชรศาสตร์ มีฐานคิดที่ว่า "ความพอ คือสิ่งที่หยุดความฟุ่มเฟือย" และมีหลักในการทำงาน ดังนี้

- เริ่มที่ตน
- คันที่งาน
- سانทีปัญญา
- พัฒนาที่ความคิด
- ติด沂ีดคุณธรรม
- ลำค่าคือการให้
- มีจิตใจเพื่อแผ่
- แห่งแหนะและป้องกัน
- สุขสันต์ความพอเพียง

ครูบุญคิด วัชรศาสตร์ มีวิธีการขับเคลื่อน ดังนี้

๑. เป็นต้นแบบในการดำเนินชีวิตประจำวันแก่ผู้พบเห็น เช่น ลูกศิษย์ บุคคลทั่วไปที่เกิด การยอมรับและนำรูปแบบการดำเนินชีวิตของครูบุญคิด ไปปฏิบัติตาม จนเกิดความเคยชิน นำไปใช้ในชีวิตประจำวันต่อไปได้

๒. ใช้ปัญญานำหน้า เงินตราตามหลัง ช่วงชีวิตที่ผ่านมากการงานต่าง ๆ จะใช้ความคิดตลอดเวลา ว่าจะเริ่มต้นอย่างไร ถึงจะคุ้มค่าต่อการทำงานหรือลงทุน การทำงานทุกอย่างจะประสบผลสำเร็จได้ต้องอาศัยความคิดเป็นหลักในการทำงาน

๓. คุณธรรมนำชีวิต ตลอดชีวิตที่ผ่านมาครูบุญคิด ได้ใช้คุณธรรมนำชีวิตตลอดเวลา ทำให้เกิดคุณค่าต่อตนเอง และสังคมอย่างดียิ่งตามคำสอนของพุทธศาสนาที่กล่าวว่า คุณธรรมค้ำจุนโลก ครอบครัวของครูบุญคิด มีความสุขและความก้าวทันต่อยุคโลกาภิวัตน์ โดยมีคติธรรมที่คิดเสมอว่า "ทำอะไรให้มีหลักการ มีเหตุผล และมีความเป็นไปได้ด้วย"

๓. ครูสุนทรี ขนาดนิด

ครูสุนทรี ขนาดนิด เกิดเมื่อวันที่ ๙ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๘๐ ที่จังหวัดสุโขทัย เป็นบุตรของนายสนอง และนางพัก วิชิตนาค มีพี่น้อง ๓ คน สมรสกับนายวิรัติ ขนาดนิด มีบุตร ๔ คน ปัจจุบันอาศัยอยู่บ้านเลขที่ ๑๓๐ หมู่ ๒ ตำบลหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย โทรศัพท์ ๐๕๕-๖๗๑๓๒๑ ๐๘๑ ๘๒๓๔๗๗๐ ครูสุนทรี ขนาดนิด ได้รับการคัดเลือกเป็นครูภูมิปัญญาไทย รุ่นที่ ๓ ด้านอุตสาหกรรมและหัตถกรรม

ครูสุนทรี เป็นบุตรสาวคนเดียวของครอบครัวซึ่งเป็นชาวไทยพวน ประกอบอาชีพห่อผ้าตามประเพณีไทยพวน นอกจากจะเก็บไว้ได้ใช้เองแล้ว ยังได้นำไปขายแลกเปลี่ยนได้สินทรัพย์มาใช้ในครอบครัว เกิดเป็นพื้นฐานชื้นชับเป็นอุปนิสัยที่ขยัน มัธยัสต์ อดออม เอื้อเฟื้อเพื่อแผ่ ครูสุนทรี มีประสบการณ์สืบสานตระนงจากบรรพชน และจากการศึกษาค้นคว้า ทดลอง เริ่มจากต้นผ้ายีปุนถึงผืนผ้าดิنجก ซึ่งเป็นเอกลักษณ์การทอผ้าของชาวไทยพวนซึ่งอาจจะคล้ายคลึง หรือไม่เหมือนโครงและไม่มีโครงเหมือน

การปลูกฝ่ายถือว่าเป็นกุญแจสำคัญในการดำเนินชีวิตมาตั้งแต่บรรพบุรุษจนถึงยุคของครูสุนทรี ซึ่งต้องรู้จักการปลูกฝ่ายตั้งแต่การเตรียมดิน คัดเลือกพันธุ์ วิธีปลูก การกำจัดแมลงที่มารบกวนฝ่ายตลอดจนการเก็บฝ่าย สิ่งเหล่านี้ครูสุนทรี มีความรู้ความเข้าใจและสามารถแนะนำจัดตั้งเป็นกลุ่มอาชีพในท้องถิ่นได้ การรู้จักฝ่ายเหมือนกับการรู้จักรพยากรเพื่อที่จะนำไปปรับปรุงเพิ่มมูลค่าของสิ่งนั้นดังเช่น ผ้าฝ้ายหาดเสี้ยว ที่ลือเลื่องอยู่ในขณะนี้

เมื่อฝ่ายเจริญเติบโตอย่างสมบูรณ์ได้ที่แล้ว ครูสุนทรี จะจัดกลุ่มอาชีพตั้งแต่การเก็บฝ่ายเพื่อนำมาตระเตรียมการทอ เช่น การตุนฝ่าย การอ้วฝ่าย การยิงฝ่าย การเข็นฝ่าย การเปียฝ่าย ฯลฯ ส่วนการถักทอเป็นอีกชิ้นหนึ่งซึ่งมีขั้นตอนที่สำคัญ เมื่อเตรียมฝ่ายได้แล้ว จะเริ่มการทอลายที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่น แต่ถ้าเป็นผ้าทอจากกลุ่มอาชีพที่มีครูสุนทรี เป็นประธานกลุ่มจะเน้นลวดลายที่เป็นเอกลักษณ์ ได้แก่ ลายเครื่องน้อย ลายเครื่อกลาง ลายเครื่อใหญ่ ลายสีข้อ ลายแปดข้อ ลายอ่างน้ำ ลายสองห้อง ลายมนสิบหก ลายสิบสองห่วยตัด เป็นลายที่เป็นที่นิยมของชาวศรีสัชนาลัยและบุคคลทั่วไป

ມີເພີ່ມແຕ່ການປະກອບອາຊີ່ພາກການເກະຫຼາດແລ້ວນໍາມາທອັນລາຍລາຍນິດຕ່າງ ຖ້ານັ້ນ ຄຽສຸນທີ່
ຢັງຮົມກລຸ່ມອາຊີ່ພື້ນໃຫ້ຈາວຸ່ມໜີ່ຄຣີສັນນາລີ່ມາທອັນກັນຍ່າງຕ່ອນື່ອງ ໂດຍການຮົມກລຸ່ມອາຊີ່ພື້ນທຳໃຫ້
ມີໂອກາສເພຍແພວ່ອງຄວາມຮູ້ໃຫ້ບັນຜູ້ສັນໄລຍືດເປັນອາຊີ່ພັກລັກແລະເປັນອາຊີ່ພົຣມສ້າງຮາຍໄດ້ໃຫ້ກັບຄວບຄວ້າ
ໃນຂະແໜເດີຍກັນຄຽສຸນທີ່ ໄດ້ເປີດບ້ານຂອງຕະເລົງໃຫ້ເປັນສູນຍົກການເຮັດວຽກຂອງຄຽກຸມປັ້ງປຸງໄທ ໃນດ້ານ
ອຸດສາຫກຮຽມແລະທັດກຽມ ມີການຝຶກເຮັດວຽກທອັນກັນໃຫ້ບັນຜູ້ສັນໃຈ ຕັ້ງແຕ່ນັກເຮັດວຽກ ນັກຕຶກໝາ ຜູ້ນໍາຈຸ່ມໜີ່
ທົ່ວອົ້ນ

การทอผ้าพื้นบ้านไทยพวน เป็นแนวทางการดำเนินชีวิตที่เรียบง่าย เหมาะสมกับวัฒนธรรมของท้องถิ่น หมายถึง ชาวบ้านนิยมใช้สำหรับการแต่งกายประจำวัน และงานประเพณีที่สำคัญชาวบ้านจะนำเสื้อผ้าที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นมาใช้กันอย่างแพร่หลาย

การถ่ายทอดองค์ความรู้ของครุภูมิปัญญาไทยโดยทั่วไปจะเริ่มจากสิ่งที่คิดและต้องทดลองทำ จนประสบผลสำเร็จก่อน จึงจะนำไปสอนให้สมาชิกกลุ่มทอผ้าที่อยู่ในศูนย์ฯ ทดลองทำ หรือบางครั้ง ก็มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสมาชิกที่อยู่ในศูนย์ฯ เพื่อปรับปรุงเปลี่ยนแปลง พัฒนารูปแบบต่าง ๆ โดยมีเงื่อนไขของการอนุรักษ์ภูมิปัญญาไว้เสมอ การปรับเปลี่ยนรูปแบบเพื่อให้มีความทันสมัยขึ้น โดยอาจมีการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์อื่นๆ เช่น กระ เป่า ผ้าปูโต๊ะ ผ้าคลุมเตียง หมอนอิง เป็นต้น เพื่อให้งานผ้าทอมีความหลากหลายและผู้ซื้อสามารถเลือกนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ทุกวัย ทำให้ผ้าทอ มีอัตราการขายมากขึ้น

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง นอกจากครุภูมิปัญญาไทยจะจัดสอนก่อผ้าให้แก่ผู้ที่สนใจศูนย์การเรียนภูมิปัญญาไทยแล้ว ยังมีกิจกรรมการสอนนักเรียนโรงเรียนเมืองเชลียง ซึ่งเป็นโรงเรียนประจำอำเภอศรีสัชนาลัยทุกสัปดาห์อย่างสม่ำเสมอ และมีการสอนชุมชนให้มีการแปรรูปผ้าให้เป็นผลิตภัณฑ์อื่น ๆ เป็นการฝึกอาชีพให้กับชุมชนได้ออกทางหนึ่ง เป็นรายได้เสริมให้กับชาวบ้าน มีรายได้จุนเจือครอบครัว โดยใช้วัสดุดิบที่มีในท้องถิ่น แรงงานในท้องถิ่นโดยครุภูมิปัญญาไทยจะเป็นผู้นำผลิตภัณฑ์ดังกล่าวไปเผยแพร่และจำหน่ายทั่วในประเทศและต่างประเทศรวมทั้งยังเป็นคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง "อยู่เย็น เป็นสุข" และกิจกรรมพัฒนาชุมชนดีเด่นจังหวัดสุโขทัย ประจำปี ๒๕๕๑ ตามกรอบแนวทางกลยุทธ์การพัฒนาหมู่บ้าน ๔ พคือ พัฒนาคน พัฒนาพื้นที่ พัฒนาแหล่งรายได้ และพัฒนาแผนชุมชน ซึ่งเป็นโอกาสอันดียิ่งที่จะได้นำความรู้ภูมิปัญญาที่มีสอดแทรกให้กับชุมชน ได้อย่างร่วมเป็นส่วน一体ตามวิถีชีวิตแบบพอเพียง

รูปแบบการเรียนรู้ของครูสู่นักเรียน ขนาดนิดๆ

ครูสุนทรี ขนาดนิด สืบทอดความรู้จากบรรพบุรุษในเรื่องการปลูกผ้าและเป็นแนวคิดในการปรับปรุงผ้ามาเป็นผ้าทอของอำเภอศรีสัชนาลัย ครูสุนทรี เป็นคนที่มี อัธยาศัยดี มีการเรียนรู้และถ่ายทอดความรู้การทอผ้า โดยตั้งกลุ่มทอผ้า นอกจากครูสุนทรี มีประสบการณ์ตรงที่สืบสานจากบรรพบุรุษแล้วยังศึกษาค้นคว้า ทดลองตั้งแต่การปลูกต้นผ้าฯไปจนถึงการทอผ้าด้วยเครื่องที่เป็นเอกลักษณ์ของชาวไทยพวน มีการรวมกลุ่มชาวบ้านที่มีฝีมือมาตั้งกลุ่มทอผ้า นำผ้าที่ได้จากการปลูก มาเขินเป็นเส้นทอเพื่อคงเนื้อผ้าที่เป็นเอกลักษณ์ถักทอ กับผ้ายืนที่ต้องใช้ผ้ายิ่งงาน ที่มีเส้นเรียวเรียบสม่ำเสมอทำให้เกิดรายได้ทั้งในครอบครัวและชุมชน

กระบวนการเรียนรู้

ครูสุนทรี เป็นผู้สืบทอดวัฒนธรรมของชาวไทยพวน ซึ่งชาวไทยพวน เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีอาชีพการเกษตรเป็นพื้นฐาน โดยครูสุนทรี มีความสนใจเรื่องการเกษตรและการค้าขายมาตั้งแต่เยาว์วัย มีความรักในท้องถิ่นเจิงสนใจวัฒนธรรมของชาวไทยพวนมาโดยตลอด มีการพัฒนาการทำอาชีพเกษตรซึ่งเป็นอาชีพหลักของครอบครัว ไปสู่การแปรรูปและการค้าขาย โดยครูสุนทรีใช้การออกแบบลายผ้า พร้อมทั้งประยุกต์มาเป็นเอกลักษณ์ของตนเองสร้างชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของชาวไทยภาคเหนือ

วิธีการเรียนรู้

๑. การเรียนรู้จากบรรพบุรุษ ที่มีการทำผ้าขึ้นใช้เองในท้องถิ่น เป็นวัฒนธรรมการแต่งกายของชาวไทยพวน จากวิถีเกษตรที่เคยดำรงตนอย่างเรียบง่ายมาสู่หัตถกรรมพื้นบ้าน การทำผ้าจึงเป็นเอกลักษณ์สำหรับชาวเหนือหรือชาวไทยพวน

๒. การเรียนรู้จากความสนใจพิเศษ โดยครูสุนทรี เป็นผู้ที่สนใจสิ่งใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น จึงออกแบบลายเป็นเฉพาะส่วนต้น

๓. การเรียนรู้จากประสบการณ์ชีวิต ครูสุนทรีใช้ชีวิตอยู่กับกลุ่มอาชีพ และมีการแข่งขันทางการค้า ครูจึงมีความจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้จากประสบการณ์ชีวิตที่ผ่านมาตั้งแต่การหาพันธุ์ฝ้ายที่ดี การปลูก การเก็บ การแปรรูปฝ้าย การทอดฝ้ายและการค้า ทำให้เกิดความสนใจในงานอาชีพหัตถกรรมและอุตสาหกรรมมาโดยตลอด

วิธีการถ่ายทอดความรู้ของครูสุนทรี ขนาดนิด

ไม่น้อยกว่า ๔๐ ปีที่ครูสุนทรี ขนาดนิด คลุกคลีอยู่กับ การทอผ้า ประกอบกับวัฒนธรรมของชาวไทยพวนที่มีองค์ความรู้เป็นฐานในเรื่องของการเพาะปลูกพืชไร่ เช่น ไร่มัน ไร่ฝ้าย ฯลฯ ครูสุนทรี มีความชื่นชอบเรื่องการเกษตรและการทอผ้าเป็นชีวิตจิตใจ แต่มีความสนใจการทอผ้าเป็นพิเศษ มีการทอผ้าขึ้นใช้เอง และจัดจำหน่ายในหมู่บ้าน องค์ความรู้ของครูจึงเป็นที่ยอมรับของบุคคลในท้องถิ่น มีผู้สนใจมากขอเป็นศิษย์ที่รับสืบทอดความรู้ต่อไป ครูสุนทรีได้ถ่ายทอดองค์ความรู้เรื่องการทอผ้า ให้กับผู้สนใจ กลุ่มอาชีพในท้องถิ่น และเครือข่าย สร้างอาชีพที่มีความมั่นคงให้เกิดในท้องถิ่น สามารถนำผลผลิตไปจำหน่ายในตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศมาโดยตลอด

ครูสุนทรี เป็นผู้มีความพร้อมในเรื่องการทอผ้าจากวัฒนธรรมไทยพวน เป็นผู้มีน้ำใจเอื้อเฟื้อ เพื่อเผยแพร่องค์ความรู้ที่จะถ่ายทอดองค์ความรู้ที่มีอยู่ โดย

๑. วางแผนจัดทำศูนย์เรียนรู้ขึ้นที่บริเวณพื้นที่บ้าน โดยจัดเป็นสัดส่วน
๒. จัดวิชาการหลัก ประกอบด้วยครูสุนทรี ขนาดนิด ผู้ช่วย และหัวหน้ากลุ่มอาชีพทอผ้า มาสอนที่บ้าน โดยครูสุนทรีจะให้ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการคัดเลือกพันธุ์ฝ้ายและการปลูกฝ้าย
๓. จัดอบรมกลุ่มอาชีพทอผ้าโดยมีการฝึกอบรมตั้งแต่การคัดเลือกพันธุ์ฝ้าย และมีการสาธิต เช่น การตูนฝ้าย การอ้วนฝ้าย การยิงฝ้าย การเข็นฝ้าย การเปียฝ้าย การย้อม และการทอผ้าลายต่าง ๆ เมื่อมีความรู้แล้วสามารถนำไปขยายผลที่บ้านของตนเองได้
๔. รับซื้อผลผลิตมาจำหน่ายและนำมาปรับปรุงใหม่ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
๕. จัดตลาดจำหน่ายสินค้าทั้งที่ศูนย์อาชีพ ตลาดในประเทศและต่างประเทศ
๖. ปรับปรุงกิจกรรมการเรียนรู้และพัฒนางานฝีมือ มีการจัดทำเอกสารแผ่นพับ คู่มือ จัดทำหลักสูตรการสอนในโรงเรียน จัดกิจกรรมการเรียนรู้ภายในศูนย์การเรียนรู้สำหรับการศึกษาดูงาน ของกลุ่มสนใจต่าง ๆ จัดทำเว็บไซต์เผยแพร่ www.suntreethai.com และเผยแพร่ทางสื่อมวลชน รายการโทรทัศน์และสิ่งพิมพ์

รูปแบบการขับเคลื่อนแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของครูสุนทรี ขนาดนิต

พื้นที่อำเภอศรีสัชนาลัยเป็นพื้นที่ทำการเกษตร ชาวบ้านนิยมทำพืชไร่ เช่น ไร์ฝ้าย การเลี้ยงสัตว์พื้นบ้าน ฯลฯ การเกษตรดังกล่าวจึงเป็นพื้นฐานที่นำมาเป็นอาหารในชีวิตประจำวัน ได้อย่างสมบูรณ์เป็นศูนย์รวมวัฒนธรรมของชาวเหนือ และชาวไทยพวน

ครูสุนทรี เป็นผู้สืบสานทางวัฒนธรรมท้องถิ่น ตั้งแต่การประกอบอาชีพทางการเกษตร การค้าขาย การแปรรูปอาหาร การอุดสาหกรรมและหัตถกรรมพื้นบ้าน คิดเองทำเอง ครูสุนทรีมีอุดมการณ์ ที่จะสร้างงาน กลุ่มอาชีพಥ่อผ้าจึงเป็นแกนสำคัญในการส่งเสริมการประกอบอาชีพเพื่อสร้างรายได้ ให้กับครอบครัวของชาวศรีสัชนาลัย ชาวบ้านจึงมีกำลังใจที่จะยึดอาชีพทางการเกษตรพร้อมกับการทำพื้นบ้าน ส่งผลให้มีรายได้เพียงพอ กับการดำเนินชีวิตตลอดมา

ครูสุนทรี ขนาดนิต เป็นนักคิดที่ให้ชาวบ้านพึงตนเอง โดยดำเนินการ ดังนี้

๑. ให้ความรู้เกี่ยวกับการปลูกฝ่ายพันธุ์ โดยเชิญวิทยากรมาให้ความรู้เรื่องการปลูกฝ่ายกับ กลุ่มอาชีพเกษตรกร

๒. ประชุมอบรมสัมมนาแก่กลุ่มแม่บ้าน โดยเชิญวิทยากรมาให้ความรู้เกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กับการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน

๓. ครูสุนทรี เป็นแม่แบบทำเป็นตัวอย่างให้เห็น ให้เกิดการเรียนรู้และเอาไปใช้

๔. ให้รู้จักประเพณี ซึ่งน้อยมาก โดยให้ชาวบ้านปลูกฝ่าย มาส่งให้กับกลุ่ม และการปลูกพืชชนิดอื่น ๆ รวมถึงการเลี้ยงสัตว์เพื่อนำมาเป็นอาหารในครอบครัว เป็นการลดรายจ่าย สร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มโดยให้แต่ละครอบครัวรู้จักการออมทรัพย์และรู้จักการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน

๕. ให้รู้จักกับความอดทน และรอคอยความสำเร็จในชีวิต

๖. จัดให้มีการประกวดหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงโดยที่ครูสุนทรี ขนาดนิต เป็นกรรมการร่วม พิจารณาด้วย

๗. มีการกระตุ้นความคิดโดยการจัดกิจกรรมกลุ่มย่อยให้รู้จักการวางแผน การสร้างสังคม การรักษาสิ่งแวดล้อม และการแบ่งปันให้กับเพื่อนบ้าน

๘. มีการรวมกลุ่มเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกันพร้อมกับการพัฒนาแก่กลุ่มให้เกิดความเข้มแข็งตาม วัฒนธรรมของไทยพวนต่อไป

๔. ครูสมพงษ์ มาจันทร์

ครูสมพงษ์ มาจันทร์ เกิดปีชวด เมื่อวันที่ ๑๗ เดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๙๑ ที่จังหวัดมหาสารคาม เป็นบุตรของนายแปลก และนางหล้า มาจันทร์ ลูกสาวนาครอครัวใหญ่ เพราะมีพี่น้องร่วมท้องถึง ๑๔ คน วัยเด็กมีความลำบากยากจน ปัจจุบันอาศัยอยู่บ้านเลขที่ ๘๒ หมู่ที่ ๑ บ้านหนองเจริญ ตำบลแวงน่ง อำเภอเมืองฯ จังหวัดมหาสารคาม ๔๕๐๐ โทรศัพท์ ๐๘๓-๗๗๗๗๗๗๑ ๐๘๔-๕๕๗๙๑๐๑ โทรสาร ๐๘๓-๗๗๗๖๓๐ อีเมลแอดเดรส 0uy_ENV5@hotmail.com Majun092009@hotmail.com

สมรสกับนางสาวปราณี ดาวเรือง เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๗ มีบุตรี ๒ คน ครูสมพงษ์ มาจันทร์ ได้รับคัดเลือกเป็นครูภูมิปัญญาไทยรุ่นที่ ๒ ด้านกองทุนและธุรกิจชุมชน พ.ศ. ๒๕๔๕ ครูสมพงษ์ เห็นว่าปัญหาของเกษตรกรที่ทำอาชีพเกษตรต้องทำให้ครบวงจรไม่ใช่ผลิตแล้วขายโดยต้องรู้จักปรับรูปเพิ่มมูลค่าและต้องบริหารจัดการเรื่องการตลาดได้ด้วย ครูสมพงษ์สรุปว่า "ถ้าท่านประธานาธิการพย์ให้ทำการค้า"

ครูสมพงษ์ มาจันทร์ ได้รับคัดเลือกเป็นครูภูมิปัญญาไทย รุ่นที่ ๒ ด้านกองทุนและธุรกิจชุมชน โดยแบ่งเรื่องที่เชี่ยวชาญได้ ดังต่อไปนี้

๑. การบริหารจัดการกลุ่ม การสร้างเครือข่ายอย่างเป็นรูปธรรม

๒. การสร้างตลาดชุมชน ครูสมพงษ์มีความคิดในการสร้างตลาดในชุมชนเพื่อขายสินค้าของสมาชิกที่ชาวบ้านผลิตได้เอง เช่น น้ำดื่มสด สะอาด ปลอดสารพิษ ปลอดโรคเพื่อผู้บริโภคจะได้ปลอดภัย

๓. การทำธุรกิจเกษตรแบบครบวงจร ครูสมพงษ์สอนชาวบ้านและดำเนินการทำให้เห็นเป็นตัวอย่าง ให้รู้จักปรับรูป การค้น摸索อาหาร การเพิ่มมูลค่าทำแบบองค์รวมไม่ต้องผ่านพ่อค้าคนกลาง ชาวบ้าน สามารถกำหนดราคาสินค้าที่ตนเองผลิตได้เอง

๔. การออมทรัพย์ ทุกกิจกรรมของเครือข่ายต้องมีการออมทรัพย์ มีผู้ถือหุ้น เป็นการระดมทุน สร้างสำนึกริการมีส่วนร่วม พึ่งตนเองในเบื้องต้น

๕. การจัดสวัสดิการแก่ชุมชน ครูสมพงษ์ได้จัดสวัสดิการแบบให้เปล่าให้แก่สมาชิกในเครือข่ายและนอกเครือข่ายอย่างเท่าเทียม สรุปแนวคิดของครู คือ "ถ้าเข้าบ้านซื้อยาคนทุกช์ เฮ้าชิพ้อ ความสุขได้จังได"

๖. การสร้างสำนักเรียนรู้ครุภูมิปัญญาไทย รุ่นที่ ๒ เพื่อเป็นที่รวบรวมองค์ความรู้ของผู้รู้ ผู้ทรงภูมิปัญญาทั้งในและนอกชุมชน เป็นที่ประชุมพบประแลกเปลี่ยนเรียนรู้วางแผนแก้ไขปัญหาต่างๆ เป็นศูนย์ศึกษาดูงานและสถานที่รับรองพักค้างได้ ครั้งละ ๓๐-๕๐ คน

๗. เรื่องกองทุนฝ่าวนกิจ แนวคิดครุสมพงษ์ คือ เป็นหนี้แค่ตาย แก้ปัญหาเงินสูญได้ เป็นการสงเคราะห์สมาชิก และทายาท ลูกหลานผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ ปัจจุบันมีสมาชิก ๑,๓๙๐ ครอบครัว

๘. การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ป่าชุมชน และแหล่งน้ำ ครุสมพงษ์ชอบทำตามเป็นแบบอย่างพูดให้คนในชุมชนเห็นความสำคัญของdinน้ำและต้นไม้ แนะนำให้ผู้คนทุกครอบครัวมีสระน้ำปลูกไม้ดาว火把ไร่ปลายนา เชื่อว่า "หากน้ำเอาน้ำของแต่ละครอบครัวมาตอกกันເเอกสารต้นไม้มาตอกกันก็จะเกิดแหล่งน้ำเกิดป่าฝนใหญ่ คงคืนความอุดมสมบูรณ์ให้แก่เมือง คนเมืองก็จะลืมตาอ้าปากได้ไม่ต้องไปเดินอึကต่อไป เพราะเกษตรกรต้องปลูกพืชกินเองให้สดสะอาดปลอดโรคเพื่อผู้บริโภคปลอดภัย"

รูปแบบการเรียนรู้ของครุสมพงษ์ มาจันทร์

ครุสมพงษ์ เป็นผู้ที่มีความตั้งใจในการประกอบอาชีพ แม้เคยรับราชการมาก่อน แต่ก็ทำได้ไม่นาน เพราะคิดว่าตนเอง "หลงทาง" เห็นว่างานราชการไม่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของตน จึงกลับมาเป็นเกษตรกร ดำเนินชีวิตโดยพึ่งตนเองได้อย่างพอเพียงและไม่เป็นหนี้

กระบวนการเรียนรู้

ประสบการณ์เดิมที่ครุสมพงษ์ มีอยู่เป็นภูมิปัญญาด้วยการเกษตรที่ได้บ่มเพาะมาจากพ่อแม่ ได้เห็นปัญหาของเกษตรกรผู้ด้อยโอกาสต้องตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของนายทุน ทุกรูปแบบ จึงเกิดการเรียนรู้รวมความเกษตรกรรมทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ขอจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในนาม "กลุ่มเกษตรกรทำนาแวงแห่ง" ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533 เพื่อเกิดพลังในการสร้างอำนาจต่อรองกับพ่อค้า นายทุน หน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาครัฐเช่นองค์กรต่างๆ แต่ก็ไม่ประสบผลสำเร็จกลุ่มฯ จึงได้ยกเลิกไปเนื่องจากการถูกครอบจำกัดจากเจ้าหน้าที่รัฐในการบริหารจัดการกลุ่มฯ ไม่เป็นอิสระ จึงได้ตั้งองค์กรภาคประชาชนขึ้นใหม่ นาม "เครือข่ายอุ้มชูสารคาม"

วิธีการเรียนรู้

๑. จากการกระทำและคำบอกเล่าของพ่อแม่
๒. การเรียนรู้จากเอกสาร สื่อ สิ่งพิมพ์
๓. เรียนรู้จากการเข้าร่วมประชุมและสัมมนาทั่วไป
๔. รับถ่ายทอดจากวิทยากร (ผู้รู้ ประชญ์ชาวบ้าน ทั้งในและนอกห้องถิน)
๕. เรียนรู้จากการประชุมและภูมิปัญญาท้องถิน
๖. เรียนรู้จากการศึกษาดูงานของผู้ประสบความสำเร็จทั่วไปในทุกภูมิภาค
๗. เรียนรู้จากการทำ ทดลอง ค้นคว้า ของตนเองโดยเริ่มจากเล็กไปใหญ่ เจริญหาอย่าท้อ

วิธีการถ่ายทอดความรู้ของครูสมพงษ์ มาจันทร์

๑. ให้ความรู้โดยการบรรยายและสาธิตไปพร้อมกับลงมือปฏิบัติจริง
๒. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ศูนย์การเรียนรู้ครุภูมิปัญญาไทย และมีหลักสูตรเรียนรู้ด้วยตนเอง
๓. จัดกิจกรรมทัศนศึกษาดูงานทั้งในและนอกพื้นที่ ตามความต้องการของสมาชิก เป็นการเรียนรู้โดยตรงเฉพาะด้านทำให้ผู้สนใจได้รับรู้เรียนรู้นำมาปรับใช้กับตนเองได้
๔. จัดเวทีชาวบ้านให้เข้าร่วมเสวนา กับวิทยากรผู้รู้ เลือกสรรวิทยากรที่มีองค์ความรู้ที่สมาชิกต้องการมาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น อยู่เป็นประจำ
๕. การถ่ายทอดทางสื่อมวลชน โดยวิทยุชุมชนของเครือข่าย วีดีโอ และสิ่งพิมพ์อื่นๆ

รูปแบบการขับเคลื่อนแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของครูสมพงษ์ มาจันทร์

พื้นที่ตำบลแวงน่างและตำบลหนองปลิง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม เป็นพื้นที่ทางการเกษตร แต่เดิมชาวบ้านขาดต้นแบบขาดผู้นำทางการเกษตร และผู้นำทางวิชาการ บังจุนครูสมพงษ์ มาจันทร์ เป็นผู้นำธรรมชาติ ดำเนินชีวิตที่เหมาะสมกับภูมิปัญญาของท้องถิน นำองค์ความรู้นำสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นจริง เป็นวิทยากรพิเศษให้กับสถาบันการศึกษาต่างๆ หน่วยงานภาครัฐ และเอกชน ประสานงานมาให้ประدمความคิดแลกเปลี่ยนสร้างสำนึกรักกับสมาชิกองค์กรปกครองท้องถิน

๕. ครูโภศล แวนตะโคง

ครูโภศล แวนตะโคง เกิดเมื่อวันที่ ๒๗ เดือนมกราคม พ.ศ.๒๕๐๖ ที่จังหวัดขอนแก่น เป็นบุตรของนายสุพรรรณ และนางดวงเดือน แวนตะโคง มีพี่น้อง ๒ คน สมรสกับนางจันสี แวนตะโคง แต่ไม่มีบุตรด้วยกัน ปัจจุบันอาศัยอยู่บ้านเลขที่ ๔๕/๒ หมู่ที่ ๘ บ้านหนองหิน ตำบลศิลา อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น โทรศัพท์ ๐๘๖ ๒๓๐๗๕๙๓ ครูโภศล แวนตะโคง ได้รับการคัดเลือกเป็นครูภูมิปัญญาไทย รุ่นที่ ๕ ด้านการแพทย์แผนไทย (การนำพืชสมุนไพรมาประยุกต์ใช้บำบัดรักษาโรค)

ครูโภศล มีความผูกพันกับความเป็นอยู่แบบพื้นบ้านตั้งแต่ในวัยเด็ก เนื่องจากครูโภศล เป็นลูกกำพร้า พ่อและแม่แยกทางกัน จึงมีคุณตาปู่ย่า ป้ามานตรี เป็นผู้เลี้ยงดู เมื่อเวลาเจ็บไข้ได้ป่วย คุณตาซึ่งเป็นหมอยาพื้นบ้านได้ใช้สมุนไพรชนิดยาฝันรักษาอาการ咽炎ป่วยไข้ เมื่อทานแล้วเย็นเหมือนอาการเจ็บไข้ทุเลาลงได้เร็วมาก และเมื่อหายแล้วจะมีแรงไปร่วงเล่นได้เหมือนเดิม ไม่เหนื่อย ตั้งแต่จำความได้คุณตาได้ฝันยาให้กินเมื่อเวลาที่ป่วย ความเชื่อและศรัทธาต่อคุณตาทำให้เกิดแรงจูงใจ ที่จะเรียนรู้ภูมิปัญญาพื้นบ้านอีสาน ในการคิดค้นเดินตามองค์ความรู้ของคุณตา จนถึงปัจจุบัน

การนำพืชสมุนไพรมาปลูกไว้เพื่อใช้เป็นพืชเศรษฐกิจในการดำรงชีวิต ประเภทไม้ยืนต้น ถ้าปลูกให้ได้ต้นโตเต็มที่ก็จะได้ร่มเงาทำให้อากาศเย็นสบายลดภาวะโลกร้อน ลดความรุนแรง ของลมในแต่ละฤดูกาล เพราะต้นไม้ใหญ่ผ่อนความรุนแรงของลมลงได้ และยังใช้เป็นอาหาร เครื่องใช้ ทั้งเป็นยาสมุนไพรได้ด้วย เช่น ต้นตาลโนนด ต้นมะพร้าว ต้นหมาก ต้นมะกอก ต้นขมุน ฯลฯ ชุมชนหมู่บ้านในตำบลศิลาได้ตั้งกลุ่มภูมิปัญญาท้องถิ่นขึ้น โดยมีผู้มีความรู้หลายอาชีพร่วมกันระดม ความคิดพัฒนาให้เกิดประโยชน์สูงสุดและต้องยึดหลักแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น จึงได้นำเอา สมุนไพรใกล้ตัวและสมุนไพรในครัวเรือนมาใช้เป็นหลักใหญ่ โดยการรณรงค์ให้ปลูกพืชสมุนไพรทุก ครัวเรือน และโรงเรียนในตำบลศิลา ก็เห็นความสำคัญ จึงได้เชิญครูโภศล เป็นวิทยากรทำงานประสาน กับโรงเรียน อีกทั้งโรงเรียนได้ปลูกพืชสมุนไพรไว้ให้ผู้สนใจเข้ามาศึกษาดูงาน เพื่อขับเคลื่อนแนวคิด เศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น และเป็นการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้แบบเต็มรูปแบบ สมุนไพรชนิดต่าง ๆ สามารถหาหรือปลูกเตรียมไว้ เช่น

- ว่าวนมหาเมฆ สรรพคุณ ชักมดลูก แก้มดลูกและลำไส้อักเสบ
- ขมิ้นอ้อย สรรพคุณ ชักมดลูก แก้มดลูกและลำไส้อักเสบ
- อ้อยคำ สรรพคุณ ขับปัสสาวะ บำรุงไต บำรุงเลือด
- มะนาวไม่รู้ให้ สรรพคุณ ขับเสมหะ แก้ถุงลมโป่งพอง
- หญ้าปักกิ่ง สรรพคุณ ดับพิษร้อน แก้ฝีเนื้อร้าย
- พลุคาว สรรพคุณ แก้ฝีหนอง ดับพิษฝี

สำหรับครูโภคศ แม้ในวัยเด็กมีความยากจนแต่มีความมุ่งมั่นที่จะเอาเยี่ยงอย่างบรรพบุรุษ เช่น คุณตา ครูอาจารย์ที่ได้ให้ความรู้มาเป็นตัวอย่างที่ดี ประกอบกับมีความมุ่งมั่นที่จะช่วยเหลือผู้คน โดยเฉพาะผู้ที่เจ็บป่วยซึ่งมีความทุกข์ติดตามด้วยแล้ว ทำให้ครูโภคสมมีจิตใจ ที่จะช่วยเหลืออย่างแท้จริง ครูโภคศ มีความผูกพันอยู่กับพืชสมุนไพร รักษาด้วยสมุนไพร และนำมายาใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสมในชีวิตประจำวัน ครูโภคศให้ความสำคัญกับการกินอาหารในชีวิตประจำวันด้วยสุขบัญญัติ โดยให้ข้อคิดว่า "ต้านไข้คืออาหาร อาหารคือยา ถ้าเราต้องการให้ร่างกายแข็งแรงต้องกินอาหารให้เป็นยา แต่อย่ากินยาเป็นอาหาร" ชีวิตเราก็จะมีความสุขอย่างพอเพียงได้อย่างแท้จริง

จากประสบการณ์ที่ครูโภคศ ได้ศึกษาเรียนรู้และรักษาผู้ป่วยประจำ จึงคิดจะถ่ายทอดความรู้ สรุปชุมชนในท้องถิ่น ซึ่งวิถีชีวิตการรักษาด้วยชนิดยาแผนโบราณของหมอพื้นบ้าน กำลังจะลบเลือนหายไปจาก วิถีชีวิตของคนในชุมชนหมู่บ้านปัจจุบัน เพื่อเป็นการอนุรักษ์พื้น胭วัฒนธรรมไทย จึงได้จัดทำสถานพยาบาล หมอกโภคศการแพทย์แผนไทย ที่บ้านหนองทินชื่นเพื่อรักษาผู้ป่วย พร้อมทั้งเปิดเป็นสถานที่เรียน ผู้เรียนสามารถเขียนบทเบียนสอบรับใบประกอบโรคศิลปะวิชาชีพได้

ปัจจุบัน ครูโภคศได้ขยายศูนย์เรียนรู้แห่งใหม่ ในพื้นที่ ๔ ไร่ ตั้งอยู่เลขที่ ๑๔๑ หมู่ ๒ บ้านหนองบัว ตำบลเหล่าบัวบาน อำเภอเชียงยืน จังหวัดขอนแก่น เพื่อให้เป็นศูนย์เรียนรู้ที่เกิดประโยชน์มากที่สุด ใช้ชื่อศูนย์ว่า "อโรคยาศาลา ศูนย์เรียนรู้胭วัฒนไทย ด้านการแพทย์แผนไทย" ซึ่งได้รับการสนับสนุน งบประมาณในการสร้างจากสมาคมครู胭วัฒนไทย มูลนิธิพระดาบส และผู้มีจิตเมตตาหลายท่าน ให้การสนับสนุนในการสร้างอโรคยาศาลา จึงสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ภายใต้ความร่วมมือของบ้านภาครือ้าน ไว้ในศาลาฯให้ผู้ที่สนใจได้เข้ามาศึกษาเรียนรู้ นำ胭วัฒนแพทย์พื้นบ้านมาใช้ดูและสุขภาพผู้ป่วย แบบธรรมชาติบำบัด และส่งเสริมคนในท้องถิ่นให้ปลูกพืชสมุนไพรเพื่อนำมาใช้ในอโรคยาศาลา อีกทั้งได้รวมกลุ่มแพทย์พื้นบ้านผู้มีประสบการณ์ในการรักษาโรคของแต่ละท้องถิ่น นำองค์ความรู้ของแต่ละท่านมาร่วมกันเพื่อใช้สำหรับค้นคว้าศึกษาวิจัย มีการจัดนิทรรศการด้านการแพทย์แผนไทย พืชสมุนไพรที่เป็นประโยชน์ ให้กับผู้ที่สนใจได้ศึกษาเรียนรู้ มีการอบรมถ่ายทอดความรู้เรื่อง การใช้สมุนไพรที่จะนำมาเป็นอาหารและยา และยังเป็นศูนย์ช่วยเหลือผู้ป่วยให้มีทางเลือกในการรักษา โดยมุ่งหวังเพื่อนรักษา สืบสาน胭วัฒนแพทย์พื้นบ้านให้คงอยู่ มีให้สูญหายไปจากแผ่นดินไทย

รูปแบบการเรียนรู้ของครูโกลด์ แคนตะໂຄຕ່ວ

ครูโกลด์ แคนตะໂຄຕ່ວ มีความสัมพันธ์และผูกพันกับวิถีดั้งเดิม ได้สัมผัส ศึกษา เรียนรู้และจดจำ สภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตนเอง โดยมีคุณตาที่ปักป้องดูแล ได้เรียนรู้พืชสมุนไพรชนิดต่าง ๆ ทั้งที่เป็นยา กิน ยาทา ช่วยในการดำรงชีวิตของผู้ป่วยได้เป็นอย่างดี และมีประสบการณ์จากการรักษา ผู้ป่วยเป็นประจำ ซึ่งปัจจุบันวิถีชีวิตการรักษาด้วยยาแผนของหมอดินพื้นบ้านกำลังจะลบเลือนหายไป จากวิถีชีวิตของคนในชุมชนแห่งบ้าน และเพื่อเป็นการอนุรักษ์พื้นฟูภูมิปัญญาไทย ความเลื่อมใสศรัทธา ที่มีมาตั้งแต่ก่อน古来 เป็นความเชื่อถือ โดยครูโกลด์ได้จัดตั้งเป็นคลินิกหมอดอกศลการแพทย์แผนไทยขึ้น พร้อมกับการส่งเสริมการเกษตร การปลูกพืชเพื่อใช้เป็นอาหาร ที่อยู่อาศัยและยารักษาโรค

กระบวนการเรียนรู้

๑. ตั้งแต่วัยเด็กได้เรียนรู้จากคุณตา ซึ่งเป็นหมอพื้นบ้านรักษาผู้ป่วยในพื้นที่ต่าง ๆ
๒. ศึกษาเรียนรู้จากหมอพื้นบ้านที่เชี่ยวชาญซึ่งรู้จักกับคุณตา เพราะในสมัยนั้นหมอยา หลวงวิชาความรู้มาก เช่น พ่อพระมา มีตาวิเศษที่จะสังเกตอาการของผู้ป่วยได้อย่างแม่นยำ อาจารย์มาก พังดี รู้จักตัวยาที่ดีในพื้นที่ต่าง ๆ ทั้งในพื้นที่รural และป่าเขา อาจารย์หวาน สาพรมา รู้จักรโครกัย ไข้เจ็บชนิดต่าง ๆ พร้อมกับร่วมพิธีบูชาครุในกระบวนการบำบัด รักษาผู้ป่วย อาจารย์ทองอ่อน สิทธิ์ไกรพงศ์ ได้เรียนรู้หลักสูตรวิชาการแพทย์แผนไทย สาขาเภสัชกรรมและเวชกรรมแผนไทย
๓. มีแหล่งเรียนรู้ร่วมรวมองค์ความรู้ที่ได้อย่างหลากหลายมาเป็นของตนเองซึ่งครูโกลด์ นำองค์ความรู้ที่ได้อย่างหลากหลายมาปฏิบัติบำบัดรักษาผู้ป่วยได้เป็นอย่างดี

วิธีการเรียนรู้

๑. เก็บเกี่ยวประสบการณ์จากคุณตาปู่ย่า ป้าจมනทรี ที่เป็นหมอพื้นบ้าน ซึ่งในวัยเยาว์ ครูโกลด์ จะติดตามคุณตาไปรักษาผู้ป่วยในที่ต่าง ๆ และช่วยฝ่ายให้คุณตา จึงเป็นโอกาสแห่งการเรียนรู้ของครูโกลด์
๒. ฝึกประสบการณ์ด้วยตนเอง
 - ๒.๑ ศึกษาสมุนไพร พืชชนิดต่าง ๆ ทั้งที่ขึ้นเองในป่าและที่ปลูกในบ้านทั้งไม้ยืนต้นและไม้ล้มลุก รวมถึงการใช้ประโยชน์จากพืชสมุนไพรทางใบ ลำต้น ราก ดอก เมล็ด เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ทางยาและอาหาร

๒.๒ ฝึกการปฐมยารักษาพื้นสมุนไพรแต่ละชนิด ว่ามีสรรพคุณที่เหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร การปฐมยารักษาโรคแต่ละขานานประกอบด้วยตัวยาอะไรและปริมาณเท่าไรบ้าง

๒.๓ ศึกษา ฝึกตรวจสอบอาการของโรค ที่เกิดขึ้นกับชาวบ้าน โดยครูโภคจะตรวจดูอาการ วินิจฉัยโรคพร้อมกับการจัดยา_rักษาผู้ป่วยให้ได้อย่างเหมาะสม

วิธีการถ่ายทอดความรู้ของครูโภค แทนตะโคต์

ครูโภค แทนตะโคต์ มีองค์ความรู้ด้านสมุนไพรกับการบำบัดรักษาโรคชนิดต่าง ๆ มุ่งมั่นในการอนุรักษ์และฟื้นฟูภูมิปัญญาแพทย์แผนไทยให้กลับฟื้นคืนมาอีกรัง ครูโภค เก็บเกี่ยวและสั่งสมองค์ความรู้จากประสบการณ์ชีวิต พร้อมกับการรักษาผู้ป่วยด้วยสมุนไพรชนิดต่าง ๆ และเป็นการช่วยเหลือผู้เจ็บป่วยที่ขาด斷การเงินให้สามารถหายจากความทุกข์ได้ และเนื่องจากครูโภค สำนึกในบุญคุณของหมอพื้นบ้านต่างๆ จึงได้เปิดโอกาสการเรียนรู้และถ่ายทอดองค์ความรู้ที่ได้รับมาเพื่อให้อนุชนรุ่นหลังหรือผู้สนใจได้สืบสานต่อไป

ครูโภค เปิดโอกาสให้นักเรียน นักศึกษา ผู้สนใจ ได้เรียนรู้วิชาการแพทย์แผนไทย โดยมีการจัดทำหลักสูตรการเรียนรู้ ใช้สถานที่ที่บ้านจัดตั้งคลินิกหมออโภคการแพทย์แผนไทยเป็นสถานที่ฝึกอบรม และเรียนรู้ ในเรื่องต่างๆ เช่น ยาและตำรับยา แหล่งตัวยา การสังเกตอาการของโรค โรคชนิดต่าง ๆ สัตว์มีพิษกัดต่อย ฯลฯ และเมื่อเรียนจบหลักสูตรแล้ว ครูโภค จะออกเกียรติบัตรและผู้เรียนสามารถขอเขียนหนังสือรับรองในภาคบังคับวิชาโรคศิลปวิชาชีพได้ คือ ในประกอบเภสัชกรรมสามารถเปิดร้านขายยาได้ และใบประกอบเวชกรรมสามารถเปิดคลินิกรักษาโรคโดยใช้สมุนไพรได้

บรรยายในบริเวณคลินิกหมออโภค จัดไว้ให้อิ่มต่อการเรียนรู้ โดยครูโภค มีวิธีการถ่ายทอดความรู้หลายรูปแบบ ได้แก่

๑. การบรรยาย อธิบายเรื่องราวด้วยภาษาไทย ที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตและการของผู้ป่วยโรคชนิดต่าง ๆ มีการแนะนำการสังเกตพื้นสมุนไพรชนิดต่าง ๆ ทั้งวิธีการนำไปใช้ เช่น ใช้ต้ม ฝน ทา หรือรับประทาน ฯลฯ และวิธีการนำมาปรุงเป็นตัวยาให้ตรงกับโรค

๒. สาธิตการปฐมยานิดต่าง ๆ ด้วยตนเอง

๓. จัดนิทรรศการสมุนไพร นำเสนอชื่อยา ตัวยาชนิดต่าง ๆ โดยให้ผู้สนใจได้เรียนรู้ด้วยตนเอง

๔. จัดทำเอกสารแผ่นพับ

รูปแบบการขับเคลื่อนแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของครุโภศล แคนตะโคตร์

ชาวบ้านตำบลศิลาและบ้านหนองหิน ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นพื้นฐาน ชาวบ้านรู้จักการกิน การอยู่และใช้ชีวิตที่มีความสัมพันธ์กับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นปัจจัยขั้นพื้นฐานของการดำรงชีวิต เป็นการประหยัดค่าใช้จ่าย เช่น ในเรื่องอาหาร ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค ชาวบ้านให้ความสำคัญกับปัจจัยเหล่านี้อย่างมาก จึงมีการระดมความคิดเห็นร่วมกันเพื่อเสนอแนวทางในการดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตของตนเอง

ครุโภศล มีความเชี่ยวชาญด้านการใช้สมุนไพรในการบำบัดรักษาโรคที่เกิดจากการเจ็บป่วยโดยเปิดคลินิกรักษารากурсก์ การเจ็บป่วยด้วยสมุนไพร ให้ความรู้แก่ชาวบ้านเรื่องสมุนไพรใกล้ตัว ทำให้เกิดการเรียนรู้ มีการสอนให้ชาวบ้านรู้จักการพึงตนเองให้ได้เพื่อเป็นหลักในการดำเนินชีวิต โดยเฉพาะในเรื่อง

- การกินอาหาร มีการแนะนำวิธีกินอาหารให้ถูกสุขลักษณะเป็นการประหยัดค่าใช้จ่าย ในครอบครัว เพื่อดูแลสุขภาพอนามัยเบื้องต้น เพื่อให้ร่างกายแข็งแรง

● รักษาการปลูกพืชสมุนไพรในครัวเรือน เพื่อนำมาประกอบอาหารและเป็นยาสมุนไพรรักษาโรคได้ มีการบริโภคอย่างถูกสุขลักษณะ นำมาซึ่งการป้องกันโรคภัยไข้เจ็บ

● ส่งเสริมให้ชาวบ้านปลูกพืชสมุนไพรแล้วนำมาแปรรูปและจำหน่ายกันเองหรือส่งให้คลินิกหมอโภศลได้นำไปปรุงยาต่อไป ทำให้วิถีชีวิตชุมชนเกิดความมั่นคงในระดับหนึ่ง

ชาวบ้านจึงให้ความสำคัญเกี่ยวกับพืชชนิดต่าง ๆ ที่ได้เรียนรู้ ซึ่งเป็นการส่งเสริมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อการดำรงชีวิต โดยการสร้างความสมดุลให้เกิดขึ้นในท้องถิ่น เช่น การปลูกไม้ยืนต้น เช่น มะพร้าว ต้นตาล ต้นสะเดา ต้นมะยม ฯลฯ ซึ่งเป็นต้นไม้ที่ให้ร่มเงาและสร้างความร่มรื่นและเหมาะสมสมกับที่อยู่อาศัยและยังสามารถใช้ส่วนต่าง ๆ มาเป็นสมุนไพรหรือขยายผลเป็นรายได้ให้กับครอบครัว โดยมีคติธรรมประจำใจที่ว่า "มีต้นไม้ เหมือนทรัพย์"

๖. ครุมาลี แวงเพ็ชร

ครุมาลี แวงเพ็ชร เกิดเมื่อวันที่ ๕ เดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๐๐ ที่จังหวัดอ่างทอง เป็นบุตรของนายพยอม และนางสำราวย พงษ์ชุม มีพี่น้อง ๗ คน สมรสกับนายสมศักดิ์ แวงเพ็ชร มีบุตร ๒ คน ปัจจุบันอาศัยอยู่บ้านเลขที่ ๓๕/๑ หมู่ ๓ ตำบลไผ่จำศิล อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง โทรศัพท์ ๐๘๕ ๖๒๒๘๘๑๙ ๐๘๗ ๙๑๓๔๘๒๕ ครุมาลี แวงเพ็ชร ได้รับการคัดเลือกเป็นครุภูมิปัญญาไทย รุ่นที่ ๔ ด้านโภชนาการ

ครุมาลี แวงเพ็ชร เป็นบุตรคนที่ ๔ พ่อแม่มีอาชีพทำนา ฐานะทางครอบครัวค่อนข้างยากจน นาที่ทำส่วนใหญ่เป็นนาเช่า ได้ผลผลิตมา เมื่อจ่ายค่าเช่านาแล้ว ก็เหลือเงินใช้จ่ายไม่เพียงพอ กับค่าใช้จ่าย อาชีพเสริมในครอบครัว คือ เลี้ยงเป็ด เลี้ยงหมู ครุมาลี จะช่วยแม่โดยการไปเลี้ยงเป็ด หาหอยโข่ง มาเป็นอาหารเป็ด เก็บผักบุ้งมาให้หมูกิน และหารายได้โดยการเก็บผักบุ้งไปขายให้บ้านปาที่เลี้ยงหมู นำฝรั่งไปขายให้เพื่อนในโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษา นอกจากนี้ แม่ยังมีรายได้ช่วยครอบครัว อีกทาง ก็คือการทำขนมขماfy ในตลาดศาลเจ้าโรงทอง ช่วงวันเทศกาลสำคัญ ๆ เช่น วันตรุษไทย วันสงกรานต์ วันสารทไทย วันเข้าพรรษา วันออกพรรษา และวันขึ้นปีใหม่ โดยไปทำกับแม่ใหญ่ผิน ช่วงจ้า

ต่อมครอบครัวครุมาลีเลิกทำนา เพราะประสบอุปสรรคทั้งจากภัยธรรมชาติและศัตรูในนาข้าว เช่น หนูนา ทำให้ครอบครัวต้องเอาจริงเอาจังกับการทำขนมขماfy เพื่อให้ครอบครัวมีรายได้ ขณะที่ทำขาย ได้แก่ ขนมกาละแม ขนมกระยาสารท ขนมข้าวเหนียวแดง ขนมကง ขนมทองหยิบ ขนมทองหยุด ขนมฟอยทอง หล่อน้ำตาลเป็นรูปเจดีย์ และขนมเกสรลำเจียก (สมัยก่อนเรียกขนมลำเจียก) นำไปขายเอง ที่ตลาดวิเศษชัยชาญ

ครุมาลี แวงเพ็ชร รับราชการครุฑ์โรงเรียนวัดม่วงคัน อำเภอโพธิ์ทอง จ.อ่างทอง ด้วยความมุ่งมั่น อดทน อบรมสั่งสอนศิษย์ให้เป็นคนดี คนเก่ง และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข พร้อมกันนั้นได้ถ่ายทอด ภูมิปัญญาการทำขนมไทยให้กับเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไปเพื่อเป็นการอนรักษ์ เมยแพร่ให้เป็น ที่รู้จักกันทั่วไป และยังเป็นอาชีพเสริมที่สร้างรายได้ดีอีกทางหนึ่ง

ขั้นตอนการเรียนรู้ ตามลักษณะของเกษตรอกร่องรอย ไม่ได้นำส่วนใดของต้น ลำจี๊ก หรือดอกลำจี๊กมาเป็นส่วนผสมของขั้นตอนการเรียนรู้ ขั้นตอนที่เรียกว่า คุณลักษณะ ของดอกลำจี๊ก ขั้นตอนการเรียนรู้ เป็นขั้นตอนที่ไทยโบราณดังปรากฏในพระราชพิพิธภัณฑ์แห่งชาติ เครื่องครัวหวาน พระราชพิพิธภัณฑ์ในรัชกาลที่ ๒ ตอนหนึ่งว่า

ลำจี๊กชื่อขั้นตอน
ไกลกลิ่นดีนัดโดย

นึกโฉมชมห้อมชายโซย
โดยให้หาบุหางงาน

ครูมาลีได้รับการถ่ายทอดการทำขั้นตอนการเรียนรู้ ซึ่งขั้นตอนการเรียนรู้ เป็น ขั้นตอนที่ทำกันไม่มากเหมือนในปัจจุบัน

ครอบครัวของครูมาลีได้เลี้ยงดูและสอนลูกให้เป็นคนดี มีความอดทน ขยันศึกษาหาความรู้ รักใคร่สามัคคี ช่วยเหลือกันในครอบครัว รู้จักกิน รู้จักเลือกซื้อของใช้ให้เหมาะสมกับฐานะของครอบครัว ขยันเรียน เพราะจะได้มีความรู้ไปประกอบอาชีพที่ตนชอบ สามารถใช้ในครอบครัวมีความพยายาม อดทน อดทน สร้างฐานะของครอบครัวให้มั่นคง และครูมาลี ก็นำวิถีที่ได้รับการเลี้ยงดูนี้มาใช้ใน การเลี้ยงดูบุตรเช่นกัน

ครูมาลี แวนเพ็ชร ได้บ่มเพาะองค์ความรู้และมีการดำเนินชีวิตตั้งแต่อดีตที่ซึ่งให้เห็นว่า ได้ใช้ความรู้ภูมิปัญญาที่มีอยู่มาสู่การทำงาน และการดำเนินชีวิตในครอบครัว และในขณะเดียวกัน ได้นำสู่การถ่ายทอดดูกอกล้าวให้กับศิษย์ เพื่อเป็นการเชิดชูทรัพยากรของห้องถังเป็นที่ชื่นชื่อว่า มาอาภิเษกชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง จะต้องนึกถึงขั้นตอนการเรียนรู้ วัฒนธรรมที่สืบสายเหล่านี้ ยังคงประ祐ชนสู่รุ่นต่อรุ่นอย่างพอดีอย่างมาก คงอยู่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นสืบต่อไป

รูปแบบการเรียนรู้ของครูมาลี แวนเพ็ชร

จังหวัดอ่างทองเป็นพื้นที่ลุ่มภาคกลางอยู่ข้างหลังของไทย ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ เกษตรกรรม มีความสัมพันธ์ระหว่างคนกับสิ่งแวดล้อมมาโดยตลอด รู้จักการแปรรูปเพื่อเป็นอาหาร และสินค้าส่งขายในพื้นที่ต่าง ๆ

ครูมาลี แวนเพ็ชร รับราชการครูที่โรงเรียนวัดม่วงคัน อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง เป็นผู้ซึ่ง ได้รับการถ่ายทอดภูมิปัญญาจากยายและแม่ ที่มีอาชีพเสริมในการทำขนมไทยขายเพื่อช่วยเหลือ ครอบครัวที่มีอาชีพหลักในการทำเกษตรกรรม

กระบวนการเรียนรู้

๑. ครูมาลี ได้เรียนรู้ภูมิปัญญาการทำขนมอย่างลึกซึ้งและนำมาทำขนมขายที่ตลาดในช่วง ของเทศบาลงานบุญ

๒. ครูมาลีมีความเชี่ยวชาญที่ได้รับการอบรมบ่มเพาะ มีความสนใจและความต้องการเรียนรู้ เป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ทำให้เกิดองค์ความรู้อย่างหลากหลาย สามารถนำไปใช้ได้จริงอย่างมีประสิทธิภาพ

การทำขนมข่ายทำให้เกิดความเชี่ยวชาญในรูป รส จึงเป็นที่นิยมโดยเฉพาะขนมເກສຣລຳເຈີກ
จะได้รับความสนใจเป็นพิเศษ เพราะเป็นการส่งเสริมและอนุรักษ์ไม่ประจำท้องถิ่นให้คงอยู่ต่อไปอีกด้วย

วิธีการเรียนรู้

๑. เรียนรู้โดยการฝึกปฏิบัติกับยายและแม่ ที่มีความเชี่ยวชาญเรื่องขนมไทยอยู่แล้วจนเกิด
ความเชี่ยวชาญจากขนมເກສຣລຳເຈີກในอดีตสูงน้ำມເກສຣລຳເຈີກໃນปัจจุบัน
๒. ฝึกปฏิบัติจริงด้วยตนเอง โดยอาศัยองค์ความรู้จากบรรพบุรุษที่สืบทอดกันมาตั้งแต่อดีต
นำมาปรับปรุงเป็นขนมເກສຣລຳເຈີກໃນปัจจุบัน
๓. ประเมินผลด้วยการออกจำหน่ายในห้องตลาด ซึ่งได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก

วิธีการถ่ายทอดความรู้ของครูมาลี แவะເພື່ອ

ครูมาลี แວະເພື່ອ ปฏิบัติราชการครูที่โรงเรียนวัดม่วงคัน อําเภอโพธិ์ทอง จังหวัดอ่างทอง
ด้วยความมุ่งมั่น อดทน อบรมสั่งสอนศิษย์ให้เป็นคนดี คนเก่ง และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข
พร้อมกับถ่ายทอดภูมิปัญญาขนมไทยให้กับ เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไปเพื่อเป็นการอนุรักษ์
เผยแพร่ ให้เป็นที่รู้จักกันทั่วไป และยังเป็นอาชีพที่สร้างรายได้ได้อีกอาชีพหนึ่งด้วย

เมื่อครูมาลี เสร็จภารกิจที่โรงเรียนครูจะกลับบ้านเพื่อทำงานจำหน่ายเป็นประจำทุกวัน
และมีผู้สนใจมาเรียนการทำขนมไทยชนิดต่าง ๆ ดังนั้นบ้านของครูจึงเป็นสถานที่ถ่ายทอดองค์ความรู้
ให้กับผู้สนใจโดยทั่วไป

ขนมເກສຣລຳເຈີກเป็นขนมชนิดหนึ่งที่ได้รับความสนใจเป็นพิเศษ เพราะหาผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ
ได้น้อย ครูมาลี จึงเป็นบุคคลหนึ่งที่สามารถถ่ายทอดความรู้ได้ โดยการจัดทำหลักสูตร ได้แก่

- ในระบบโรงเรียนจัดทำหลักสูตรห้องถิ่น ขนมເກສຣລຳເຈີກ สอนนักเรียนชั้นประถม
ศึกษาปีที่ ๖ และกลุ่มนักเรียนในสารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
- นอกระบบโรงเรียน จัดทำหลักสูตรระยะสั้นให้กับชุมชน รวมถึงเป็นวิทยากรให้กับ
ชุมชนที่สนใจและองค์กรในท้องถิ่น
- การเป็นวิทยากรบรรยายและสาธิตไปพร้อม ๆ กัน และให้ผู้เรียนได้ทดลองปฏิบัติจริง
เพื่อการทำงาน ผู้เรียนจำเป็นต้องลงมือปฏิบัติถึงจะทำให้เกิดความเข้าใจและสามารถนำไปปฏิบัติได้

รูปแบบการขับเคลื่อนแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของครูมาลี แวงเพ็ชร

ความยากจนทำให้ ครูมาลี แวงเพ็ชร มีอุปนิสัยขยัน อดทนในการดำเนินชีวิต ครอบครัวของ ครูมาลี มีคุณลักษณะหนึ่งที่ให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมไทยในการทำงานพื้นบ้านมาซ้ำๆ ความเชี่ยวชาญของครูมาลี ที่ได้รับการเรียนรู้และถ่ายทอดมาทำให้เกิดนิสัยที่จะรักษา ขนบธรรมเนียมเหล่านี้ไว้ ประกอบกับตนเองมีความสนใจที่จะอนุรักษ์ขนบพื้นบ้านที่นับวันจะสูญหายไป

ครูมาลี เป็นบุคคลที่เห็นคุณค่าภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรม ทรัพยากรตลอดจนอาชีพต่าง ๆ มีความคิดที่ช่วยให้ท้องถิ่นมีความเจริญ รุ่งเรือง และก้าวหน้าตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยการสร้าง จิตสำนึกรักท้องถิ่นให้คนในท้องถิ่นเห็นคุณค่าต่าง ๆ ในอนาคตจะนำมาซึ่งความสุข พร้อมกับการส่งเสริม การอนุรักษ์ทรัพยากรที่มีอยู่ และเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับครอบครัวได้โดยการทำเป็นอาชีพเสริมหรือ อาชีพหลักให้กับชุมชน (การแปรรูปอาหาร) และใช้ความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียน โดยที่มีนักเรียน เป็นสื่อกลางที่จะช่วยให้เกิดการเรียนและปฏิบัติร่วมกัน โดยการลงมือปฏิบัติในสิ่งที่มีอยู่รอบข้างเป็น จุดเริ่มต้นของการขยายผลออกไปอย่างกว้างขวาง มีการจัดกิจกรรมที่มีความเอื้ออาทร มีการแบ่งปัน อาหาร (ขนม) แจกจ่ายในงานเทศกาลต่าง ๆ เป็นการสร้างสังคมให้มีความอบอุ่นน่าอยู่ อันจะนำมาซึ่ง ความสุขในชุมชนต่อไป

๗. ครูอุทุมพร มูลพร�

ครูอุทุมพร มูลพรม เกิดเมื่อวันที่ ๑๒ เดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๘๘ ที่จังหวัดสุโขทัย เป็นบุตรของ นายจี๊ แซ่นิ่น และนางกิมซุย บริสุทธิ์ มีพี่น้อง ๙ คน สมรสกับนายบรรเทิง มูลพรม มีบุตร ๒ คน ปัจจุบันอาศัยอยู่บ้านเลขที่ ๑๑/๗๒ หมู่บ้านสัมมากร ซอย ๕ ถนนนครอินทร์ ตำบลบางชุนกอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โทรศัพท์ ๐๘๑-๒๐๗๔๕๖๗ ครูอุทุมพร มูลพรม ได้รับการคัดเลือก เป็นครูภูมิปัญญาไทย รุ่นที่ ๕ ด้านปรัชญา ศาสนา และประเพณี

วิถีชีวิตของครูอุทุมพร มูลพรม มีพ่อแม่ที่เป็นตัวอย่างที่ดี ในการปลูกฝังเรื่องต่างๆ เช่น ความกตัญญูคุณ ความอดทน ความขยันหมื่นเพียร ฯลฯ การทำงานในชีวิตราชการครูมีความผูกพัน กับเด็กและเยาวชน และเมื่อครู่ต้องย้ายติดตามสามีซึ่งเป็นผู้พิพากษาศาลไปตามจังหวัดต่างๆ จึงต้องย้าย โรงเรียนบ่อย จากโรงเรียนบ้านคลองยาง อำเภอสวารคโลก จังหวัดสุโขทัย สู่โรงเรียนครีสต์โรงชูปั้มก์ จังหวัดสุโขทัย โรงเรียนสตรีอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง โรงเรียนแม่สระบุรี "บริพัตรศึกษา" จังหวัด แม่ฮ่องสอน โรงเรียน darmราชภัฏสงเคราะห์ จังหวัดเชียงราย จากนั้นได้ย้ายเข้ากรุงเทพมหานครที่ โรงเรียนบางมดวิทยา "สีสุกหาดหวานอุปััมก์" และได้รับมอบหมายให้สอนทุกวิชาทำหน้าที่ทั้งครู และแม่โดยไม่เกี่ยงงอน ไม่ว่าจะเป็นวิชาใดถึงแม้จะไม่ใช้วิชาเอกหรือวิชาที่ตนเองถนัดก็ตาม ครูอุทุมพรมีความเมตตาต่อนักเรียนและบุคคลทั่วไปที่มีปัญหา ครูจะช่วยแก้ปัญหาจนผ่านวิกฤติไปได้ ทำให้ครูเป็นคนมีความสุข อารมณ์ดี ร่าเริงแจ่มใส จึงเป็นที่รักของนักเรียนตลอดมา แต่ชีวิตราชการ ของครูอุทุมพร มูลพรม มีได้รับรื่นยอย่างที่คาดหวัง

ชีวิตครอบครัวที่มีแต่ความอบอุ่นเป็นพลังให้ครูฝ่าฟันอุปสรรคไปได้อย่างไม่หยุดยั้ง แต่อุปสรรค การสอนมีอยู่เสมอในวิชาศิลธรรม จริยธรรม ครูอุทุมพร มูลพรม ต่อสู้ด้วยการลองผิดลองถูก ตั้งแต่ชั่วโมงแรกของการสอน แต่ด้วยอุดมการณ์ชีวิตที่เคยบ่มเพาะมาให้เป็นนักต่อสู้สิ่งสมัครสob ธรรมศึกษา ชั้นตรี โถ เอก ได้โดยลำดับ ที่สำนักศึกษาวัดสีสุก สำนักเรียนวัดราชโdreสาราม ด้วยความขยันหมื่นเพียรในการศึกษา ทำให้ครูอุทุมพรได้รับความไว้วางใจจากพระอาจารย์และศิษย์ ครูอุทุมพร จึงมีกำลังใจทุ่มเทให้กับงานสอนโดยคิดค้นวัสดุที่เหลือใช้มาทำเป็นสื่ออุปกรณ์ประกอบ

การสอนให้สั�กสนาน เช่น ภาพกระดูกกระดิ๊ก ภาพปีบอัพ (pop up) เป็นต้น เป็นที่ติดอกติดใจของศิษย์ตลอดมา

ความคิดที่ไม่เคยหยุดนิ่งทำให้ครูแต่ก่อนในการจำแนกสาระรายวิชาที่สอนออกเป็นส่วน ๆ โดยลักษณะของการทำงานโครงการหรือโครงการ ทำให้ผู้เรียนเห็นประเดิมการศึกษาที่เข้าใจได้ด้วยตนเอง ประกอบกับการสอนของครูที่มีเทคนิคที่ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ไปด้วยครูอุทุมพร ได้รับความไว้วางใจให้เป็นครูเชี่ยวชาญการสอนพระพุทธศาสนา ได้รับคำเชิญให้ไปเป็นวิทยากรการอบรมครู ครูพระ และผู้นำของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง

การที่ครูอุทุมพร ได้รับการฝึกฝนให้เป็นคนช่างคิด ช่างสังเกต เรียนรู้ด้วยตนเอง จึงทำให้ครูอุทุมพร ได้นำแนวทางที่ได้เรียนรู้มาปฏิบัติตนในชีวิตประจำวันทั้งต่อครอบครัวและชุมชน ดังสุภาษณ์สอนหญิง ของสุนทรภู่ ที่ครูอุทุมพร ได้รับการบ่มเพาะมาตั้งแต่วัยเด็กทำให้ครูมีจริยธรรมและคุณธรรมอันงดงามติดตัวมาและนำมาใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน เช่น

เกิดเป็นหญิงให้เห็นว่าเป็นหญิง อย่าทอดทิ้งกิริยาอัชมาสัย
เป็นหญิงครึ่งชายครึ่งไม่พึงใจ ใครเข้าจะหมายหินทางอย่าปราเมก
หรือ

มีสลึ่งพึงบรรจบให้ครบบาท	อย่าให้ขาดสิ่งของต้องประสงค์
จงมักน้อยกินน้อยค่อยบรรจง	อย่าจ่ายลงให้มากจะยากนาน

ครูอุทุมพร มูลพร รู้จักการใช้จ่ายและการออมทรัพย์โดยใช้แนวทางการทำบัญชีครอบครัวเรื่องเป็นประจำตลอดมา พร้อมทั้งถ่ายทอดองค์ความรู้ต่อศิษย์และผู้สนใจได้นำแบบอย่างที่ดี ไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างสม่ำเสมอ การมีชีวิตที่เรียบง่ายเป็นแบบอย่างตามวิถีไทย มีคุณธรรม ดำเนินชีวิตตามวิถีพุทธ รู้จักการใช้ทรัพยากรที่ใช้แล้วอย่างคุ้มค่าและเป็นประโยชน์ต่อการศึกษา เป็นแบบอย่างที่ดีทั้งในชีวิตรากฐานครูและครอบครัว

ภาพแห่งความสำเร็จของครูอุทุมพร มูลพร การอบรมสั่งสอนด้วยวาระอยครั้งพันครั้ง กีฬาการทำให้ดูเป็นตัวอย่างครั้งเดียวไม่ได้ เป็นสำนวนของประชาชน ที่สืบทอดกันมา โลกจึงสงบเย็น เพราะฉะนั้นบันทึกจึงสอนโดยไม่ใช้คำพูดแต่ทำให้ดูเป็นตัวอย่าง ปัจจุบันเราพัฒนาแหล่งเรียนรู้มากมายแต่กลับไม่รู้อะไร พยายามแก้ปัญหาความยากจนแต่คนจนก็มากขึ้น สังคมจึงวุ่นวายทุกคนไข้วควำมสุ่งເອາແຕ່ຜລປະໂຍ້ນ ເອາແຕ່ຜລງານ ຕ້ອງກາຣເອາຊະຄນອື່ນແຕ່ຂາດສຕິສັມປັບປຸງຢະຜູ້ຮຽມມີຢູ່ເຕັມບ້ານເຕັມເມືອງ ແຕ່ຫາຜູ້ໄດ້ກຳທຳເໜືອນມເຂີມໃນມາສຸກ ຄຣູອຸທຸມພຣ ມຸລພຣມ ນັບເປັນບຸຄຄລທີ່ຕ້ອງກຳທຳທີ່ແລະຮັບກວະວັນທີກໍາທຳໃນສັນຍຸດປັຈຸບັນ ດ້ວຍທອດຄວາມຮູ້ແບບບັວໄມ່ໃຫ້ໜ້າໄມ່ໃຫ້ໜຸ່ນ ປະສານຄວາມແຕກແຍກ ຄວາມເຊື່ອທາງຄວາມຄິດໃຫ້ແນບສັນຖາກລົງລົນ ເປັນຄວາມສາມັດຄືສົງບ່ວນເຍື່ອອາຫາດຕ່ອກກັນ ໂດຍໄມ່ແຍກໜ້າວຽະແຫຼ້ອຫາດແລະສາສານາ ຮູ້ກຳທຳ ຮູ້ຈັກທຳ ພັນາຕນເອງຈົນປະສົບຄວາມສຳເຮົາ ດຳກຳທີ່ມີຄວາມຮູ້ບັນພື້ນຖານຂອງຄວາມພອເພີ່ງ ໄນຕຶງໄປ ໄນໜ່ອຍ່ອນໄປ ເປັນຕ້ວຍอย่างຂອງສັນຍຸດໂລກວິກຸດໃດເປັນຍ່ອງດີ ນັບເປັນປຸ່ງຢູ່ບຸຄຄລທີ່ຫາໄດ້ຍາກຍິ່ງໃນຢູ່ປັຈຸບັນ

รูปแบบการเรียนรู้ของครูอุทุมพร มูลพร

ชีวิตของครูอุทุมพร มูลพร ได้รับการบ่มเพาะอุปนิสัยมาจากครอบครัวที่อบอุ่นอยู่ในกรอบของกุลสตรี โดยมีคุณแม่และคุณยายให้การดูแลอย่างใกล้ชิด ครูอุทุมพร ใช้ชีวิตของความเป็นครูมาโดยตลอด และการเรียนการสอนมิได้สอนในวิชาที่ตนถนัดเท่านั้น ครูอุทุมพร มูลพร ชอบวิชาประวัติศาสตร์ แต่ต้องเป็นครูผู้สอนวิชาศีลธรรม การสอนวิชาศีลธรรมนี้เองเป็นบันไดก้าวสำคัญที่จะต้องคิด และเสริมสร้างการเรียนการสอนให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุข

กระบวนการเรียนรู้

๑. ครูอุทุมพร มูลพร ได้เรียนรู้เรื่องการดำเนินชีวิตจากแม่โดยมีกรอบของศาสนาพุทธ เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องตามหลักคุณธรรมและจริยธรรม การบ่มเพาะอุปนิสัยที่เรียบง่าย และราบรื่นมาสู่ครอบครัวโดยตลอด

๒. การเรียนตามระบบสามัญ ได้เรียนรู้หลักวิชาต่าง ๆ อย่างหลากหลาย ทำให้ครูอุทุมพร มีความพร้อมและเชี่ยวชาญในวิชาสามัญ เช่น สังคมศึกษา คหกรรม ศิลปะ ฯลฯ

๓. ระบบราชการที่มีการเปลี่ยนแปลงและโยกย้ายทำให้ครูอุทุมพร ได้รับประสบการณ์ใหม่ เป็นการเพิ่มพูนองค์ความรู้ให้กับครูอุทุมพร มีความแข็งแกร่งในอาชีพครู

๔. สถานการณ์และเหตุการณ์ที่ครูอุทุมพร ได้ประสบ จำเป็นต้องสร้างกระบวนการเรียนรู้ใหม่ ที่เกิดขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ

วิธีการเรียนรู้

๑. ยึดหลักคำสอนของผู้ใหญ่ จากคำกล่าวที่ว่าผู้ใหญ่อบรมน้ำร้อนมาก่อน หมายถึงข้อแนะนำนั้น จะเป็นข้อแนะนำที่เป็นประโยชน์จะได้รับแต่ในสิ่งที่ดี

๒. จิตผูกพันกับหลักการของศาสนา ศาสนาคือ หลักในการดำเนินตามวิถีชีวิต ใครที่ยึดหลักศาสนาจะประสบความสำเร็จ มีปราการเป็นโครงสร้างที่มั่นคงในชีวิต

๓. พัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ ให้เหมาะสมกับตนเอง ให้เกิดความสมดุลกับสิ่งรอบข้าง เพราะทุกสิ่งทุกอย่างขึ้นอยู่กับความสมดุลหรือความพอเหมาะทั้งสิ้น

๔. แนวทางการเรียนรู้ของครูอุทุมพร มูลพร เกิดจากจิตสำนึกในค่าของคำว่าตอบแทน ผู้มีพระคุณ ตอบแทนพิเศษ ตอบแทนพิเศษ และตอบแทนประเทศชาติ

วิธีการถ่ายทอดความรู้ของครูอุทุมพร มูลพร

ตลอดชีวิตรากฐาน การ ครูอุทุมพร มูลพร อยู่กับคำว่า "ครู" นั้นคือ "ผู้ให้" การให้ของครูอุทุมพร เป็นไปตามหลักคำสอนของศาสนา ครูยึดหลักการใช้จิตวิทยาในการทำงานจนประสบผลสำเร็จ ด้านการสอนวิชาศิลธรรม โดยครูต่อสู้ด้วยการลองผิดลองถูกตั้งแต่ชั้นอนุบาล ๑ ของการสอน แต่ด้วยอุดมการณ์ที่เคยบ่มเพาะมาให้เป็นนักต่อสู้ ใจเย็น มีความเพียรพยายาม ทำให้ครูได้รับความไว้วางใจจากศิษย์ที่เคยขับขี่ความสนใจและสอนกลับกลายเป็นผู้ช่วยเหลือ ทำให้ครูอุทุมพร มีกำลังใจทุ่มเท ให้กับการสอนโดยคิดค้นนำวัสดุที่เหลือใช้มาเป็นสื่ออุปกรณ์การสอน และขยายหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ สร้างความสนุกสนานเป็นที่ติดอกติดใจกับศิษย์ให้อยากมาเรียนกับครูอุทุมพรเรื่อยมา

วิชาศิลธรรมซึ่งเป็นวิชาที่เกี่ยวข้องกับศาสนาที่จะนำมาใช้ในการดำเนินชีวิต ศาสนาเป็นสิ่งที่เรียบง่าย ขาดความสนุกสนานทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่ายซึ่งถือว่าเป็นเรื่องปกติ แต่ครูอุทุมพร มีเทคนิค ที่ทำให้ไม่น่าเบื่อ แต่กลับน่าสนใจและสนุกสนาน นั้นคือ

๑. การใช้สื่อการสอนที่ผลิตขึ้นเอง โดยลักษณะของการเคลื่อนไหว ทำให้เด็กเกิดความสนุกสนาน
๒. ครูอุทุมพร รับราชการครู โดยทำหน้าที่สอนเป็นรายคาบ ในการสอนได้ใส่เนื้อหาและกิจกรรมให้สอดคล้องกับชีวิตจริงพร้อมกับการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ทำให้เรียนได้อย่างสนุกสนาน และเกิดการเรียนรู้ได้อย่างกว้างขวางเป็นที่ชื่นชอบของผู้เรียน

๓. นอกเหนือจากการสอน ครูได้วางตัวให้เป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับผู้พบรหิน ทั้งด้านบุคลิกภาพ คุณลักษณะในการดำเนินชีวิต

ครูอุทุมพร ใช้วิธีการถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เรียนหลากหลายรูปแบบ ได้แก่

๑. การบรรยาย อภิปราย แสดงความคิดเห็น ให้ความรู้กับผู้เรียนได้อย่างละเอียดอ่อน
๒. การคิดค้นสื่อประกอบการสอนทุกครั้งที่สอน สื่อการสอนของครูจะใช้เศษวัสดุที่หาได้ง่าย ในครอบครัวหรือโรงเรียน ครูจะดัดแปลงวัสดุเหล่านั้นให้เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ ภาพที่เกิดเป็นภาพเคลื่อนไหว ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานได้สาระการเรียนรู้
๓. ครูจะสอน Darren ท่านพื้นบ้านที่เป็นคติสอนใจ ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจได้เป็นอย่างดี
๔. ครูจำแนกเนื้อหาสาระรายวิชาที่สอนออกเป็นส่วน ๆ โดยสามารถให้ผู้เรียนเรียนรู้โดยใช้โยนโน้มนิสการ คือการพิจารณาตัวต่อต้องให้รอบคอบ ทำให้ผู้เรียนเห็นประเด็นที่ศึกษาอย่างถ่องแท้
๕. ครูนำสุภาษิตสอนใจมาบูรณาการกับเนื้อหาวิชาได้อย่างเหมาะสม

รูปแบบการขับเคลื่อนแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของครูอุทุมพร มูลพร

ครูอุทุมพร มูลพร ได้รับการฝึกฝนให้เป็นคนซ่างคิด ซ่างสังเกต เรียนรู้ด้วยตนเอง ทำให้ครูอุทุมพร ได้นำแนวทางที่ได้เรียนรู้มาปฏิบัติดนในชีวิตประจำวัน ครูอุทุมพร ทำงานทุกอย่างให้เป็นประโยชน์ ดังเช่นการนำเศษอาหารที่เหลือกินเหลือใช้มาทำน้ำหมักกุลินทรีย์ เพื่อเป็นปุ๋ยให้กับต้นไม้ ดับกลืน เป็นต้น เศษกระดาษชิ้นเล็กชิ้นน้อยแยกเป็นขยะรีไซเคิล หรือนำไปทำสื่ออุปกรณ์การเรียน การสอนของนักเรียน คุณลักษณะที่พึงประสงค์เหล่านี้ทำให้ครูอุทุมพรรู้จักเลือกสรรวัสดุอุปกรณ์มาใช้อย่างเป็นประโยชน์

ครูอุทุมพร มีกระบวนการขับเคลื่อน ดังนี้

๑. รู้จักรากฐานของชีวิต ทำให้เกิดความรอบคอบ ประยัต คุ้มค่าห้างเวลาและค่าใช้จ่าย โดยครูอุทุมพร เป็นตัวอย่างการใช้จ่ายและการออมทรัพย์โดยใช้แนวทางการทำบัญชีครัวเรือนเป็นประจำตลอดมา

๒. รู้จักหน้าที่ของการทำงาน มีการถ่ายทอดองค์ความรู้ต่อศิษย์และผู้สนใจ ให้นำแบบอย่างที่ดีไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งบางงานสามารถสร้างรายได้ให้ครอบครัวได้

๓. รู้จักการนำหลักธรรมมาใช้ในการดำเนินชีวิต เป็นแบบอย่างที่เรียบง่ายตามวิถีไทย

มีเหตุผลและคุณธรรม ครูอุทุมพร มีความเลื่อมใสscrัทฐานาหลักธรรมทางพุทธศาสนาเป็นอย่างยิ่ง จึงเป็นความง่ายต่อการนำไปเผยแพร่หรืออุปถัมภ์ในชีวิตประจำวัน

๔. รู้จักความสมดุลและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และเป็นประโยชน์ต่อการศึกษา เป็นแบบอย่างที่ดีทั้งในการรับราชการครูและการดำเนินชีวิตในครอบครัว ครูสร้างอุดมการณ์การรักษาสิ่งแวดล้อมโดยการใช้เศษอาหาร เศษผลไม้มาหมักเป็นน้ำหมักกุลินทรีย์ใช้เอง และแจกจ่ายเป็นตัวอย่างของการลดขยะและสร้างสุขภาวะทางสิ่งแวดล้อมในชุมชน

๔. ครูจักรกริศษ์ สุขสวัสดิ์

ครูจักรกริศษ์ สุขสวัสดิ์ เกิดเมื่อวันที่ ๗ เดือนธันวาคม พ.ศ.๒๕๑๘ ที่จังหวัดนครปฐม เป็นบุตรของนายยัง และนางสอิง สุขสวัสดิ์ มีพี่น้อง ๕ คน ปัจจุบันอาศัยอยู่บ้านเลขที่ ๓๙ หมู่ ๙ ตำบลบัวปากท่า อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม โทรศัพท์ ๐๓๕-๒๙๓๔๐๘ ครูจักรกริศษ์ สุขสวัสดิ์ ได้รับการคัดเลือกเป็น ครูภูมิปัญญาไทย รุ่นที่ ๔ ด้านศิลปกรรม (งานช่างประดับมุก)

ครูจักรกริศษ์ สุขสวัสดิ์ และครอบครัว มีฐานะยากจนต้องเช่าที่ดินในการทำนา และในการทำนา แต่ละครั้งต้องใช้วิธีกุ้งเงินจากเจ้าของโรงสีข้าวมาเป็นทุนในการทำนารวมถึงซื้อพันธุ์ข้าวปลูก และเมื่อเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ก็ต้องนำไปขายคืนให้กับโรงสี ซึ่งมักถูกกดราคาโดยอ้างว่าข้าวมีความชื้นสูงบ้าง ข้าวแก่ไม่ได้ที่บ้าง ข้าวมีเมล็ดลีบบ้าง มีข้าวสายพันธุ์อื่นปนอยู่หรือที่เรียกว่าข้าวเบญจพรรณบ้าง ทั้งๆ ที่พันธุ์ข้าว ก็นำมาจากโรงสี สภาพปัญหาดังกล่าวมีไปจนสิ้น ยังคงวนเวียนสู่ครอบครัวและสังคมในพื้นที่ นั้นเรื่อยมา

ครูจักรกริศษ์ มิได้หยุดยั้งความคิดไว้เพียงการเกษตรเท่านี้ แต่ใช้ความวิริยะอุตสาหะจากความรู้ ที่ได้เรียนมาจากคณะวิชาบริหารศิลป์ ในวิชาชีพชั้นสูงมากออกแบบลายจากวัสดุชนิดต่าง ๆ และ เชิญวัสดุอื่นๆ นำมาตอบแต่งเพิ่มเติมในชิ้นงานจนประสบผลสำเร็จ และพัฒนาเป็นงานประดับมุก ชื่อ ครูจักรกริศษ์ เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในด้านงาน "ช่างประดับมุก" มีความสามารถด้าน การเขียนลายต้นแบบเพื่อใช้ในงานประดับมุก มีทักษะและความเชี่ยวชาญด้านการ "ฝังมุก" (เปลือกหอยมุก) บนชิ้นงานเพื่อให้เกิดความคงทน สวยงาม และมีลวดลายที่ซับซ้อนมากกว่าวิธีการ "ถมมุก" บนชิ้นงาน นอกจากนี้ยังสามารถผลิตชิ้นงานประดับมุกได้หลากหลายรูปแบบ จนได้รับ ความไว้วางใจจากฝ่ายพัสดุ สำนักพระราชวังให้เป็นผู้ประดิษฐ์พานแ่วนฟ้าประดับมุกและพาโนปุ่ม (กลม) เพื่อใช้ในงานพระราชพิธีต่างๆ (พิธีทอดผ้าพระกฐินหลวง) ของสำนักพระราชวัง ซึ่งนับว่าเป็นโอกาส ที่ดี ที่สุดในชีวิตที่ได้รับการถ่ายทอดความรู้ ความเชี่ยวชาญด้าน "หุ่นตะลุม เตียงและพาโนปุ่ม" จากนายเสน่ห์ แจ่มจรรักษ์ ครูภูมิปัญญาไทย รุ่นที่ ๓

ครูจักรกริศษ์ ได้รับเชิญให้เป็นครูผู้สอนพิเศษในสถาบันการศึกษา โดยมีหลักสูตรศิลปกรรม สำหรับการถ่ายทอดให้กับนักเรียน ผู้สนใจที่นำไปประกอบเป็นอาชีพพิเศษอยู่ตลอดเวลา งานของ

ครุจักรกริศษ์ มีได้หยุดอยู่เพียงเท่านี้ เนื่องจากมีส่อต่าง ๆ เข้ามาなどがความรู้ไปเผยแพร่ให้ชาวไทยและชาวต่างประเทศได้เรียนรู้และรู้จักอย่างกว้างขวาง

ความภาคภูมิใจของครุจักรกริศษ์ คือการได้รับมอบหมายให้เป็นผู้เขียนลายต้นแบบและประดิษฐ์ "ช่างประดับมุก" เพื่อทูลเกล้าถวายสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ในโอกาสเสด็จพระราชดำเนินพระราชทานวุฒิบัตรให้แก่นักศึกษาวิชาชีพช่างสิบหมู่ ณ สมอสรข้าราชการบริพารสำนักราชวัง การเป็นผู้จัดลายนานประตุประดับมุกหอพระมณฑียธรรมวัดพระศรีรัตนศาสดาราม และในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้รับมอบหมายจากสำนักพระราชวังให้การดำเนินการจัดทำลดลาย ประกอบพระโกศจันทน์ รูปทรงแปดเหลี่ยม ในงานพระราชทานเพลิงพระศพ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ โดยมีชื่น ส่วนต่างๆ ที่ใช้ประกอบเป็นพระโกศจันทน์และฐานพระโกศจำนวนทั้งสิ้น ๓๙,๓๔๘ ชิ้น

รูปแบบการเรียนรู้ของครุจักรกริศษ์ สุขสวัสดิ์

จากการทำอาชีพเกษตรกรรมของครอบครัวครุจักรกริศษ์ ต้องเช่าที่ดินในการทำงานและต้องกู้เงินมาลงทุนทำงานจากนายทุน เมื่อกีบเกี่ยวข้าวจะต้องซื้อหนี้สินที่หยอดยืมมา พ่อค้ากราดราคากดอ้างว่าข้าวมีสิ่งเจือปนหรือเมล็ดไม่สมบูรณ์ ทำให้ขาดทุนและเป็นหนี้สิน แต่ครุณได้ย่อท้อใช้ความวิริยะอุตสาหะจากการมีความรู้ด้านช่างที่ได้เรียนมาจากคณะวิชาวิจิตรศิลป์ วิชาชีพชั้นสูง สามารถผลิตชิ้นงานออกแบบลดลาย มีความเชี่ยวชาญในด้านงาน "ช่างประดับมุก" มีทักษะการฝังลายและคมลายบนวัสดุชนิดต่าง ๆ และสำนักพระราชวังให้เป็นผู้ประดิษฐ์พานแวนฟ้าประดับมุกและพานปุ่ม (กลม) เพื่อใช้ในงานพระราชพิธีของสำนักพระราชวัง (พิธีทอดผ้าพระภูมิในหลวง) และได้รับเชิญให้เป็นครุผู้สอนพิเศษในสถาบันการศึกษาในหลักสูตรศิลปกรรม เพื่อเป็นการถ่ายทอดความรู้ให้กับนักเรียน

กระบวนการเรียนรู้

๑. จากการเป็นนักต่อสู้ในวิถีชีวิต และมีพื้นฐานเกษตรกรรมที่ล้มลุกคลุกคลานจากความยากจน ทำครุจักรกริศษ์ เป็นคนที่เห็นคุณค่าของชีวิต เห็นคุณค่าของทรัพยากร (เศษวัสดุ ต้นไม้) ที่มีอยู่อย่างไรค่า ตามท้องไหร่ท้องนาและบริเวณบ้าน

๒. การนำองค์ความรู้ที่ได้เรียนรู้มาจากการศึกษา มาผสาน สร้างสรรค์เป็นชิ้นงาน ที่มีคุณภาพ

๓. ด้วยจิตวิญญาณที่เป็นนักคิด นักวิจารณ์ ทำให้เกิดการเรียนรู้ว่า สิ่งของที่มีอยู่ถ้าได้นำมา ออกแบบหรือประดิษฐ์เป็นชิ้นงานน่าจะมีคุณค่าเป็นอย่างมาก

๔. ครุจักรกริศษ์ บูรณาการความรู้จากเกษตรกรรมกับวิจารณ์ ที่มีคุณค่าและ เพิ่มมูลค่าให้ชิ้นงานอย่างมาก สามารถทำเป็นอาชีพหลักได้อีกอาชีพหนึ่ง

วิธีการเรียนรู้

การเรียนรู้ของครุจักรกริศษ์ เริ่มจาก

๑. การศึกษาเรียนรู้ในหลักสูตร การฝึกจากครุผู้เชี่ยวชาญ การสังเกต การฝึกฝนเพื่อให้เกิด ความชำนาญ

๒. ศึกษา สังเกต ทรัพยากรของท้องถิ่นที่สามารถนำมาประดิษฐ์เป็นวัสดุที่ใช้เป็นเครื่องประดับ หรือตกแต่งได้

๓. เรียนรู้จากองค์รวมงานวิจารณ์ ที่จะต้องใช้ร่วมกับศิลปกรรมอื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสม เช่น การตกแต่งหรือประดับให้เกิดคุณค่าต่อไป

๔. เรียนรู้จากการพัฒนาชิ้นงานที่ทำแล้วให้ร่วมสมัย ตรงกับความต้องการของลูกค้า โดยเรียนรู้ เพิ่มเติมจากสิ่งที่ผู้สนใจหรือลูกค้าที่สั่งทำสินค้าตามความประสงค์

๕. สรุปเป็นองค์ความรู้ของตนเองนำไปสู่การพัฒนางานได้ตามความประสงค์

วิธีการถ่ายทอดความรู้ของครุจักรกริศษ์ สุขสวัสดิ์

จากประสบการณ์การเรียนรู้และรักงานศิลปะ รวมถึงมีความสนใจและต้องการอนุรักษ์งานศิลปะ ไทยโบราณ เช่น ลวดลายไทยในงานจิตรกรรมไทย ซึ่งสามารถบ่งบอกถึงเอกลักษณ์ของความเป็นไทย จึงได้ศึกษาลวดลายจากพระบรมมหาราชวังและพระราชวังต่าง ๆ จนมีความเชี่ยวชาญสามารถออกแบบ ชิ้นงานได้อย่างหลักหลาเป็นพิเศษ สามารถให้คำแนะนำทางด้านการเขียนลายไทยเพื่อใช้เป็นต้นแบบ งานประดับมุก ซึ่งเป็นลวดลายเฉพาะทางที่เป็นเอกลักษณ์ของงานช่างประดับมุกโดยเฉพาะเรียกว่า "ลายตัวขาดหรือลายขาดช่วง"

ครุจักรกริศษ์ มีกระบวนการถ่ายทอดที่เริ่มจากการบ่มเพาะองค์ความรู้เรื่องศิลปกรรมให้กับคนเองและแผ่ขยายไปยังผู้มีความสนใจ เช่น เด็กนักเรียน นักศึกษา ผู้สนใจพิเศษ โดย

๑. จัดทำหลักสูตรเฉพาะสำหรับการเรียนรู้โดยมีเนื้อแบ่งออกเป็นระดับ เช่น ในโรงเรียนจะแบ่งเป็นระดับชั้นเรียน ถ้าเป็นบุคลภายนอกจะแบ่งเป็นกลุ่มอายุ

๒. การสอน และการจัดอบรม

๒.๑ ในระบบโรงเรียน จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ดังนี้

- ระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๑ จำนวน ๔๐ ชั่วโมง
- ระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๘๐ ชั่วโมง
- ระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๑๒๐ ชั่วโมง

๒.๒ การศึกษาในระบบ (กศน.) และบุคคลทั่วไปขึ้นอยู่กับความสนใจ และเวลาที่เหมาะสม

๓. ในการเรียนจะให้ผู้เรียนได้ศึกษาตั้งแต่ประวัติความเป็นมา ประเภทต่างๆ ของงานประดับมุกเครื่องมือ และอุปกรณ์ หุ่น การออกแบบลาย วิธีประดับมุก การประยุกต์ลายพื้นเมือง ฯลฯ

ครุจักรกริศษ์ สุขสวัสดิ์ จะเน้นงานอนุรักษ์ศิลปตามแบบโบราณ วิธีการถ่ายทอดใช้การบรรยายประกอบการสาธิตเกี่ยวกับเรื่องศิลปกรรมด้านต่าง ๆ ผู้เรียนได้เรียนรู้ตั้งแต่การคัดเลือกวัสดุ การออกแบบการวาดลาย การประดับมุก ฯลฯ และฝึกให้ผู้เรียนที่สนใจได้ทดลองปฏิบัติ

รูปแบบการขับเคลื่อนแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของครุจักรกริศษ์ สุขสวัสดิ์

ครุจักรกริศษ์ เป็นผู้มีประสบการณ์ด้านการเกษตรมาก่อน ทำให้ครุองเห็นถึงกระบวนการ และความเป็นอยู่อย่างเรียบง่าย ถึงแม้จะประสบภัยทางอากาศตามกระแสโลกาภิวัตน์ไปแล้วก็ตาม แต่ครุจักรกริศษ์ ยังคงรักษารูปแบบการดำเนินชีวิตตามหลักคุณธรรมและจริยธรรมได้อย่างต่อเนื่อง เป็นแบบอย่างแก่ผู้พบรูปแบบนี้ได้เรียนรู้และทำความเข้าใจในกระบวนการดำเนินงานที่ชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้อย่างชัดเจน

ในส่วนของงานศิลปกรรมการฟังและการประดับมุกเป็นงานหนึ่งที่ก่อให้เกิดประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจ การสร้างวัฒนธรรมของท้องถิ่น ความผูกสัมพันธ์กับสังคม ทำให้เกิดความสันติสุขในท้องถิ่น โดยครุจักรกริศษ์ เริ่มถ่ายทอดโดยการจัดทำหลักสูตรการฝึกอบรม โดยเน้นการใช้วัสดุในท้องถิ่นและ การใช้วัสดุที่เหลือใช้ เช่น เปลือกหอย สอนการสร้างชั้นงานโดยสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม เช่น ความอดทน ความซื่อสัตย์ ความยั่งยืน ความเสียสละ มีการเปิดศูนย์การเรียนรู้งานช่างประดับมุก การขาด漉ดลาย การฟังและการประดับมุก โดยใช้พื้นที่บริเวณบ้าน พร้อมกับการสร้างบรรยายการเรียนรู้ บ้านด้วยวิถีเกษตรพอเพียง

ครุจักรกริศษ์ มีการขับเคลื่อนแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการสอนซึ่งดำเนินการโดย

๑. ศึกษาท้องถิ่น วัฒนธรรม การดำเนินชีวิตตามหลักศาสนาและประเพณี
๒. เชื่อมโยงการทำงานกับศาสนาชนบทธรรมเนียม ประเพณี เช่น จัดหาวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ การประดิษฐ์สิ่งของและเครื่องใช้ที่สอดคล้องกับศาสนา ชนบทธรรมเนียม ประเพณี
๓. ครุเชื่อมโยงการทำงานกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เช่น การใช้วัสดุให้คุ้มค่า ราคาไม่สูงมากนัก ใช้แล้วเก็บรักษาให้ยาวนาน
๔. ในการสอนจะสอดแทรกจินตนาการและอารมณ์ลงในงานศิลปกรรม เพื่อให้เกิดจิตสำนึกรัก ท้องถิ่น

๕. ดำเนินเป็นแบบอย่าง อยู่บนพื้นฐานการช่วยเหลือตนเองและจัดการบริหารทรัพยากร ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เช่น สนับสนุนการปลูกต้นไม้เพื่อใช้เป็นอาหารในชีวิตประจำวัน และนำบางส่วน ของต้นไม้มาประดิษฐ์เป็นของใช้

๖. พัฒนาอาชีพงานช่างให้ก้าวทันต่อความเปลี่ยนแปลงของสังคม

๙. ครุทองเหมาะ แจ่มแจ้ง

ครุทองเหมาะ แจ่มแจ้ง เกิดเมื่อวันที่ ๒๓ เดือนเมษายน พ.ศ.๒๕๔๗ ที่จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นบุตรของนายเพี้ยน และนางแฉล้ม แจ่มแจ้ง มีพี่น้อง ๗ คน สมรสกับนางทวี แจ่มแจ้ง มีบุตร ๓ คน ปัจจุบันอาศัยอยู่บ้านเลขที่ ๕๒ หมู่ ๖ บ้านวัดเกะ ตำบลลังหัว อำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี โทรศัพท์ ๐๓๕ ๕๘๑๕๕๔ ครุทองเหมาะ แจ่มแจ้ง ได้รับการคัดเลือกเป็นครุภูมิปัญญาไทย รุ่นที่ ๔ ด้านเกษตรกรรม (เกษตรอินทรีย์ ชีวภาพ)

ครุทองเหมาะ เป็นลูกชาวนาชาวสุพรรณบุรีโดยกำเนิดมีความรู้เพียง ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ เหตุที่ไม่สามารถเรียนต่อได้เพราะความยากจนและเนื่องจากเป็นห้องถินที่ทุรกันดาร และผู้ปกครองยังไม่ค่อยเห็นความสำคัญของการศึกษา แต่ด้วยอุปนิสัยซึ่งเป็นคนขยันทำมาหากิน และชอบศึกษาหาความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ ครุทองเหมาะ จึงได้พยายามฝึกฝนอาชีพด้วยตนเองทางวิชาช่างจากการกลับมาประกอบอาชีพทำนา ในครั้งนี้เป็นช่วงที่การทำนา尼ยมใช้สารเคมีอย่างเพื่องฟู เพื่อต้องการให้ได้ผลผลิตสูงสุด จึงมีการใช้สารเคมีในนาข้าวอย่างเข้มข้น ส่งผลให้โรคและแมลงเกิดการดื้อยา จึงต้องมีการใช้สารเคมีที่มีพิษร้ายแรงยิ่งขึ้นเข้ามีดพ่นกำจัดแมลง เช่น การใช้ยาฟันธีดพ่นนาข้าว จากสภาวะการใช้สารเคมีทำให้ครอบครัวของครุทองเหมาะ เกิดอาการเจ็บป่วยอยู่ตลอดเวลา

ครุทองเหมาะ จำเป็นต้องหาทางออกที่เหมาะสมจึงศึกษาด้านเกษตรชีวภาพจากผู้รู้แล้วนำมาทดลองทำ ครั้งแรกเพื่อเป็นการแก้ปัญหาหนี้สินที่ประสบกับการขาดทุนจากการเกษตร และในขณะเดียวกันเริ่มมีปัญหาด้านสุขภาพอนามัยอย่างเห็นได้ชัด

การคิดค้นวิธีการทำงานประกอบกับการเลี้ยงสัตว์พร้อมกับการนำเทคโนโลยีใหม่มาทดลองปฏิบัติ ครุทองเหมาะ คิดเสมอว่าความผิดพลาดต่าง ๆ เปรียบเสมือนองค์ความรู้ใหม่ที่เกิดขึ้น การทำซ้ำ ๆ คือความเชี่ยวชาญที่เกิดขึ้น วัตถุดิบที่อยู่รอบข้างคือปัจจัยสำคัญที่จะมาทดลอง จนประสบผลสำเร็จ เกิดเป็นองค์ความรู้ที่ครุทองเหมาะนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อครอบครัวและสังคมมากมาย เช่น การทำหัวเชือกulinทรีย์ที่มีประโยชน์ในเชือกulinทรีย์ TM ทำน้ำหมักจากพืช เชเชอาหาร น้ำหมักจากชากาสัตว์ต่างๆ เช่น รากหมู โดยผลิตภัณฑ์ต่างๆ เหล่านี้ใช้ชื่อว่า TM (กองเหมาะ)

ครูทองเหมาะ ใช้บริเวณบ้านทำเป็นแปลงทดลองพันธุ์ข้าว มีการเพาะกล้าข้าวเป็นระบบชั่งดัดแปลงมาจากการเพาะกล้าแต่ครั้งก่อน ผู้สันใจจะเข้ามาเรียนรู้เป็นส่วนตัวเป็นกลุ่มหรือเป็นหมู่คุณครูทองเหมาะได้ดำเนินการจัดเป็นหลักสูตรการเรียนรู้ภาคทฤษฎีและทดลองปฏิบัติจริงในแปลงผู้มาเรียนรู้ซึ่งเกิดประสบการณ์ใหม่ และสามารถนำไปปฏิบัติได้ด้วยตนเองอย่างดีเยี่ยม

ครูทองเหมาะ เป็นผู้มีความเชี่ยวชาญเรื่องข้าวมาตั้งแต่ต้น โดยมีแนวคิดที่จะทำให้ข้าวมีลำต้นแข็งแรง สามารถให้ประ予以น์ต่อเกษตรกรทั้งในด้านน้ำหนักดีและมีราคาสูง จึงคิดค้นวิธีผสมพันธุ์ข้าวขึ้นมา โดยการใช้อับเบรสตัวผู้ที่มีความแข็งแรงมาผสมข้าวพันธุ์กับเกรสรตัวเมียในพันธุ์ที่มีผลผลิตสูง เพื่อทำให้ข้าวมีคุณภาพดี แต่ครูทองเหมาะมีความคิดว่าการที่เกษตรกรจะผสมพันธุ์ข้าวเองนั้น เป็นเรื่องยุ่งยากใช้เวลานานและอาจไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร ครูทองเหมาะจึงเน้นให้เกษตรกรคัดพันธุ์ข้าวจากพันธุ์ดังเดิมที่มีอยู่ในห้องถังให้ได้ข้าวที่มีคุณลักษณะที่ดีตลอดไป โดยใช้วิธีแบ่งปลูกข้าวออกและคัดหาเมล็ดที่สมบูรณ์ เช่น จมูกข้าวเล็ก เมล็ดสมบูรณ์ไม่คงอยู่ไม่เป็นห้องลาย ห้องไข่ ห้องปลาชีว ไม่แตกร้าว เมื่อคัดได้เมล็ดที่สมบูรณ์ที่สุด จึงนำไปเพาะในระบบ ในขี้เต้าแลกบดัดผสมกับดิน รดน้ำจนเมล็ดข้าวออกเป็นต้นข้าวยาวพอสมควรก่อนนำไปแยกจำลงในแปลงนา โดยดำเนินการต่อไปตาม ๑ x ๑ คีบ วิธีการนี้จะทำให้ได้ข้าวกรainless ได้ตั้งแต่ก่อละ ๒๐ ถึง ๖๐ ตัน เมื่อได้พันธุ์ข้าวตามปริมาณที่ต้องการแล้วจึงนำไปเพาะขยายโดยใช้วิธีการดำเนินการตามวิธีข้างต้น จะเป็นการลดต้นทุนการผลิตได้วิธีหนึ่ง เพราะ การดำเนินการเดียวจะใช้พันธุ์ข้าวเพียงไรละ ๓ - ๕ กิโลกรัม ระยะห่างระหว่างต้นทำให้อาหารถ่ายเทได้ดี ปัญหาโรคแมลงก็จะลดลง ปริมาณการใช้ปุ๋ยก็ลดลงเช่นกัน

สิ่งที่ขาดไม่ได้ในการทำการเกษตรคือ การใช้ปุ๋ย สารขับไล่แมลง และฮอร์โมนพืชต่างๆ ครูทองเหมาะ จึงได้นำเศษวัสดุที่เหลือใช้รอบข้างมาใช้ให้เป็นประโยชน์ร่วมกัน เช่น วัสดุที่ได้จากการสีข้าว มูลสัตว์ใบไม้ ฯลฯ นำมาผสมผสานกับหัวเชือจุลินทรีย์TM เป็นปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพ สารขับไล่แมลง ฮอร์โมนต่างๆ เช่น ฮอร์โมนผลไม้ ฮอร์โมนไข่ ฮอร์โมนรากหมู เป็นต้น ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้เกษตรกรสามารถผลิตขึ้นใช้ได้เองสามารถลดต้นทุนการผลิตและทำเกษตรกรปลอดภัยจากการพิษจากการใช้เคมีเกษตรได้ ทำให้สุขภาพและคุณภาพชีวิตของเกษตรดีขึ้นสามารถเพิ่งพานเองได้อย่างยั่งยืน

ทุกวันครูทองเหมาะ ทำหน้าที่เป็นครุของแผ่นดินที่มีความเชี่ยวชาญด้านเกษตรกรรม (เกษตรอินทรีย์ชีวภาพ) มีความหลากหลายให้เลือกสรรแล้วนำไปปฏิบัติได้อย่างง่ายดาย ครูทองเหมาะขยายความรู้ไปยังเครือข่ายในจังหวัดต่างๆ ให้มีองค์ความรู้เช่นเดียวกับครู

วิถีชีวิตของครูทองเหมาะ เป็นต้นแบบที่เรียบง่าย คิดค้นวิธีการทำกินเอง ปลูกเอง เลี้ยงเอง แบบครบวงจร ทำให้ครอบครัวของครูทองเหมาะหลุดพ้นจากการเป็นหนี้สิน สู่ภาวะที่สามารถพึ่งตนเองได้อย่างมั่นคง และสร้างรายได้ให้กับครอบครัว ทั้งจากสินค้าการเกษตร พร้อมกับเครื่องมือการเกษตรที่ประดิษฐ์คิดค้นขึ้นเป็นภูมิปัญญา จนเป็นที่ต้องการของเกษตรกรนำไปใช้ ก่อเกิดการประหยัดค่าใช้จ่าย และลดต้นทุนการผลิต

ครุทองเหมาะ ได้ก่อตัวถึงคำว่า "ไม่คิดว่า" "คิดว่า" หรือ "คาดว่า" แต่ "ต้องทำได้จริง" เพราะเป็นการยืนหยัดอยู่ได้บนพื้นฐานของความพอเพียง เป็นแบบอย่างให้ผู้สนใจทั้งหลายที่มาพบเห็นและเรียนรู้ ที่บ้านของครุทองเหมาะ ถึงแม้จะไม่ได้พบกับครุโดยตรงก็สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ภาพการปฏิบัติในชีวิตประจำวันก็สามารถสะท้อนให้เห็นถึงความมีศักยภาพและเป็นแบบอย่างของการพัฒนาตามกระบวนการเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ได้อย่างชัดเจน

รูปแบบการเรียนรู้ของครุทองเหมาะ แจ่มแจ้ง

สุวรรณบุรี เมืองอุบลราชธานี น้ำแควลุ่มน้ำภาคกลาง ครุทองเหมาะ แจ่มแจ้ง ทำหน้าที่เป็นครุของแผ่นดินที่มีความเชี่ยวชาญในด้านเกษตรกรรม (เกษตรอินทรีย์ชีวภาพ) ผู้สืบทอดจากลูกชาวนาซึ่งมีชีวิตที่ยากจนและตกต่ำ ขาดโอกาสทางการศึกษา แต่ครุทองเหมาะมีวิธีค้นหาทางออกให้รอดพันจาก การใช้สารเคมีจนทำให้ร่างกายเจ็บป่วยและเป็นหนี้สิน โดยคิดหาทางช่วยเหลือตนเองและเกษตรกรด้วยการทำเกษตรชีวภาพ ลดต้นทุนการผลิต คัดและขยายพันธุ์ข้าวให้มีคุณภาพดี แข็งแรงทนทาน ต่อโรคภัย ผลิตปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพ เครื่องมือการเกษตรที่ผลิตขึ้นเอง การแปรรูปอาหาร การผลิตเพื่อการค้า เทคนิคการทำสิกรรมธรรมชาติแบบครบวงจร นักคิด นักพัฒนา เป็นผู้ทำหน้าที่ให้ความรู้ และถ่ายทอดองค์ความรู้ ตอบสนองปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสร้างความสุขบันแห่งนัดในไทยได้อย่างส่งงาน

กระบวนการเรียนรู้

ประสบการณ์ในชีวิตของครุทองเหมาะ ทำให้เกิดความคิดริเริ่มใหม่ด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบพึ่งตนเอง แม้การศึกษาเพียงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ แต่ด้วยอุปนิสัยที่ขยันทำมาหากิน ชอบศึกษาค้นคว้าเพื่อช่วยลดต้นทุนการผลิตของเกษตรกร ครุทองเหมาะจึงเรียนรู้ด้วยการทดลอง การลองผิดลองถูกเบื้องต้นที่ได้รับจากประสบการณ์เรียน แล้วนำสิ่งที่ได้มาจัดทำเป็นแนวทาง การแก้ปัญหา มีความกล้าคิด กล้าทำ นำมาซึ่งความสำเร็จในโอกาสต่อ ๆ ไป เช่น การผลิตปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพจากวัสดุที่เหลือใช้ օร์โมนจากกฎหมาย การผลิตข้าวสายพันธุ์ใหม่ โดยการทำงานของครุทองเหมาะ ใช้กระบวนการบันได ๔ ขั้น คือ

- ๑) การวางแผนงานการเกษตรแบบผสมผสาน และการค้า弄
- ๒) ปฏิบัติการทดลองในแปลงนาเล็กและขยายไปสู่แปลงใหญ่
- ๓) ประเมินและตรวจสอบว่ามีคุณภาพและคุณค่าเพียงพอหรือไม่
- ๔) พัฒนาปรับปรุงใหม่ เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพ

วิธีการเรียนรู้

๑. พัฒนาจากสิ่งที่มีอยู่จากภูมิปัญญาและประสบการณ์ชีวิตเป็นทุนทางปัญญาให้ก้าวต่อไปอย่างมั่นคง
๒. เรียนรู้วิทยาการใหม่ ๆ โดยการศึกษาเรียนรู้จากกลุ่มนักวิชาการ โดยการเข้าร่วมประชุม อบรมสัมมนา

๓. นำความรู้มาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับตนเอง
๔. ขยายผลงานและสรุปเป็นทฤษฎีของตนเอง
๕. การศึกษาดูงานในสถานที่ต่าง ๆ

รูปแบบการถ่ายทอดความรู้ของครุทองเหมาฯ แจ่มแจ้ง

ค่าของแผ่นดินอยู่ที่การสิกรรมของไทย ครุทองเหมา เป็นผู้หนึ่งที่บุกเบิกและพัฒนาการแสวงหุնนิยมและค่ายสารเคมี ผกผันวิถีการเกษตรของตนเองได้อย่างทรงพลังนำไปสู่การเผยแพร่ให้แก่เกษตรกรได้อย่างส่งงาม โดยคิดค้นวิธีการทำ ประกอบกับการเลี้ยงสัตว์ พร้อมกับการนำเทคนิคใหม่มาทดลองปฏิบัติ โดยคิดเสมอว่าความผิดพลาดคือองค์ความรู้ใหม่ที่เกิดขึ้น การทำซ้ำๆ คือความเชี่ยวชาญที่จะเกิดขึ้น สิ่งของที่อยู่รอบข้างคือปัจจัยที่สำคัญที่จะมาทดลองจนประสบผลสำเร็จ

การถ่ายทอดความรู้ของครุทองเหมาฯ มีดังนี้

๑. การจัดหลักสูตรการเรียนรู้ตั้งแต่ภาคทฤษฎีและการปฏิบัติจริงในแปลงตัวอย่างหรือแปลงสาธิตเล็ก ๆ เพื่อการเรียนรู้และเข้าใจง่าย ๆ ผู้มาเรียนรู้จะได้รับประสบการณ์ใหม่ และสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้ด้วยตนเองอย่างดียิ่ง

๒. ครุทองเหมาเป็นวิทยากรบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับเกษตรเคมีและเกษตรอินทรีย์ ผลกระทบการใช้สารเคมีและสารชีวภาพ

๓. ผู้เรียนเรียนรู้ตามหลักสูตรที่วางไว้แบบกว้าง ๆ (เกษตรอินทรีย์ชีวภาพ) และเจาะลึกในบางเรื่อง เช่น จุลินทรีย์ TM การทำออร์โนน การผลิตเครื่องมือการเกษตร การทำน้ำมันจุลินทรีย์ดีเซล การทำน้ำมันใบโอดิเซล เป็นต้น

๔. หลังจากเรียนรู้ ครุและผู้เข้าอบรมจะสรุปบทเรียนร่วมกัน เปรียบเทียบกับค่ามาตรฐานทางวิชาการ เพื่อให้เกษตรกรรู้จักวิธีคิด และนำไปปฏิบัติที่บ้าน หากมีข้อสงสัยสามารถประสานงานและติดต่ออย่างสถาบันการเรียนรู้เกษตรอินทรีย์สุพรรณบุรี (ศูนย์การเรียนรู้ครุภูมิปัญญาไทย) โดยครุทองเหมามีแนวคิดส่งเสริมให้ "คิดทุกวัน ทำทุกอย่าง โดยใช้สิ่งรอบข้างให้เป็นประโยชน์"

๕. สร้างเครือข่ายการเรียนรู้ไปยังภูมิภาคและจังหวัดต่าง ๆ เพื่อการเข้าถึงขององค์ความรู้

๖. สร้างเกษตรกรผู้นำการถ่ายทอดที่จะนำองค์ความรู้ไปเผยแพร่ต่อไปอย่างกว้างขวาง

รูปแบบการขับเคลื่อนแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของครุทองเหมาะ แจ่มแจ้ง

การเกษตรเป็นพื้นฐานที่สำคัญยิ่งในการดำเนินชีวิตของวิถีไทย ผลผลิตการเกษตรส่วนใหญ่ มุ่งแต่การเพิ่มปริมาณผลผลิตให้มากขึ้น แต่ขาดคุณภาพ ราคาต้นทุนสูง เกษตรกรต้องตอกอยู่ใน สภาพการขาดทุน กลับกลายเป็นหนี้สินติดตามมา ต้องตอกอยู่ในสภาพอยู่ร้อนนอนทุก夜 ครุทองเหมาะ แจ่มแจ้ง เกษตรกรผู้น้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พร้อมกับการปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม มาสู่การแก้ไขปัญหาชีวิตของตนเองและเกษตรกรไทยได้อย่างดงาม เป็นกรณีศึกษา โดยใช้พื้นที่บ้าน ของครุจัดทำเป็นแปลงสาธิตโดยแบ่งออกเป็นโซนอยู่ที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้จากวิทยากรและศึกษา ตัวอย่างได้ด้วยตนเอง นำสู่การพัฒนาการเกษตรแบบผสมผสานครบวงจร ครุทองเหมาะ มองหาสิ่ง รอบข้างให้เป็นประโยชน์ร่วมกัน ทำให้เกิดคุณค่าต่อตนเอง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน ความรู้ของครุทองเหมาะนั้นมีได้เก็บจำไว้แล้วเพียงผู้เดียว หากแต่นำแนววิถีคิด วิธีการปฏิบัติ มาเผยแพร่สู่ชุมชนทั้งใกล้และไกลจนเกิดเครือข่ายทุกภูมิภาค และในการสอนของครุทองเหมาะนั้น ครุจะสอนให้ผู้เข้าอบรมปฏิบัติงานโดยไม่คิดถึงการแข่งขัน หรือเอาแพ้เอาชนะ แต่ให้มีการช่วยเหลือและ เกื้อกูลซึ่งกันและกัน

กระบวนการขับเคลื่อนแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของครุทองเหมาะ ดำเนินการ ดังนี้

๑. ขับเคลื่อนครบวงจร โดยยึดโครงสร้างการพัฒนาคน การพัฒนางาน ประสานสัมพันธ์เครือข่าย ได้แก่

- การจัดการพื้นที่ดินให้เป็นประโยชน์ทุกพื้นที่
- การบริหารคน และสร้างคนให้เป็นผู้นำ และรับผิดชอบงานโดยแบ่งเป็นภาคส่วน เช่น การจัดการนา จุลินทรีย์ประยุกต์ การคัดพันธุ์ข้าว ฯลฯ
- การจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ให้เหมาะสมและเกิดการใช้ประโยชน์อย่างครบวงจร
- พัฒนาเครื่องมือให้เหมาะสมและก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลง

๒. สร้างกลไกการตลาดในครอบครัวสู่ชุมชน การเพิ่มมูลค่าด้วยการแปรรูปสินค้า นำไปสู่การ ค้าขายทำให้เกิดแรงจูงใจให้เกษตรกรมีความยั่น อดทน ต่อสู้ ฯลฯ ก่อให้เกิดการอยู่ดีมีสุข

๓. จัดทำคลินิกศูนย์การเรียนรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีนิทรรศการ ใบความรู้ ผู้เรียน สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และสามารถสอบถามจากวิทยากรในศูนย์ได้อีกด้วยหนึ่ง

๑๐. ครูหะมะ แบล็อเบ

ครูหะมะ แบล็อเบ เกิดเมื่อวันที่ ๑ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่จังหวัดยะลา เป็นบุตรของนายเจ๊หะมะ นางมือเยย แบล็อเบ มีพี่น้อง ๕ คน สมรสกับนางชง สา (เสียชีวิต) มีบุตรสาว ๓ คน และสมรสกับภรรยาคนที่ ๒ ชื่อนางต่วนสา尼ชัง ป่าแซ มีบุตร ๓ คน ปัจจุบันอาศัยอยู่บ้านเลขที่ ๑๙๘ หมู่ที่ ๑ ตำบลบาโร๊ะ อําเภอยะหา จังหวัดยะลา โทรศัพท์ ๐๘๑-๙๕๕๙๖๗๕ ครูหะมะ แบล็อเบ ได้รับการคัดเลือกเป็นครูภูมิปัญญาไทย รุ่นที่ ๒ ด้านศิลปกรรม (การแสดงดีเกลูล)

ครูหะมะ แบล็อเบ สืบเชื้อสายศิลปิน จากนายดอเลาะ แบล็อเบ ผู้เป็นปู่ที่เป็นศิลปินดีเกลูล ที่มีชื่อเสียงจนได้รับสมญานามว่า เลาะ ปงลูก้า ทำให้ชีวิตในวัยเด็กของครูหะมะ ได้สัมผัสด้วยกับดีเกลูลจนได้รับการซึ้งซับรับเอาศิลปะการแสดงดีเกลูลตั้งแต่วัยเยาว์ และเริ่มฝึกการแสดงดีเกลูลเป็นครั้งแรก เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๖ ขณะที่อายุได้ ๑๔ ปี ต่อมาได้มีโอกาสไปช่วงงานประจำปีของอําเภอยะหา ซึ่งมีการแสดงดีเกลูล ประชันกันระหว่าง คณะกรรมการเยี้ย อาเนาะซึ่ง อ กับคณะสุดิง ลาแยปูเต็ธ ซึ่งเป็นคณะดีเกลูลที่มีชื่อเสียงมากในสมัยนั้น และเมื่ออายุได้ ๑๖ ปี ได้ชักชวนเพื่อน ๆ ตั้งวงแสดงดีเกลูล ในนามคณะมะ ลูกทุ่ง ได้คิดรูปแบบการแสดงดีเกลูลเป็นของตนเองขึ้นเป็นครั้งแรก โดยได้เปลี่ยนรูปแบบจากเดิมที่เคยร้องเป็นภาษามาลายูมาเป็นการร้องเพลงลูกทุ่งและร้องແປลเป็นภาษามาลายู และรับงานแสดงอย่างจริงจังครั้งแรกเมื่ออายุ ๒๑ ปี ที่โรงเรียนบ้านอาสิน ตำบลยะหา อําเภอยะหา จังหวัดยะลา ครั้นนั้นทำให้ครูหะมะ รู้สึกดีใจมาก เพราะมีเสียงตอบรับจากผู้ชมจำนวนมาก จากนั้นจึงยึดแนวทางการแสดงดีเกลูลแนวนี้ตลอดมาจนมีผู้สนใจจำนวนมากติดต่อให้ไปแสดงตามงานประจำเพ็นต่าง ๆ จึงทำให้ครูหะมะ แบล็อเบ มีชื่อเสียงมากในจังหวัดยะลา เมื่ออายุ ๒๓ ปี

ครูหะมะ เป็นนักการการโรงโรงเรียนราชนภูมิ (ปุแล) อายะหา จังหวัดยะลา นอกจากจะทำหน้าที่นักการการโรงของโรงเรียนแล้ว ครูหะมะ ยังทำหน้าที่เป็นครูสอนดีเกลูลให้กับนักเรียนด้วยทำให้เด็กนักเรียนซึ่งชอบ เห็นได้จากจำนวนการขาดเรียนของนักเรียนที่ลดลง ดีเกลูลเป็นที่ชื่นชอบของคนในภาคใต้ตอนล่าง เยาวชนมีโอกาสได้ร่วมการแสดงโดยมีการหมุนเวียนสลับกันในการออกไปแสดงทำให้ทุกคนมีส่วนร่วมในวงดนตรีพื้นบ้านดีเกลูล วงลูกทุ่งยะหา โดยที่ครูหะมะ ใส่เนื้อร้องที่เกี่ยวกับวิถีชีวิตและการแก้ปัญหาทางสังคม จึงเป็นที่นิยมและได้รับความสนใจและในขณะเดียวกัน ครูหะมะ

มีการเข้าประมวลดูตราชีสุล โดยใส่เนื้อร้องเป็นทั้งภาษาไทยและภาษาขอม ทำให้ได้รับความสนใจจากบุคคลทั่วไปทั้งในและต่างประเทศ

ที่บ้านของครูหะมะ จัดเป็นศูนย์การเรียนรู้ดีเกลฐุ โดยเปิดสอนให้กับเยาวชนทั้งในเวลาและนอกเวลาเรียน การฝึกซ้อมดีเกลฐุ จะมีชาวบ้านมาร่วมวงและมีส่วนร่วมในการแสดงมากขึ้น กิจวัตรประจำวัน ครูหะมะทำด้วยเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับสังคม โดยดำเนินชีวิตเรียนง่าย รู้จักการประหยัด ค่าใช้จ่ายโดยที่บ้านของครูหะมะ จัดทำเป็นแปลงเกษตรปลูกพืชผักสวนครัวกินเองในครอบครัว ปฏิบัติให้เยาวชนที่มาฝึกซ้อมดูได้เห็นแบบอย่างที่ดีและนำไปปฏิบัติตาม

ครูหะมะ มีแนวคิดว่า ประเทคโนโลยีครอบครัวถ้าครอบครัวเข้มแข็ง ประเทคโนโลยีเข้มแข็ง ผู้นำครอบครัวต้องทำตัวอย่างความพอเพียงให้แก่สมาชิกในครอบครัวได้เห็น ถ้าเราเน้นในครอบครัวของเรารักษาความสะอาดทำทุกวัน บ้านที่อยู่ดีดี กันจะไม่กล้าโหยนขยะมาทางหน้าต่างห้อง เพราะเขาจะกลัวว่าล้มมันจะพัดเข้ามาบ้านเรา เขาจะกลัวไปเอง โดยเราไม่ต้องพูดไม่ต้องสอนไม่ต้องห้ามเขา เมื่อเราทำในครอบครัวเราได้ เพื่อบ้านก็ทำได้ และในที่สุดประเทคโนโลยีทำได้เช่นกัน

หลายครั้งที่ครูหมาย ไปนั่งร้านกาแฟแล้วพูดให้ชาวบ้านฟังถึงหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และทุกครั้งที่มีการแสดงดีเกลี่ยญ ก็จะพูดให้ผู้ชุมชนได้เข้าใจและซึมซับรับเอาโดยที่ผู้ชุมชนเกือบจะไม่รู้ตัวเลยว่า ตนเองดีเกลี่ยญได้สอนให้เขาได้รู้ถึงหลักเศรษฐกิจพอเพียง สังเกตได้จากการที่กาแฟโบราณจะขายดีกว่า กาแฟที่เป็นซอง แล้วทำไม่คนส่วนหนึ่งไปหางกระแสบริโภคนิยมลืมความเป็นตัวตนของเรา ครูหมาย นำแนวคิดที่ได้พบเห็นในชีวิตประจำวัน เช่น การใช้วัสดุ ในการเลี้ยงเป็ด ไก่ การปลูกผัก ฯลฯ นำมาขยายผลในชุมชน และนำมาสอนเด็กให้เป็นเพลงที่มีเนื้อหาเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

ศิลปะการแสดงดีเกลูลู จึงเป็นกระบวนการหนึ่งที่ทำให้เด็กและผู้ใหญ่เกิดการซึมซับในวิถีชีวิตของตนเอง โดยผ่านเนื้อร้องและท่วงท่าของที่ถ่ายทอดออกมาโดยใจเยาวชนและประชาชน โดยเจ้าความเป็นจริงของชีวิตมาเป็นเนื้อร้องประกอบการแสดงทำให้ผู้ชมเกิดการซึมซับโดยไม่รู้สึกตัว

รูปแบบการเรียนรู้ของครุฑะมะ แบล็อกแบบ

ดีเกสูญ เป็นการแสดงศิลปกรรมพื้นบ้านภาคใต้ตอนล่าง ความเรียบง่ายของการแต่งกายและศิลปะการขับร้องบ่งบอกถึงการมีวัฒนธรรมอันดีที่นำไปสู่การสร้างสรรค์สุขทั้งผู้ชมและผู้แสดง ครุฑะมะแบลือแบ สืบสายเลือดศิลปินมาจากปู่ ทำให้ครุฑะมะ มีโอกาสสัมผัสและซึมซับอาชีวศิลปะการแสดงไว้ตั้งแต่เยาว์วัย

การแสดงดีเกสูญ เป็นการแสดงที่ได้รับความนิยมต่อ กัน ๆ มาทำให้เกิดการแข่งขันการแสดงตามเวทีต่าง ๆ ซึ่งครุฑะจะได้แต่งเนื้อร้องและใส่ทำนองให้กลมกลืนกับสภាពและเหตุการณ์ ได้นำเอาวัฒนธรรมของท้องถิ่นเข้าไปสู่การแต่งเพลงและการเลียนแบบตามวิถีธรรมชาติ พร้อมกับการแกะปัญหาทางสังคม จึงเป็นที่นิยมและได้รับความสนใจทั่วในประเทศและต่างประเทศ

กระบวนการเรียนรู้

๑. ครูจะมีแบบลือแบบ “ได้เรียนรู้และซึ้งชัดคิดประการแสดงดีเกี่ยวกับปัญญาไทย” และพ่อที่มีสมญานามว่า เจ้า ปงลูก
๒. ครูจะมีโอกาสเรียนรู้พร้อมกับติดตามวงนักแสดงหลายวง “ได้เก็บเกี่ยวประสบการณ์ มีการแต่งเนื้อร้อง ท่วงทำนองและลีลาไว้เป็นของตนเอง
๓. คิดค้นวิธีการแสดงให้เปลกไปกว่าการแสดงดีเกี่ยวกับปัญญาไทย โดยทั่วไป เช่น จากที่เคยร้อง เป็นภาษาไม้เป็นเพลงลูกทุ่ง จากเพลงลูกทุ่งมาเป็นภาษาไม้เป็นภาษาไม้ ทำให้ผู้ชมดีเกี่ยวกับปัญญาไทย เข้าใจใน เนื้อร้องและการมีทำนองที่เปลกออกไป ทำให้เกิดความสนุกสนาน ครูจะไม่หยุดนิ่งที่จะคิดค้น และเรียนรู้ด้วยตนเอง รวมทั้งเรียนรู้จากนักแสดงดีเกี่ยวกับปัญญาไทย กัน และยังสืบสานเนื้อร้องจากบรรพบุรุษ ในท้องถิ่นต่าง ๆ และนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับแนวทางของตนเองตลอดมา

วิธีการเรียนรู้

๑. ดูการละเล่นของคุณปู่และคุณพ่อที่เล่นดีเกี่ยวกับปัญญาไทย ตามการแสดง “ไปยังสถานที่ต่าง ๆ ”
๒. ฝึกเป็นลูกคู่และร่วมร้องเพลงดีเกี่ยวกับปัญญาไทย เป็นครั้งคราวจนเกิดความเชื่อมั่นใน ตัวเอง
๓. ฝึกการแสดงดีเกี่ยวกับปัญญาไทย โดยการตั้งวงการแสดงดีเกี่ยวกับปัญญาไทย และ “ได้ยึดการแสดงดีเกี่ยวกับปัญญาไทย เป็นอาชีพมาโดยตลอด ”
๔. รับฟังความคิดเห็นในการแสดงดีเกี่ยวกับปัญญาไทย แต่ละครั้ง จากผู้ชมหรือเครือญาติซึ่งมีทั้งคำติและ คำชม ครูจะมี จะนำสิ่งที่บกพร่องเหล่านั้นมาแก้ไขปรับปรุงพัฒนาการแสดงอย่างต่อเนื่อง

รูปแบบการถ่ายทอดความรู้ของครูหะมะ แบล็อค

ครูหะมะ แบล็อค ศิลปินดีเกจชลุ ผู้เปี่ยมลั้นไปด้วยการแสดงที่มีเนื้อร้องและทำงงที่เป็นศิลปะการแสดงเฉพาะตัว ตลอดระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๓๐ ปี ครูหะมะ ยังคงอยู่กับวงการแสดงโดยที่มีนักแสดงรุ่นเยาว์และรุ่นผู้ใหญ่ผลัดเปลี่ยนกันเข้าร่วมแสดง ครูหะมะ ไม่เคยปิดบังองค์ความรู้ที่ตนเองมีอยู่ ครูถ่ายทอดให้ผู้ที่อยู่ร่วมวงเดียวกันได้เรียนรู้และนำไปใช้ในการแสดงจนเกิดความเชี่ยวชาญติดต่อกันมา

ครูหะมะ มีความสามารถเฉพาะตนที่จะจำและสามารถแสดงสด บรรยายอภิมหาโดยความรู้สึก และใส่อารมณ์ด้วยท่าทีเป็นจริง ทำให้ผู้ชมมีอารมณ์ร่วมคล้อยตาม ผู้ชมได้รับความสนุกสนานและได้ความรู้กลับไป เยาวชน คือ เป้าหมายที่ครูหะมะ จะเชิญชวนให้มาเรียนรู้และร่วมแสดงดีเกจชลุ กับคณะน้ำ ลูกทุ่งยะหาของครูหะมะ ซึ่งเป็นคณะดีเกจชลุที่มีชื่อเสียงและได้รับความนิยม เพื่อเป็นการอนุรักษ์และสืบสานศิลปะการแสดงดีเกจชลุให้คงอยู่สืบไป

กระบวนการถ่ายทอดความรู้ของครูหะมะ มีดังนี้

๑. วงศ์ตระดีเกจชลุของครูหะมะ มีผู้สนใจเข้าร่วมวงการแสดง ครูยินดีให้การสนับสนุนและเชิญชวนให้มาร่วมการแสดง โดยการฝึกฝนตั้งแต่ฝีกร้อง โดยไส้จินตเลิลาลงไปในเนื้อร้อง จังหวะความพร้อมเพรียงจนเป็นพื้นฐานของการแสดง

๒. ครูหะมะ จะถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่ศิษย์ ดังนี้

- ๑) ความสำคัญของดีเกจชลุ
- ๒) ความเป็นมาของดีเกจชลุ
- ๓) ดนตรีประกอบการแสดงดีเกจชลุ
- ๔) การแต่งกลอนดีเกจชลุ
- ๕) ตอนการแสดงดีเกจชลุ
- ๖) บทบาทหน้าที่ของหัวหน้าคณะและลูกคู่
- ๗) จริยธรรมของดีเกจชลุ

๓. สอดแทรกสาระที่เป็นประโยชน์ในการแสดงดีเกจชลุ เช่น ความสามัคคี การปกคล้องระบบประชาริปไตย การตอบแทนบุญคุณของแผ่นดินเกิด โดยครูหะมะ มีวิธีการฝึกอบรมให้กับศิษย์ ดังนี้

- ๑) ฝีกร้องตามบทหรือเพลงของดีเกจชลุรุ่นพี่
- ๒) ฝีกร้องตามบทร้องที่มีอบหมายให้ โดยพังແղบันทึกเสียงที่ศูนย์การเรียนรู้
- ๓) ฝีกร้องบทร้องและบทเพลงประกอบดนตรีดีเกจชลุ
- ๔) ฝีกร้องบทร้องและบทเพลงดนตรีประกอบทำทาง
- ๕) ฝีกร้องเพลงลูกทุ่งยอดนิยมและเพลงใหม่ที่ถอด
- ๖) ฝึกแต่งกลอนดีเกจชลุ
- ๗) ฝึกวิชาการภาษาที่การปฏิบัติดนบนเวทีและการดำเนินชีวิตในชีวิตประจำวัน

รูปแบบการขับเคลื่อนแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของครุฑะมะ แบล็อเบ

การนำดีเกฐุล มาสู่การละเล่นพื้นบ้านเป็นการส่งเสริมศิลปกรรมทางวัฒนธรรมอิสลาม ที่เน้นความเรียบง่าย และการดำเนินชีวิตของครุฑะมะก้อยู่ในกรอบของศาสนาอิสลาม โดยครุฑะมะ ตั้งศูนย์การเรียนรู้ครุภูมิปัญญาไทยที่เปิดสอนดีเกฐุลที่บ้าน ซึ่งได้จัดทำเป็นแปลงเกษตรปลูกพืช ผักสวนครัวกินเองในครอบครัวและให้เยาวชนที่มาฝึกซ้อมดนตรีได้เห็นแบบอย่างที่ดีและนำไปปฏิบัติ พร้อมกับสอดแทรกเนื้อหาเศรษฐกิจพอเพียงลงในบทเพลงดีเกฐุล และฝึกให้ผู้แสดงนำไปร้องในงานการแสดงต่าง ๆ ด้วย พร้อมกับแนะนำให้เยาวชนตระหนักรถึงวิถีชีวิตความพอเพียงที่เหมาะสมกับ วิธีการใช้จ่ายในยุคปัจจุบัน

การที่ครุฑะมะ แบล็อเบ เป็นมุสลิมที่เคร่งครัดต่อหลักคำสอนของศาสนาธรรมของอิสลาม จึงนำหลักปฏิบัติ เช่น การส่งเสริมการเรียนรู้ การให้หรือการแบ่งปัน การช่วยเหลือ ฯลฯ มาใช้ใน ชีวิตประจำวัน เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับสังคม มีการวางแผนเป็นแบบอย่างกับผู้ม้าพบรهีน เช่น การแต่งกายในชีวิตประจำวัน เครื่องมือ เครื่องใช้ สถานที่อยู่อาศัย อาหารการกิน ฯลฯ จึงเป็น ตัวอย่างที่ดีโดยเฉพาะกับลูกศิษย์ที่จะนำแนวคิดความพอเพียงไปปฏิบัติ นอกจากนี้ครุฑะมะ จะหาเวลาอ่านคุยกับน้องน้ำชาหรือสภากาแฟ ที่จะมีผู้นำท้องถิ่นมาพบปะพูดคุยกัน และนำเรื่องหลัก ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นประเด็นการสนทนาร่วมกัน

๒. แนวทางในการส่งเสริมรูปแบบและวิธีดำเนินกิจกรรมของครุภูมิปัญญาไทย ในการขับเคลื่อนแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น

จากการณ์ศึกษาครุภูมิปัญญาไทยทั้ง ๑๐ กรณ์ศึกษาในครั้งนี้ พบร่วม ครุภูมิปัญญาไทยได้มีการพัฒนาองค์ความรู้ที่สั่งสมมาและนำไปสู่การเผยแพร่ทำให้เกิดการดำเนินชีวิตและการพัฒนาท้องถิ่นมีความ สุขในพื้นที่โดยได้น้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม พื้นที่ที่ครุภูมิปัญญาศัยและบริเวณที่ครุภูมิความสามารถเผยแพร่ไปสู่สาธารณะมีความอุดมสมบูรณ์มาได้ในระดับหนึ่ง

เพื่อเป็นการพัฒนาองค์ความรู้ รูปแบบการเรียนรู้การถ่ายทอดความรู้ และการนำแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ชั้นนี้ ครุภูมิปัญญาไทยมีแนวทางเพื่อการพัฒนาตนเอง องค์ความรู้ รูปแบบการเรียนรู้ การเผยแพร่ และการแก้ไข ดังต่อไปนี้

แนวทางการส่งเสริมรูปแบบและดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ ในการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น

๑. ครุววงศ์ แก้วใจมา

ครุภูมิปัญญาไทย ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ส่วนท้องถิ่น

- ขอการสนับสนุนงบประมาณเพื่อทำแนวกันไฟ ดูแลทรัพยากรด้านสิ่งแวดล้อม มีพื้นที่ประมาณ ๕,๐๐๐ ไร่ พร้อมทั้งพัฒนาแหล่งธรรมชาติ คือ น้ำตกป่าธรรมชาติ
- ขอการสนับสนุนงบประมาณจากท้องถิ่นหรือจากทางหลวงเร่งรัดพัฒนาชนบท (รพช.) เพื่อปรับปรุงซ่อมแซมถนนซึ่งเป็นถนนธรรมชาติ ระยะทางประมาณ ๑๐ กิโลเมตร

ส่วนกลาง

- ขอการสนับสนุนงบประมาณ เป็นค่าตอบแทนผู้ช่วยครุภูมิปัญญาไทยแต่ละครั้งตามความเหมาะสม
- ขอการสนับสนุนงบประมาณจัดตั้งและพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ครุภูมิปัญญาไทยในวงเงินที่เหมาะสมที่จะพัฒนาศูนย์ข้อมูลให้ยิ่งขึ้นอย่างถาวร

**แนวทางการส่งเสริมรูปแบบและดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้
ในการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น**

๒. ครุภูมิปัญญาไทย ด้านภาษาและวรรณกรรม

ส่วนห้องถิ่น

- จัดทำป้าย สถานที่ ถนน เป็นภาษาล้านนาคู่กับภาษาไทยเพิ่มขึ้นอีก ๑ ภาษา
- จัดกิจกรรมแข่งขันทักษะการเขียน อ่าน การจำใบลานภาษาล้านนาปีละครั้ง
- สนับสนุนสนับสนุน การจัดทำอุปกรณ์ สื่อ เพื่อใช้ในการสอนภาษาล้านนา ให้กับโรงเรียน เครือข่ายที่ตั้งอยู่ในเขตรับผิดชอบจากด้านเอกสาร
- ผู้ประกอบอาชีพเขียนป้ายและโรงพิมพ์ได้รับการอบรมภาษาล้านนาให้สามารถเขียนและใช้คอมพิวเตอร์พิมพ์ป้ายภาษาล้านนาได้

ส่วนกลาง

- ขอให้กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดนโยบายให้มีการสอนภาษาไทยถิ่นทุกภูมิภาคของประเทศไทย ที่มีทั้งภาษาเขียนและภาษาพูดทุกช่วงชั้นในระบบการศึกษา เพาะสภาพภาษาไทยถิ่น ทุกภูมิภาคเข้าขั้นวิกฤต คนท้องถิ่นเมินภาษาถิ่นบรรพบุรุษตนเอง ไม่พูดภาษาถิ่นต่อกันทั้งที่เป็นคน ท้องถิ่นด้วยกันแท้ ๆ
- ขอให้กระทรวงมีหน้าที่รับผิดชอบด้านศาสนาโดยเฉพาะพุทธศาสนา กำหนดให้ พระ เณร ในภาคเหนือ สามารถอ่าน เทศน์ จากใบลานที่เป็นภาษาล้านนาได้ (๙ จังหวัดตอนบน) ของบประมาณ สนับสนุนจากการปักครองห้องถิ่นและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อ
 - จัดอบรมหลักสูตรครูเพื่อให้สามารถสอนภาษาล้านนาได้ (กลุ่มสาระการเรียน ภาษาไทย เพิ่มเติม)
 - จัดหลักสูตรภาษาล้านนาในแต่ละช่วงชั้น
 - จัดทำเอกสารประกอบการเรียนการสอน
 - จัดทำอุปกรณ์ สื่อการสอนต่าง ๆ ในระดับมหาวิทยาลัย
 - จัดอบรมหลักสูตรภาษาล้านนาเบื้องต้นและชั้นสูง ปีละ ๑ หรือ ๒ ครั้ง ให้แก่บุคลากร ในสถานศึกษาและบุคคลทั่วไป
 - จัดให้มหาวิทยาลัยสงข์ มีการเรียนการสอนภาษาล้านนาในชั้นเรียนด้วย

แนวทางการส่งเสริมรูปแบบและดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ ในการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น

๓. ครูสุนทรี ขนาดนิด

ครูภูมิปัญญาไทย ด้านอุตสาหกรรมและหัตกรรม

ส่วนท้องถิ่น

- ให้องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานราชการในท้องถิ่นจัดทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างการถ่ายทอดภูมิปัญญาไทยกับเยาวชนในท้องถิ่นอย่างสม่ำเสมอ เช่น การเข้าร่วมโครงการสร้าง นวัตกรรมจากภูมิปัญญาไทย เพื่อให้เกิดการต่อยอดการนำภูมิปัญญามาใช้ในชีวิตประจำวัน
 - ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการใช้ผ้าทอ เพื่อให้มีการนำผ้าทอหาดเสี้ยวได้ทำมาใช้อย่างต่อเนื่อง
 - จัดอบรมให้กับเยาวชนและแม่บ้าน เพื่อจะได้นำความรู้ภูมิปัญญาไทยไปสร้างรายได้ตามแนวคิดตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 - ให้หน่วยงานราชการสนับสนุนการนำผลงานด้านภูมิปัญญาไทยไปเผยแพร่ในสถานที่ต่าง ๆ เพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชน
 - ให้จังหวัดส่งเสริมให้กลุ่มต่าง ๆ มาศึกษาดูงานที่ศูนย์เรียนรู้ครูภูมิปัญญาไทยอย่างต่อเนื่อง
 - ให้สำนักงานท่องเที่ยงจังหวัด ประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยวของจังหวัด ควบคู่กับการเรียนรู้ภูมิปัญญาไทย เพื่อให้มีการไปดูงานที่ศูนย์ สนับสนุนให้ศูนย์การเรียนรู้ภูมิปัญญาไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยว เพื่อเป็นการเผยแพร่ภูมิปัญญาไทยของจังหวัด

ส่วนกลาง

- ส่งเสริมให้ศูนย์การเรียนรู้ครูภูมิปัญญาไทยมีความยั่งยืนโดย
 - ขอสนับสนุนงบประมาณในการจัดทำหนังสือไทยพวนบ้านหาดเสี้ยว เพื่อเผยแพร่ให้กับสำนักงานเลขานุการสภากาการศึกษาหรือหน่วยงานต่าง ๆ
 - ขอสนับสนุนงบประมาณในการจัดทำแผ่นบันทึกภาพการเรียนรู้การทอผ้าด้วยตนเอง เพื่อให้ภูมิปัญญาสามารถเข้าถึงเยาวชนได้มากขึ้น ปัจจุบันจัดทำแผ่นบันทึกภาพเพื่อเรียนการทอผ้าตีนจากด้วยตนเองไว้ ๑ ชุดแล้ว แผนงานที่จะต้องทำต่อไปคือทำแผ่นทึกภาพการทอผ้าแบบอื่น ๆ เพื่อเป็นการเผยแพร่ต่อไป
- สนับสนุนให้สถาบันการศึกษาในท้องถิ่นเข้าร่วมกิจกรรม การสืบทอดภูมิปัญญาแก่ครูภูมิปัญญาในพื้นที่ให้มากขึ้น และจัดทำเป็นหลักสูตรต่อเนื่อง เพื่อสร้างจิตสำนึกในภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ

**แนวทางการส่งเสริมรูปแบบและดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้
ในการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น**

๔. ครุสมพงษ์ มากันทร์

ครุภูมิปัญญาไทย ด้านกองทุนและธุรกิจชุมชน

ส่วนห้องถิ่น

- สถาบันการศึกษาทุกระดับควรสนับสนุนให้โอกาสครุภูมิปัญญาไทยได้นำเอาความรู้ไปแลกเปลี่ยนในการแก้ปัญหาทางการศึกษา
- สร้างจิตสำนึกรุ่นใหม่เข้ามาเรียนรู้ศึกษาสืบทอดเรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดความภูมิใจในภูมิปัญญาท้องถิ่นของตนตามวัฒนธรรม ประเพณีอันดีงามสืบไป

ส่วนกลาง

- สำนักงานเลขานุการสถาบันการศึกษา และสมาคมครุภูมิปัญญาไทยต้องร่วมกันส่งเสริมสนับสนุนสร้างศูนย์เรียนรู้เพื่อร่วบรวมองค์ความรู้ของครูแต่ละคนจากทุกภูมิภาคมาจัดเป็นหลักสูตรสู่การเรียนรู้ในสถาบันการศึกษาทุกระดับ
 - สำนักงานเลขานุการสถาบันการศึกษาและสมาคมครุภูมิปัญญาไทยควรจัดให้มีการประชุมสัมมนาไปตามภูมิภาคต่างๆ ทุกปี ไปตามสถาบันการศึกษาตามมหาวิทยาลัย ไม่จัดในโรงเรม อย่างให้เยาวชนมีโอกาสเข้าร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้วย

**แนวทางการส่งเสริมรูปแบบและดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้
ในการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น**

๕. ครูโกศล แคนตะโคตร์

ครูภูมิปัญญาไทย ด้านการแพทย์แผนไทย

ส่วนท้องถิ่น

- ให้ท้องถิ่นช่วยประชาสัมพันธ์ด้านการแพทย์แผนไทยให้คนรู้จักมากขึ้น
- ให้หน่วยงานส่วนท้องถิ่นสนับสนุนส่งเสริมการอนุรักษ์ป่าสมุนไพร
- ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแบ่งเขตอนุรักษ์ป่า เขตห้ามตัดป่าไม้
- ให้องค์กรส่วนท้องถิ่นสนับสนุนให้มีสวนสมุนไพรในทุกชุมชน

ส่วนกลาง

- ให้มีหน่วยงานกลางเป็นตัวแทนแลกเปลี่ยนความรู้ จากครูภูมิปัญญาท่านอื่นๆ ในแต่ละสาขา ที่เกี่ยวข้อง
 - ต้องการให้ส่วนกลางสนับสนุนส่งเสริมงบประมาณ การจัดตั้งพิพิธภัณฑ์สมุนไพร อาคาร พิพิธภัณฑ์ ที่เก็บเครื่องมือ เครื่องยา "อโรคยาศาลา" ที่พักผู้ป่วยเพื่อช่วยผู้เจ็บป่วย
 - ให้ส่วนกลางประชาสัมพันธ์ให้ทุกหน่วยงานร่วมมือกัน เช่น อบต. อำเภอ จังหวัด มีการปลูกป่าสมุนไพรในพื้นที่อาศัยและพื้นที่สาธารณะ ให้ครบถ้วนประเภท เช่น ไม้ยืนต้น ไม้เลา เครื่องหัว เหง้า ผัก หญ้า ฯลฯ

**แนวทางการส่งเสริมรูปแบบและดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้
ในการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น**

**๖. ครุมาลี แวงเพ็ชร
ครุภูมิปัญญาไทย ด้านโภชนาการ**

ส่วนห้องถิ่น

- สถานศึกษาโดยผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทางการศึกษาควรให้ความร่วมมือสนับสนุนด้านการจัดทำหลักสูตร งบประมาณ และติดตามประเมินผล เพื่อหาแนวทางแก้ไขและพัฒนา
- องค์กรส่วนห้องถิ่นนำโดยนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรให้ความร่วมมือและสนับสนุนทางด้านงบประมาณ การขยายผล และช่วยประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนรู้จักถึงความสำคัญของครุภูมิปัญญาไทย เพื่อเป็นพื้นฐานอาชีพของคนในชุมชน
- ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาช่วยประชาสัมพันธ์ถึงคุณค่าของครุภูมิปัญญาไทย ในกรุงเทพมหานครเพื่อเป็นตัวอย่างในการดำเนินการจัดการเรียนการสอนภูมิปัญญาท้องถิ่นของบรรพบุรุษให้คงอยู่กับเยาวชนรุ่นหลังต่อไปอย่างยั่งยืน

ส่วนกลาง

- จัดงบประมาณในการจัดทำสุดฝีกและสื่อการเรียนรู้
- ส่วนกลางประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนรู้จักถึงคุณค่าและความสำคัญของภูมิปัญญาไทย เช่น เผยแพร่หลักสูตรการถ่ายทอดภูมิปัญญาไทยในการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างขวัญกำลังใจแก่ครุภูมิปัญญาไทย

**แนวทางการส่งเสริมรูปแบบและดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้
ในการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น**

๗. ครุอุทุมพร มูลพรม

ครุภูมิปัญญาไทย ด้านปรัชญา ศาสนา และประเพณี

ส่วนท้องถิ่น

ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุนการจัดนิทรรศการแสดงผลงานในแต่ละจังหวัด

ส่วนกลาง

● ต้องการได้รับการสนับสนุนการสร้างศูนย์การเรียนรู้ให้เป็นรูปปัจารณ์ กล่าวคือเมื่อครั้งยังรับราชการได้ใช้ที่ทำงานเป็นศูนย์การเรียนรู้ ครั้นเมื่อเกษียณอย่างราชการแล้ว มีบ้านที่ปิดไว้โดยไม่ได้ใช้ประโยชน์ ซึ่งมีผู้เรียกว่าห้องให้ปรับปรุงเป็นศูนย์การเรียนรู้ เพื่อใช้เป็นที่แสดงผลงาน ดำเนินงานจัดสาธารณะและฝึกปฏิบัติ

- ต้องการได้รับการสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ในการดำเนินกิจกรรม เช่น
 - การประดิษฐ์สื่อการสอนคุณธรรมจริยธรรมที่สนุกสนานให้ผู้เรียน
 - การทำป้ายหมักชีวภาพ
 - การเผยแพร่ผลงานให้เป็นที่ยอมรับ
- ให้ส่วนกลางสนับสนุนและมอบหมาย ให้ทุกเขตการศึกษาจัดหลักสูตรสาระพุทธศาสนาในทุกโรงเรียน
 - ต้องการสนับสนุนการจัดนิทรรศการแสดงผลงาน วิธีการดำเนินกิจกรรมในการขับเคลื่อนแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อเผยแพร่ว่าทำได้จริง ไม่ยาก มีความสุขในการปฏิบัติ เหมาะสมกับวิถีชีวิตของคนไทย

**แนวทางการส่งเสริมรูปแบบและดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้
ในการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น**

**๔. ครูจักรกริศษ์ สุขสวัสดิ์
ครุภูมิปัญญาไทย ด้านศิลปกรรม**

ส่วนท้องถิ่น

- มีการประชาสัมพันธ์ศูนย์การเรียนรู้
- ให้องค์การบริหารส่วนตำบลสนับสนุนงบประมาณเพื่อพัฒนาศูนย์การเรียนรู้
- โรงเรียนในท้องถิ่นต้องจัดทำหลักสูตรเพื่อรับภูมิปัญญาไทย
- สนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น ข้อมูล เอกสาร สื่อประชาสัมพันธ์
- ให้หน่วยงานภาครัฐ เอกชน ชุมชนทั่วไปและท้องถิ่นมีนโยบายสนับสนุนการอนุรักษ์ศิลปกรรมของชาติซึ่งได้สืบทอดมาหลายร้อยปีจนเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ

ส่วนกลาง

- สนับสนุนงบประมาณ เพื่อพัฒนาสถานที่ให้เหมาะสมกับการเป็นศูนย์การเรียนรู้ มีรูปแบบการทำงานตามลำดับขั้นชัดเจน และจัดเก็บวัสดุอุปกรณ์อย่างเป็นสัดส่วน
- จัดหาวัสดุดิบในการผลิตและอุปกรณ์ราคาถูก เพื่อลดต้นทุนการผลิต
- จัดหาตลาดเพื่อรับผลิตภัณฑ์
- ประชาสัมพันธ์ศูนย์การเรียนรู้และผลิตภัณฑ์ของครุภูมิปัญญาไทย
- ตั้งงบประมาณค่าตอบแทนเป็นเงินสนับสนุนรายเดือน หรือเป็นวงเดือน
- สนับสนุนการปลูกป่าไม้เพื่อทำทุ่น ได้แก่ ต้นหวาย ตาล ทองหลาง ลาน และต้นยางรักษาภัย
- สนับสนุนงบประมาณในการจัดสร้างพิพิธภัณฑ์เพื่อร่วบรวมผลงาน เอกสาร วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ และวัสดุดิบ

**แนวทางการส่งเสริมรูปแบบและดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้
ในการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น**

๙. ครุฑองเหมาะ แจ่มแจ้ง

ครุภูมิปัญญาไทย ด้านเกษตรกรรม

ส่วนท้องถิ่น

- ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบถึงข้อมูลของศูนย์ฯเพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติของคนในชุมชน กรณีเกษตรอินทรีย์ชีวภาพ เพาะปลูกพืชผักด้วยการใช้สารเคมีเกษตร
- ท้องถิ่นควรส่งบุคคลเข้ามาร่วมกับศูนย์ในการจัดทำหลักสูตร เพื่อให้เนื้อหาตรงกับสภาพและความต้องการของชุมชน
 - ท้องถิ่นควรจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นให้อีกต่อไปการทำงานของศูนย์ เช่น
 - ตั้งงบประมาณเพื่อบرمประชาชน
 - ตั้งงบประมาณสนับสนุนปรับปรุงศูนย์เรียนรู้ครุภูมิปัญญาไทย

ส่วนกลาง

- จัดงบประมาณสนับสนุนเพื่อปรับปรุงศูนย์การเรียนรู้ครุภูมิปัญญาไทย รวมถึงค่าตอบแทนของครุภูมิปัญญาไทย
- จัดให้มีการประชาสัมพันธ์ถึงกิจกรรม องค์ความรู้ต่าง ๆ ของครุภูมิปัญญาให้ประชาชนทั่วไปได้รับทราบอย่างแพร่หลาย
 - ออกกระแสข่าวให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถให้การสนับสนุนการปฏิบัติงานของศูนย์ฯ ได้อย่างชัดเจน

**แนวทางการส่งเสริมรูปแบบและดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้
ในการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น**

๑๐. ครุฑะมะ แบล็อเบ

ครุภูมิปัญญาไทย ด้านศิลปกรรม

ส่วนท้องถิ่น

- ต้องการให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งระดับส่วนตำบล และส่วนจังหวัด จัดโครงการสนับสนุนส่งเสริมให้มีการจัดค่ายเยาวชนรักษ์ดีเกู่ลู เป็นประจำทุกปี
- นำดีเกู่ลู ไปแสดงในกิจกรรมหรืองานประจำปีของจังหวัด
- สถานบันการศึกษาในท้องถิ่นทุกระดับให้โอกาสแก่เด็กและเยาวชน ที่มีความสามารถพิเศษ ด้านดีเกู่ลู ได้เข้าไปศึกษาในสัดส่วนของผู้มีความสามารถพิเศษ
- วัฒนธรรมจังหวัดจัดให้มีการประกวดคณะดีเกู่ลูทั้งในประเภทเยาวชนและประชาชนทั่วไป เพื่อพัฒนาคุณภาพคณะดีเกู่ลู

ส่วนกลาง

- ให้กระทรวงศึกษาธิการ ร่วมกับกระทรวงวัฒนธรรมจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น "ดีเกู่ลู" ไปใช้ในการศึกษาในระบบ
 - กรมประชาสัมพันธ์และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดประชุมเชิงปฏิบัติการการนำสื่อพื้นบ้าน ดีเกู่ลู ไปปรับประยุกต์เพื่อรับใช้สังคม
 - ให้กรมประชาสัมพันธ์โดยสำนักประชาสัมพันธ์ เขต ๖ จังหวัดสงขลา นำสื่อพื้นบ้านดีเกู่ลู เผยแพร่ทาง วิทยุและโทรทัศน์ ประชาสัมพันธ์สร้างความรู้ความเข้าใจกับประชาชน เพื่อขับเคลื่อนแนวคิดปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง
 - สำนักงานเลขานุการสภาพการศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ ด้านวิชาการ พร้อมทั้งเผยแพร่องค์ความรู้และศูนย์การเรียนรู้ของครุภูมิปัญญาไทย

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาครุภูมิปัญญาไทยทั้ง ๑๐ กรณีศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น ๕ ด้าน ประกอบด้วย

๑. ครุวังศ์ แก้วใจมา	ด้านการจัดการทรัพยากรชรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. ครุภูมิคิด วัชรศาสตร์	ด้านภาษาและวรรณกรรม
๓. ครุสันทิร์ ขนาดนิต	ด้านอุตสาหกรรมและหัตถกรรม
๔. ครุสมพงษ์ มาจันทร์	ด้านกองทุนและธุรกิจชุมชน
๕. ครุโภศล แคนตะโคตร์	ด้านการแพทย์แผนไทย
๖. ครุมาลี แวนเพ็ชร	ด้านโภชนาการ
๗. ครุอุฐมพร มูลพร	ด้านปรัชญา ศาสนา และประเพณี
๘. ครุจักรกริศษ์ สุขสวัสดิ์	ด้านศิลปกรรม
๙. ครุทองเหมาะ แจ่มแจ้ง	ด้านเกษตรกรรม
๑๐. ครุสะ พะลือແບ	ด้านศิลปกรรม

จากการศึกษารูปแบบการเรียนรู้การถ่ายทอดเพื่อขับเคลื่อนของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า ครุภูมิปัญญาไทยเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในภูมิปัญญา มีรูปแบบและการเรียนรู้ เพื่อการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่นซึ่งมีความเหมือนและความต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับ

- ๑. องค์ความรู้ของครุภูมิปัญญา
- ๒. บริบททางสังคม
- ๓. วิถีชีวิต
- ๔. วัฒนธรรม
- ๕. สิ่งแวดล้อม

๑. องค์ความรู้ของครุภูมิปัญญาที่เกิดขึ้นเป็นกระบวนการที่เกิดจากการบ่มเพาะจากประสบการณ์ชีวิต ทำให้เกิดการสั่งสมเป็นองค์ความรู้ (ภูมิปัญญา) สามารถนำมาใช้ในการดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสม องค์ความรู้เหล่านี้เมื่อนำมาใช้เป็นประจำทำให้เกิดความเชี่ยวชาญสามารถใช้แก้ปัญหา ทั้งจากตนเอง ครอบครัว ชุมชนท้องถิ่น ทำให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งหมดเป็นความตั้งใจที่มีมาจากความพยายามแก้ปัญหาความยากจนด้วยทุนของตนเอง และการจัดการทรัพยากร ทำให้เกิดการหล่อหลอมเป็นทุนชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ

๒. บริบททางสังคม ความเป็นอยู่ในสังคมนั้นจะหลอมรวมให้เกิดการร่วมมือและการช่วยเหลือกัน ลักษณะของท้องถิ่นรวมถึงค่านิยม มีความเชื่อ ความเห็น รวมถึงการรวมกลุ่มสมาชิกที่มีทัศนคติที่คล้ายคลึงกัน กำหนดทิศทางของกลุ่มให้เกิดขึ้น เช่น ครูสมพงษ์ มาจันทร์ ได้รวบรวมคนแรงงาน ที่มีทัศนคติที่ต้องการแก้ปัญหาชีวิตร่วมกัน มาจัดทำกลุ่มเลี้ยงโโค แคร์ไม่ไฟ หมอนขิด ฯลฯ ครูสุนทรี ขนาดนิด รวมญาติพี่น้อง คนในชุมชนที่มีฝีมือมากห่อผ้าใส่เอง ครูอะมะ แบบลือแบบ มีความเชื่อโดยใช้หลักการของศาสนาอิสลามสอดแทรกในการแสดงดีเก叙ลุ ครูอุทุมพร มูลพร มีความเชื่อทางศาสนาพุทธ นำเอาพุทธธรรมมาสั่งสอนให้ใช้ในการแก้ปัญหาของสังคม ครูทองเหมาะ แจ่มแจ้ง มุ่งมั่นการทำเกษตรอินทรีย์ชีวภาพ โดยเฉพาะเรื่องข้าว เพื่อมาแก้ไขปัญหาการใช้สารเคมีในการเกษตรซึ่งก่อให้เกิดปัญหาสุขภาพ เศรษฐกิจ และปัญหาด้านการเกษตร ฯลฯ

๓. วิชีวิต ความเป็นอยู่ของชาวบ้านที่มีมาอย่างยาวนาน ทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ครูวงศ์ แก้วใจมา มีชีวิตผูกพันอยู่กับป่าไม้ ครูบุญคิด วัชราศาสตร์ คลุกคลีอยู่กับการเขียนหนังสือ การจำหน่ายสิ่งพิมพ์ และการจัดพิมพ์หนังสือโดยใช้ภาษาล้านนา ซึ่งเป็นการใช้ภาษาถิ่นชาวเหนือ ครูจักรกฤษช์ สุขสวัสดิ์ ประยุกต์ใช้ต้นทางหลวง ต้นตาล ซึ่งเป็นทรัพยากรท้องถิ่นและวัสดุเหลือใช้ คือ เปลือกหอยมุกมาเพิ่มมูลค่า มีการเรียนรู้วัดลายแบบต่างๆ ตลอดจนความสามารถในการประยุกต์องค์ความรู้ ประสบการณ์เชิงถ่ายทอดความรู้ จนได้รับมอบหมายจากสำนักพระราชวังให้เป็นผู้ฉลุลายพระโกศจันทน์และงานประดับมุกในงานพระราชพิธี ครูโกศล แดนตะโคง ตลอดชีวิตผูกพัน กับพืชสมุนไพร และแพทย์แผนไทย ฯลฯ ทำให้เกิดภูมิปัญญาจากการใช้ชีวิตอันยาวนาน สั่งสม องค์ความรู้ภูมิปัญญาจนเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ครูมาลี แวนเพ็ชร มุ่งมั่นสืบสานการทำขนมไทย โดยเฉพาะขนมเกรสรำเจียก ซึ่งเป็นขนมไทยโบราณที่ครูสืบสานมาจากบรรพบุรุษจนเกิดความเชี่ยวชาญ สามารถถ่ายทอดความรู้และนำไปสร้างเป็นอาชีพได้

๔. วัฒนธรรม ความดีงามที่บ่มเพาะชีวิตของครูภูมิปัญญาไทยทั้ง ๑๐ กรณีศึกษาในครั้งนี้ ได้สร้างขึ้นจากคุณงามความดีผ่านการเรียนรู้ เป็นการสร้างวัฒนธรรมที่ดีงามให้กับท้องถิ่น ให้ชนรุ่นหลังสืบสาน โดยเชื่อมโยงกับวิถีชีวิตของแต่ละชุมชนต่อไป เช่น ครูมาลี แวนเพ็ชร ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านอาหารมาจากแม่และยาย เป็นวัฒนธรรมในการประกอบอาหาร คุณค่าของอาหาร มีความผูกพันกับท้องถิ่น ครูโกศล แดนตะโคง รับการถ่ายทอดความรู้ด้านสมุนไพร จากบรรพบุรุษ เป็นวัฒนธรรมการใช้สมุนไพรในการดำรงชีวิต ครูอะมะ แบบลือแบบ ครูผู้อนุรักษ์วัฒนธรรมดีเก叙ลุ การใช้วัฒนธรรมของท้องถิ่นทำให้เกิดความเชื่อถือ เชื่อมือ และเชื่อใจตามมา เป็นการตอกย้ำองค์ความรู้ ให้ยาวนานสืบสานเป็นวัฒนธรรม คุณค่าของวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ได้ร่วมกันอนุรักษ์ และนำมาใช้ได้จริงในการดำเนินชีวิตต่อไป

๕. สิ่งแวดล้อม องค์ความรู้ของครูภูมิปัญญาไทยที่ได้เกิดมาจากการสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบข้าง เช่น ป่าไม้ ลำธาร พื้นที่ทำการเกษตร ความเป็นอยู่ เพื่อรับร่วมนำไปสร้างเป็นอาชีพต่าง ๆ ครูบางท่านมีอาชีพอยู่แล้ว แต่เมื่อเห็นสิ่งแวดล้อมที่สูญเสียไปก็เริ่มเข้ามายังกันและแก้ไขปัญหา เหล่านั้น ผิดบ้างถูกบ้างแต่ความผิดพลาดนี้เองทำให้ครูได้รับองค์ความรู้ใหม่ เช่น ครูสมพงษ์ มาจันทร์ เห็นว่าการทำธุรกิจเกษตรต้องทำอย่างครบวงจร ครูทองเหมาะ แจ่มแจ้ง ประสบปัญหาการเกษตรที่ใช้สารเคมี จึงต้องค้นคิดหาวิธีการจัดการกับเกษตรอินทรีย์ชีวภาพ ครูอุทุมพร มูลพร เห็นคุณค่าของ

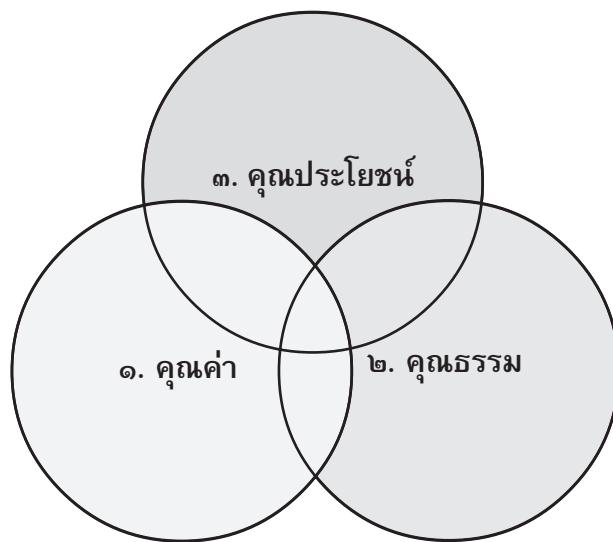
เศรษฐกิจ เศษอาหาร เศษกระดาษ จึงนำมาดัดแปลงทำปุ๋ยชีวภาพและทำอุปกรณ์การเรียนการสอน จนประสบความสำเร็จ ฯลฯ

จากการศึกษาทั้ง 10 กรณีศึกษาพบว่า องค์ความรู้ของครุภูมิปัญญาไทย เกิดขึ้นได้จาก วิถีชีวิตในแต่ละท้องถิ่น ครุภูมิปัญญาไทยมีองค์ความรู้และมีจุดยืนในการดำเนินชีวิตของตนเอง สามารถยืนหยัดอยู่ได้ด้วยคุณค่า ความดีงาม ความรู้และภูมิปัญญาที่สั่งสมมาตลอดชีวิต

โดยสรุปองค์ความรู้ของครุภูมิปัญญาไทยที่ได้มา เป็นวิถีธรรมชาติที่สามารถเรียนรู้ ได้ด้วยตัวเองจากคุณลักษณะดังนี้

๑. กฎเกณฑ์ธรรมชาติเป็นตัวกำหนดหรือบังคับ

สถานการณ์และเหตุการณ์เหล่านี้เป็นการแก้ปัญหาเพื่อความต้องการ เพื่อความอยู่รอด ความอยู่รอดเป็นกฎสภาวะธรรมชาติที่สัตว์ทั้งหลายจะดิ่นรนต่อสู้เพื่อเอาชนะ แต่การเอาชนะบางครั้ง ทำให้เกิดความเสียหาย แต่ที่เกิดขึ้นกับครุภูมิปัญญาไทยจะเป็นการสร้างสรรค์ตามธรรมชาติ รู้จักคุณค่า ของธรรมชาติ สรุปเป็น ๓ คุณลักษณะ ได้แก่ คุณประโยชน์ คุณค่า และคุณธรรม ซึ่งครุภูมิปัญญาไทย มี ๓ คุณลักษณะเชื่อมโยง ดังแสดงในภาพที่ ๒

ภาพที่ ๒ การเชื่อมโยงของ ๓ คุณลักษณะของครุภูมิปัญญาไทย

ทั้งสามคุณลักษณะดังกล่าวเป็นเครื่องกำหนดให้เกิดคุณค่าทางสังคม สังคมจะได้รับผลกระทบทั้งทางตรง และทางอ้อม การที่สังคมได้ประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อมนั้นทำให้เกิดความสันติสุข โดยถือเป็น เป้าหมายสำคัญขององค์ความรู้ของครุภูมิปัญญาไทย ทำให้เกิดคุณประโยชน์ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สร้างสรรค์ แล้วดีงาม และวัฒนธรรม

๒. เกิดจากสายเลือด

ครุภูมิปัญญาไทยทั้ง ๑๐ กรณีศึกษามีการสืบทอดภูมิปัญญามาจากบรรพบุรุษที่สั่งสมมา

๓. เกิดจากความต้องการแสวงหาและสนองความต้องการ

องค์ความรู้ของครุภูมิปัญญาไทยที่ได้สั่งสมมาเกิดจากการแสวงหาจากความสนใจเป็นกรณีพิเศษ สังเกตจากอุปนิสัยและพฤติกรรมที่แสดงออกมาทางด้านภูมิปัญญาทั้ง ๕ ด้าน ทำให้ครุภูมิปัญญา มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน แต่มีจุดร่วมในการดำเนินการหรือการแสวงหา คือค้นคิดวิธีการเพื่อหา ปัจจัยต่าง ๆ มาตอบสนองความต้องการของตนและสังคมรอบข้าง เช่น ครุสุนทรี ขนาดนิด มีความเชี่ยวชาญในศิลปะการทอผ้าพื้นบ้าน ได้แสวงหาลวดลายจนเกิดเป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง ครุวงศ์ แก้วใจมา นักอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แสวงหาแนวทางการรักษาพื้นป่า ครุทองเหมาะ แจ่มแจ้ง ผู้คิดค้นการคัดพันธุ์ข้าว การทำปุ๋ยชีวภาพสูตร T.M. การปลูกพืชอินทรีย์และการเกษตรชีวภาพ ฯลฯ

จากการศึกษาพบว่า คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพของครุภูมิปัญญาไทยทั้ง ๑๐ คน จะแสดงออก ด้วยกิริยาภารายาทที่เป็นที่ยอมรับต่อบุคคลทั่วไป ดังนี้

๑) อ่อนน้อมถ่อมตน หมายถึง ครุภูมิปัญญาทุกคนมีลักษณะไม่เย่อหยิ่ง ยอมรับในสิ่ง พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ด้วยอาการอ่อนน้อมถ่อมตนเสมอมา

๒) ฝึกฝนเชี่ยวชาญ ครุภูมิปัญญาไทยจะมีความเชี่ยวชาญในภูมิปัญญาของตน สามารถ นำภูมิปัญญามาแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ จนเป็นที่ยอมรับของสังคม

๓) สามารถสามัคคี ครุภูมิปัญญาไทยจะเป็นผู้สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ ในท้องถิ่น ให้แสดงออกถึงความเป็นอยู่อย่างสมานฉันท์

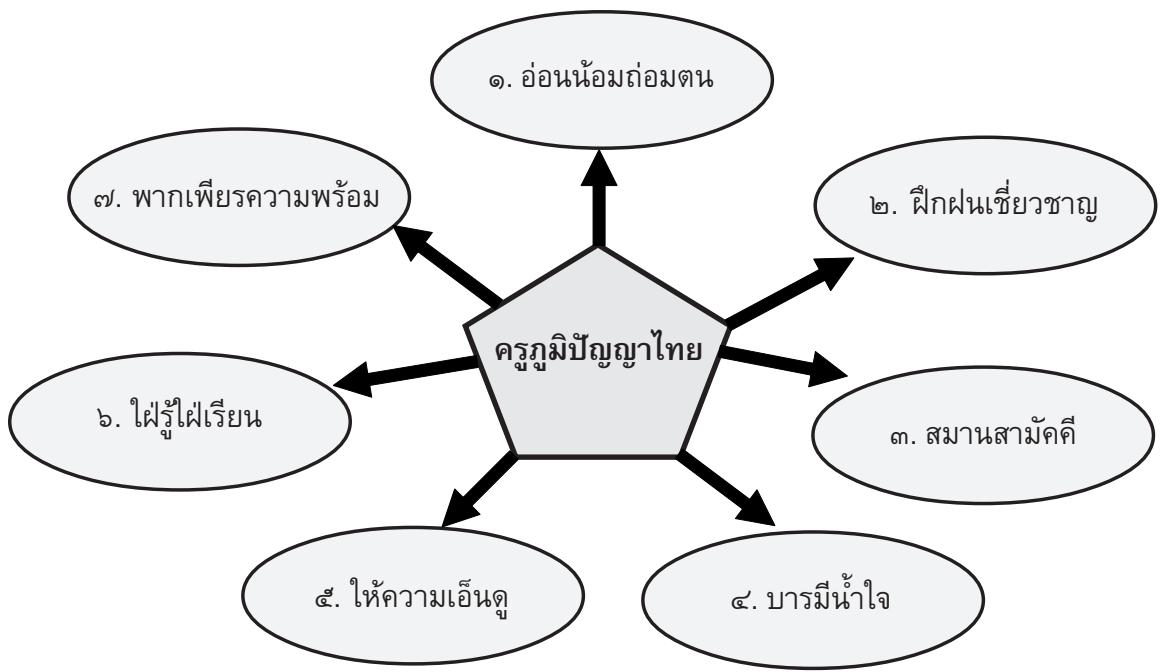
๔) บารมีน้ำใจ ครุภูมิปัญญาไทยเป็นผู้มีเด่ห์ ชึ่งการให้เมื่อทั้งด้านวิชาการและทุนทรัพย์

๕) ให้ความเอ็นดู ครุภูมิปัญญาไทยให้ความเอ็นดูแก่ศิษย์และผู้เรียนแบบเสมอต้นเสมอปลาย

๖) ใฝ่รู้ใฝ่เรียน ครุภูมิปัญญาไทย ไม่เคยหยุดนิ่ง มีการเรียนรู้และพัฒนาภูมิปัญญาของ ตนเอง และแสวงหาความรู้เพิ่มเติมที่หลากหลายอย่างสม่ำเสมอ

๗) พากเพียรความพร้อม ครุภูมิปัญญาไทย มีความพร้อมในการให้ความรู้ด้วยความพากเพียร อยู่ตลอดเวลา

ทั้งหมดนี้เป็นข้อสังเกตโดยทั่ว ๆ ไปของครุภูมิปัญญาไทย ดังแสดงในภาพที่ ๓

ภาพที่ ๓ บุคลิกภาพของครุภูมิปัญญาไทย

จากการศึกษาในรูปแบบการเรียนรู้ ครุภูมิปัญญาไทยมีรูปแบบที่มีคุณลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ๑๐ ประการ ดังแสดงในภาพที่ ๔ ดังนี้

๑. มีภูมิปัญญา ภูมิปัญญาด้านต่าง ๆ ล้วนแล้วแต่มีความสำคัญต่อการพัฒนาตน พัฒนาชุมชนหรือท้องถิ่นอย่างเข้มแข็ง

๒. พัฒนาความคิด ครุภูมิปัญญาจะมีการพัฒนาความคิดอย่างไม่หยุดนิ่ง พร้อมที่จะเป็นผู้ให้ ตลอดเวลา

๓. ใกล้ชิดธรรมชาติ ครุภูมิปัญญาไทยจะมีความรักธรรมชาติ (น้ำ ต้นไม้ แผ่นดิน) ที่จะเกิด ประโยชน์ต่อตนเอง ชุมชน เสมอมา

๔. เครือญาติเป็นสำคัญ ปู่ย่า ตา ยาย พ่อ แม่ พี่น้อง (สายเลือด) ล้วนเป็นกลุ่มที่ห้องค์ความรู้ เพื่อการเรียนรู้และการถ่ายทอดก่อนคนอื่น ๆ ทั้งสิ้น

๕. สร้างสรรค์ผลงาน งานของครุภูมิปัญญาไทย จะเป็นผลงานที่สำคัญและเป็นที่ยอมรับใน สังคมตลอดมา

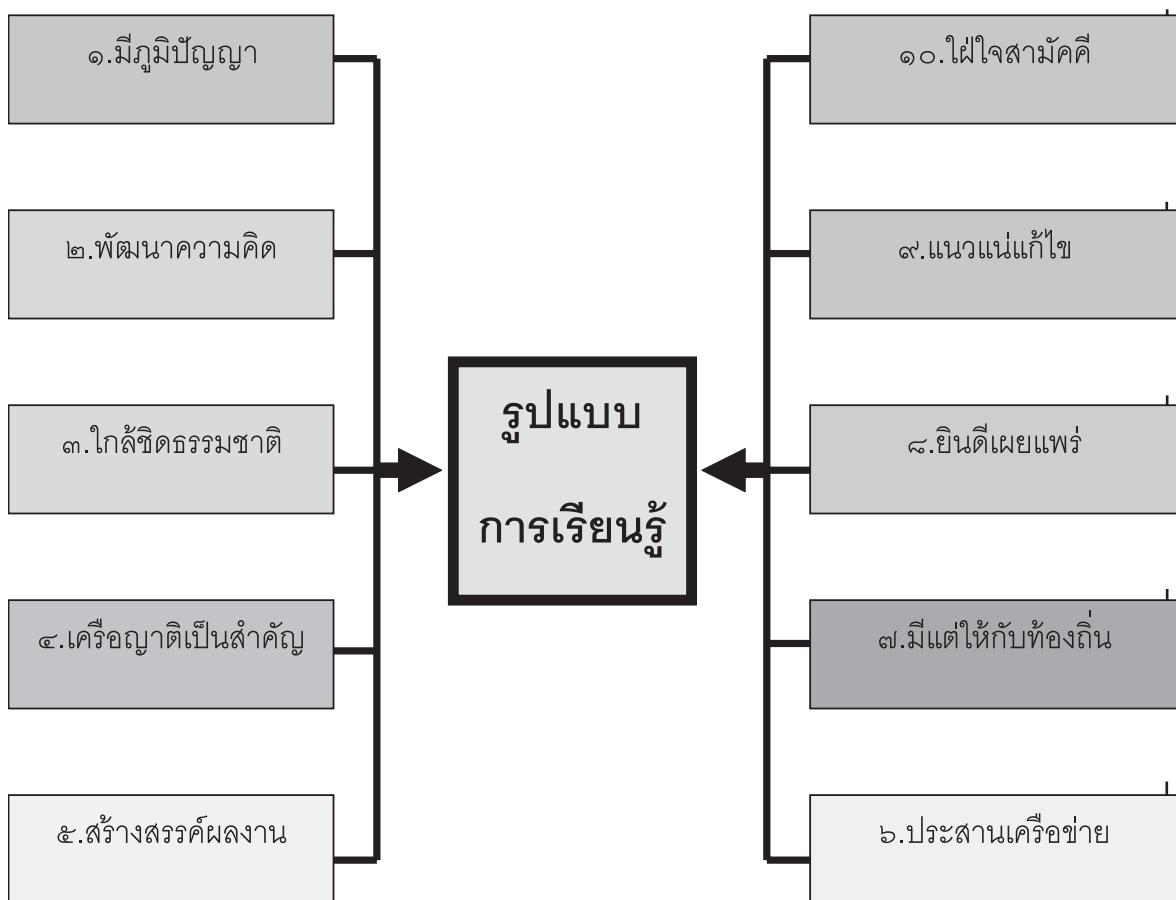
๖. ประสานเครือข่าย ครุภูมิปัญญาไทย มีเครือข่ายที่เปรียบเสมือนเพื่อนคู่คิด มิตรคู่ใจ พร้อมที่จะทำหน้าที่แทนได้ เช่นเดียวกัน

๗. มีแต่ให้กับท้องถิ่น ครุภูมิปัญญาไทย มีความรู้สึกที่เป็นผู้ให้โดยเฉพาะให้ท้องถิ่นที่อาศัยอยู่

๘. ยินดีเผยแพร่ ครุภูมิปัญญาไทย มีความพร้อมและเต็มใจที่จะเป็นผู้เผยแพร่องค์ความรู้ เป็นวิทยาทานอยู่ตลอดเวลา

๙. แนวโน้มแก้ไข การแก้ไขเป็นเรื่องปกติในสังคมที่มีการเคลื่อนตัว จึงต้องมีการปรับปรุง พัฒนาแต่ยึดหลักไว้ให้คงเดิม ครุภูมิปัญญาไทยต้องมีการก้าวทันต่ออุคแห่งการเปลี่ยนแปลง และพร้อม ที่จะยืนอยู่อย่างท朗ะ

๑๐. ไฝใจสามัคคี ความสามัคคีเป็นสิ่งที่อยู่ในหัวใจของครุภูมิปัญญาไทยตลอดเวลา ความสามัคคีเป็นสิ่งสำคัญและคุณธรรมประจำใจ

ภาพที่ ๔ รูปแบบการเรียนรู้ของครุภูมิปัญญาไทย

• เริ่มที่ ปู ย่า ตา ยาย ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นผู้ที่ใช้ภูมิปัญญาในการดำเนินชีวิตมาโดยตลอด โดยจะเป็นครุคนแรกที่พ่อสอนให้จนเกิดความเชี่ยวชาญ สามารถสืบทอดและดำรงต้นต่อมาได้

• เชือสายเกื้อหนุน สายเลือดที่สืบทอดกันต่อมา การสนับสนุนให้เกิดภูมิปัญญาและมีการถ่ายทอดให้เกิดผลอย่างจริงจัง

• เป็นทุนพัฒนา ภูมิปัญญาเป็นส่วนสำคัญที่ใช้เป็นทุนพัฒนาสังคมท้องถิ่น

• ปัญญาเสริมแต่ง ครุภูมิปัญญาผู้ซึ่งใช้สติปัญญาที่ได้สั่งสมมาช่วยสร้างเสริมให้เกิดผลสัมฤทธิ์ได้อย่างดีเยี่ยม

• แข็งแกร่งตัวตน ตัวตนของครุภูมิปัญญาไทยส่วนมากจะมีความแข็งแกร่ง สุขภาพแข็งแรง

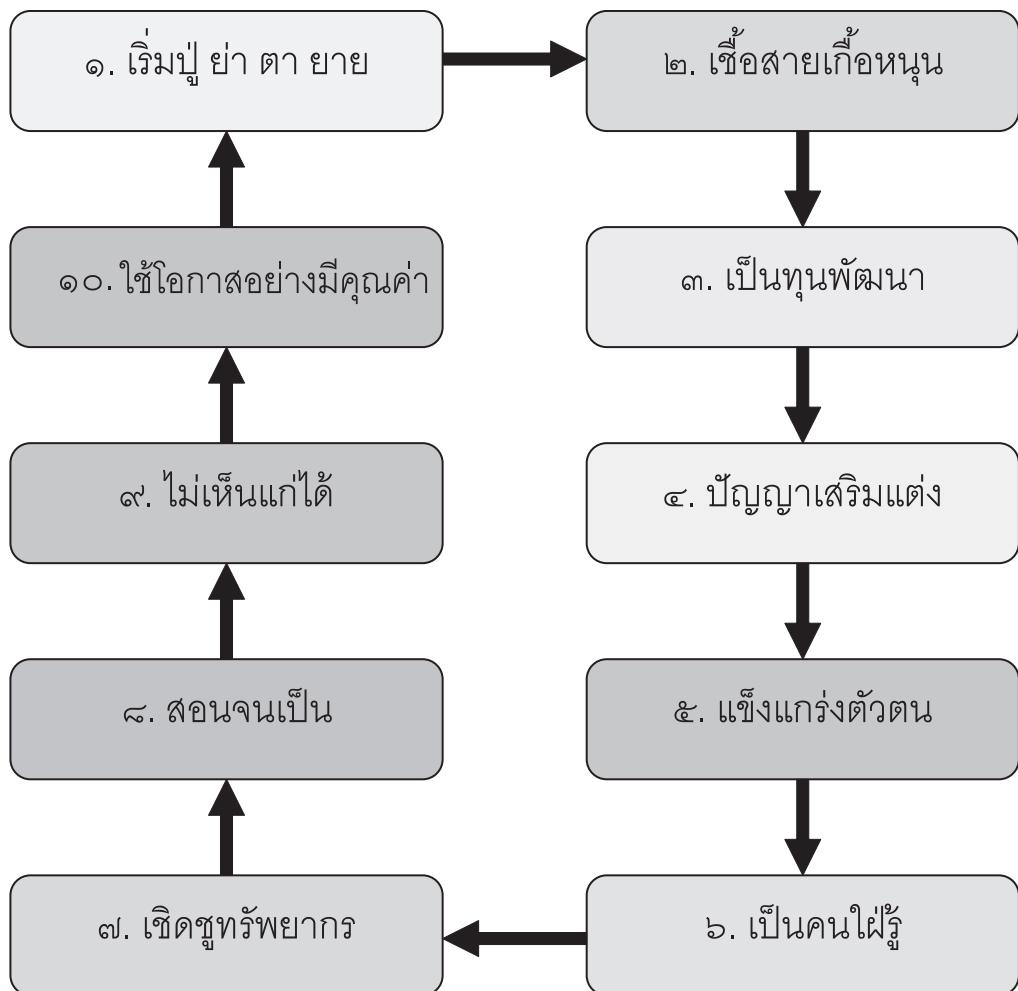
• เป็นคนไฟรุ้ ครุภูมิปัญญามักจะเป็นคนไฟรุ้ ไฟเรียนรู้จากสิ่งรอบตัวอยู่ตลอดเวลา

• เชิดชูทรัพยากร ครุภูมิปัญญาไทยมักจะเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับทรัพยากรในท้องถิ่น และใช้ทรัพยากรของท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์สูงสุด

• สอนจนเป็น การเรียนรู้กับครุภูมิปัญญาไทย มักจะเป็นการเรียนรู้แบบตัวต่อตัว หรือเป็นกลุ่ม เป็นหมู่คณะ ครุจะพ่อสอนบุคคลเหล่านั้นจนทำเป็น

• ไม่เห็นแก่ได้ ครุภูมิปัญญาไทยจะเสียเวลา เงินและทรัพย์สินอื่น ๆ อย่างเต็มใจ

• ใช้โอกาสอย่างมีคุณค่า ครุภูมิปัญญาไทยรู้จักรุ่นค่าของเวลา คุณค่าของเศรษฐกิจ คุณค่าของสังคม และจะใช้ให้เกิดคุณค่าอย่างมากที่สุด

ภาพที่ ๕ รูปแบบกระบวนการเรียนรู้ของครุภูมิปัญญาไทย

ครุภูมิปัญญาไทยได้ดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาโดยตลอด การดำรงตนมีความเกี่ยวข้องและผูกพัน เป็นรูปแบบการดำเนินชีวิตสู่สิ่งพ่อเพียง ดังแสดงในภาพที่ ๖

๑. **เรียนง่าย ประหยัด** ครุภูมิปัญญาไทยมีความเรียนง่ายประหยัด สม lokaleในการดำเนินชีวิตมาโดยตลอด

๒. **ชื่อสัตย์ อดทน** ครุภูมิปัญญาไทยมีความชื่อสัตย์ต่อตนเอง สังคม ท้องถิ่น มีความอดทนต่อสภาพความเป็นอยู่มาก

๓. **สร้างตนเป็นแบบอย่าง** ครุภูมิปัญญาไทยจะกำหนดเป็นแบบอย่างต่อผู้พับเห็น โดยเฉพาะการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในชีวิตประจำวัน

๔. **เสริมสร้างในสังคม** ครุภูมิปัญญาไทยจะช่วยเหลือสังคม ท้องถิ่นที่ตนอาศัยอยู่ เพื่อให้สังคมมีความสันติสุข

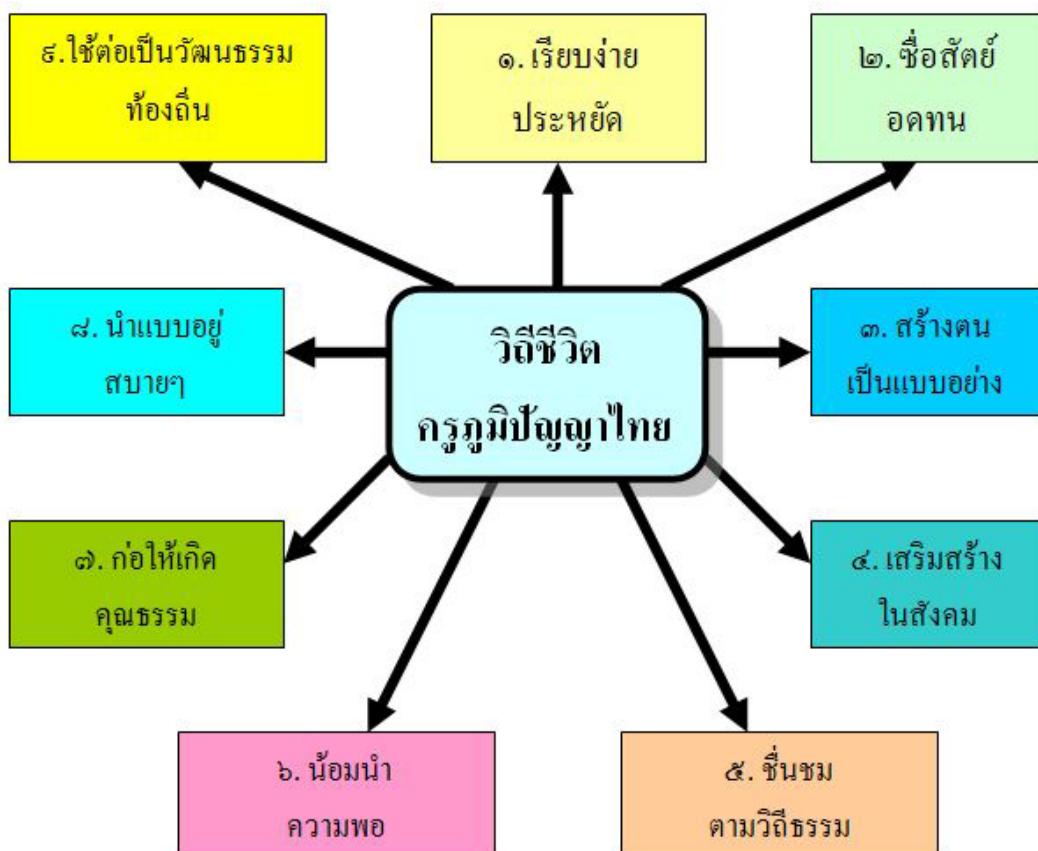
๕. ชื่นชมตามวิถีธรรม ธรรมะและคุณธรรมอื่น ๆ ซึ่งครุภูมิปัญญาไทยจะยึดถือตามหลักศาสนาที่นับถืออยู่

๖. น้อมนำความพอ ครุภูมิปัญญาไทยจะมีความพออยู่ในตัวตนตลอดเวลา

๗. ก่อให้เกิดคุณธรรม เมื่อปฏิบัติตามหลักศาสนาแล้ว จะส่งเสริมหลักคุณธรรมต่าง ๆ ควบคู่ไปด้วย

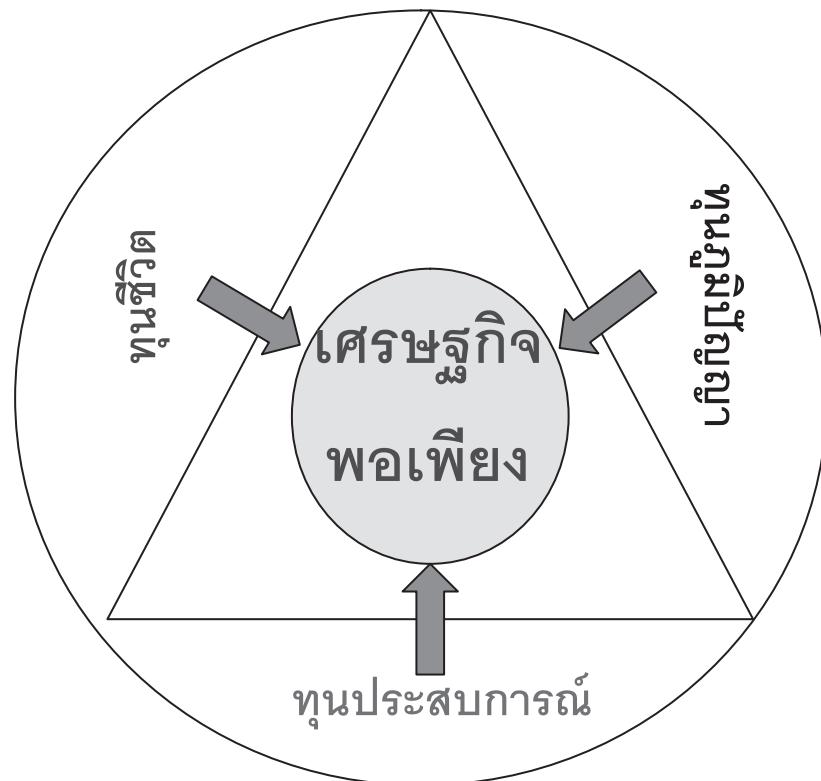
๘. นำแบบอยู่่สบาย ๆ ความเป็นอยู่่แบบสบาย ๆ ซึ่งครุภูมิปัญญาไทยมีคุณลักษณะเหล่านี้อยู่่แล้ว

๙. ใช้ต่อเป็นวัฒนธรรมท้องถิ่น วัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นเรื่องใหญ่ ที่มีความหลากหลาย ความหลากหลายดังกล่าวเนี้ยมีความสัมพันธ์และความผูกพันในชีวิตและท้องถิ่น

ภาพที่ ๖ รูปแบบการดำเนินชีวิตสู่วิถีพอเพียง

จะเห็นได้ว่าทั้ง ๙ ประการนี้ซึ่งให้เห็นคุณลักษณะที่จะนำไปสู่วิถีพอเพียงของครุภูมิปัญญาไทย ทั้ง ๑๐ กรณีศึกษา และครุภูมิปัญญาไทยท่านอื่นด้วย จากการดำเนินกิจกรรมของครุภูมิปัญญาไทย สามารถสรุปการนำทุนชีวิต ทุนภูมิปัญญา และทุนประสบการณ์ไปสู่การขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ดังแสดงในภาพที่ ๗

ภาพที่ ๗ สามเหลี่ยมภูมิปัญญาขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ทุน เป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต การดำเนินชีวิตในแต่ละท้องถิ่น ย่อมมีบริบทที่มีความแตกต่างกัน การที่จะใช้ภูมิปัญญาต่าง ๆ เพื่อช่วยแก้ไขปัญหาที่มีความต่าง ในแต่ละบริบท ขึ้นอยู่กับปัจจัยทุน ๓ ประการ คือ

๑. ทุนภูมิปัญญา เป็นทุนเบื้องต้นหมายถึง ทุนของชีวิตที่ได้สั่งสมมาตั้งแต่เยาว์วัยจนถึงปัจจุบัน เป็นการสั่งสมองค์ความรู้เบรียบเสมือนเสาเข็มที่คอยรองรับตัวอาคารที่ต่อเติมเข้ามา หมายถึง ช่วงชีวิตที่ผ่านมาซึ่งสามารถทำให้เกิดและยึดหยัดอยู่ได้ ถึงแม้จะมีอุปสรรคหรือปัญหาต่าง ๆ เข้ามาก็จะสามารถดำเนินต่อไปได้

๒. ทุนประสบการณ์ ในระหว่างการดำเนินชีวิต ครุภูมิปัญญาไทยย่อมได้รับผลกระทบ ทั้งผลดีและผลเสีย ทั้งสองประการนี้ก่อให้เกิดผลที่เป็นประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้น ได้รับตาม ที่ได้รับประสบการณ์มากย่อมมีทุนมาก การมีทุนประสบการณ์มากทำให้เกิดความเข้มแข็งมาก เช่นเดียวกัน

๓. ทุนชีวิต คำว่า "ชีวิต" มิใช่เพียงลมหายใจอย่างเดียว แต่ชีวิตหมายถึง ระยะเวลาที่มี ความผูกพันและสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ อย่างมากมาย ครรภ์ที่มีอายุยืนนานจะมีโอกาสใช้ชีวิตที่ยาวนาน ตามไปด้วย

ความสัมพันธ์ทั้ง ๓ ด้าน เป็นมิติสำคัญที่จะไปขับเคลื่อนภูมิปัญญาต่าง ๆ อันจะนำไปสู่หลัก ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้ในที่สุด

ข้อเสนอแนะ

เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนในการดำเนินชีวิต อาชีพ ของคนในสังคมไทย ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ควรมีการสนับสนุนให้เกิดการทำกิจกรรมต่างๆ อาทิ การสร้างศูนย์เรียนรู้ องค์ความรู้ต่าง ๆ การจัดทำหลักสูตร การฝึกอบรม การเรียนการสอน การสาธิต การจัดกลุ่มกิจกรรม ใน การดำเนินชีวิตและการศึกษาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จะนำไปสู่การดำเนินชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชนในท้องถิ่นนั้น

ครุภูมิปัญญาไทยทุกคน จำเป็นจะต้องมีศูนย์การเรียนรู้ของตนเอง เนื่องจากศูนย์การเรียนรู้ เป็นสถานที่ที่จะมีการพับประพันธ์ ผุดคุย เป็นเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และถ่ายทอดองค์ความรู้ให้สอดคล้อง และเหมาะสมกับความต้องการของชุมชน

จากการศึกษาทั้ง ๑๐ กรณีศึกษา พบร่วม ครุภูมิปัญญาไทยที่มีศูนย์การเรียนรู้ถึงแม้นบางท่าน จะมีพื้นที่เพียงเล็กน้อยในบ้านส่วนของบริเวณบ้าน ก็สามารถทำให้เกิดการขับเคลื่อนตามองค์ความรู้ได้อย่างรวดเร็ว และเป็นอัตลักษณ์ของตนเองได้

ดังนั้น ศูนย์การเรียนรู้จึงเป็นเครื่องมือสำคัญของการเรียนรู้และการถ่ายทอดองค์ความรู้ของ ครุภูมิปัญญาไทยในการขับเคลื่อนแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่นไปสู่การพัฒนาบุคคล ชุมชน และประเทศชาติ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาประเทศชาติอย่างยั่งยืนต่อไป

บรรณานุกรม

กรุงเทพมหานคร (๒๕๕๐) น้อมรำลึกพระมหากรุณาธิคุณ โนโองานสมหมายคลาสิมพระชนมพรรษา
๘๐ พรรษา ทรงเป็นแรงบันดาลใจ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ กรุงเทพฯ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ (๒๕๕๐) กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานเบกษา

เสรี พงศ์พิศ (๒๕๔๘) ฐานคิด กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์การพิมพ์

เสรี พงศ์พิศ (๒๕๔๘) แผนชีวิต เศรษฐกิจชุมชน กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์การพิมพ์

เสรี พงศ์พิศ (๒๕๕๐) เศรษฐกิจพอเพียง เกิดได้ถ้าใจปราณนา กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์การพิมพ์
สำนักงานเลขานุการสภาพการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (๒๕๕๑) คู่มือการสร้างและคัดเลือก
ครุภัณฑ์ปัญญาไทย กรุงเทพฯ : ๒๑ เชื้อเชี่ยวชาญ

สำนักงานเลขานุการสภาพการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (๒๕๕๐) รายงานการวิจัยเรื่อง ภูมิปัญญาไทย
กับการส่งเสริมการเรียนรู้และการสร้างอาชีพ กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร
แห่งประเทศไทย

เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในความมั่นคงกับการพัฒนาประเทศไทย
และบริบทการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ๒๗ กรกฏาคม ๒๕๕๐

ภาคผนวก

ภาคผนวกที่ ๑ แบบกรอกข้อมูลและแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

ตัวอย่างแบบกรอกข้อมูล

เรื่อง ตอบแบบกรอกข้อมูลและแบบสอบถามโครงการวิจัยรูปแบบและวิธีดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ของครุภูมิปัญญาไทยเพื่อขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น

เรียน ครุภูมิปัญญาไทย

ครว.....

คำชี้แจง

ตามที่สมาคมครุภูมิปัญญาไทย ได้รับการจัดโครงการวิจัยฯและท่านได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการของสมาคมครุภูมิปัญญาไทยให้เสนอผลงานของท่านเพื่อทำการวิจัย ขอให้ท่านกรอกข้อมูลตามแบบสอบถามที่ได้ส่งมาในครั้งนี้ แล้วส่งกลับสมาคมครุภูมิปัญญาไทย

ชื่อ.....บ้านเลขที่.....หมู่.....
แขวง/ตำบล.....อำเภอ.....
จังหวัด.....
โทรศัพท์.....ภายในวันที่.....เดือน..... พ.ศ.....
และหลังจากนี้สมาคมครุภูมิปัญญาไทยได้มอบหมาย
ให้.....
และ..... เป็นผู้ประสานงานและออกเยี่ยมเยียนที่ศูนย์การเรียนรู้
เพื่อสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมของท่านต่อไป

หมายเหตุ

ให้ท่านเขียนผลงานรูปแบบและวิธีดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ของครุภูมิปัญญาไทยเพื่อขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น ลงในกระดาษพิมพ์ A4 ตามประเด็นที่ได้ส่งมาพร้อมหนังสือนี้

แบบสอบถาม

โครงการวิจัยเรื่อง รูปแบบและวิธีดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ของครุภูมิปัญญาไทย เพื่อขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น

.....

๑. ความเป็นตัวตนของครุภูมิปัญญาไทย

เขียนถึง.....

๑.๑ ประวัติส่วนบุคคล ดังนี้

ชื่อ นามสกุล

เชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา

เลขประจำตัวตามบัตรประชาชน.....

๑.๒ ความเชี่ยวชาญภูมิปัญญาด้าน.....

๒. องค์ความรู้ของครุภูมิปัญญาไทย

เขียนถึง.....

๒.๑ ประวัติและชีวิตในอดีตที่ผ่านมา (ถ้าเป็นไปได้ให้เล่าชีวิตตั้งแต่วัยเด็ก

๒.๒ ประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้มา ตามภูมิปัญญาของท่านดังเด้อดีจนถึงปัจจุบัน

๒.๓ องค์ความรู้ที่ได้รับการยกย่องที่เป็นครุภูมิปัญญาไทย รวมถึงสถานที่ศูนย์การเรียนรู้และ ขอบข่ายการเรียนรู้ตามภูมิปัญญาของท่านเป็นอย่างไร

๒.๔ ท่านได้ใช้วิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างไรบ้าง

๓. การถ่ายทอดองค์ความรู้ของครุภูมิปัญญาไทย

เขียนถึง.....

๓.๑ กระบวนการถ่ายทอดของครุภูมิปัญญาไทยและแผนการถ่ายทอดองค์ความรู้ของ ครุภูมิปัญญาไทยต่อผู้สนใจ (ในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย) อย่างต่อเนื่อง อันจะนำมาสู่เรื่องเศรษฐกิจพอเพียง

๓.๒ นวัตกรรมในการใช้การขับเคลื่อนการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น อย่างไร

๓.๓ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครุภูมิปัญญาไทยในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น เป็นอย่างไร

๓.๔ ชุมชน/กลุ่ม/ภาคี/หน่วยงาน ได้มีส่วนร่วมในการถ่ายทอดองค์ความรู้ของครุภูมิปัญญาไทย อย่างไรบ้าง

๔. ผลที่เกิดจากการถ่ายทอดและการเรียนรู้ของศูนย์การเรียนรู้ของครุภูมิปัญญาไทย
เขียนถึง.....

- ๔.๑ ประโยชน์ที่ท่านได้รับให้กับตนเองและครอบครัวเป็นอย่างไรบ้าง
- ๔.๒ ชุมชน/กลุ่ม/ภาคี/หน่วยงานของท่านได้รับผลกระทบต่อการนำภูมิปัญญามาขับเคลื่อน
หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นอย่างไรบ้าง
- ๔.๓ ผลสำเร็จและความพึงพอใจที่ท่านได้นำองค์ความรู้มาเผยแพร่ต่อสาธารณะอย่างไรบ้าง
(ที่วิ สิงพิมพ์ อินเทอร์เน็ต ฯลฯ)
- ๔.๔ ให้ยกตัวอย่างความสำเร็จที่เกิดขึ้นและเป็นกรณีศึกษาของศูนย์การเรียนรู้กับผู้สนใจอื่น ๆ
(๒-๓ ตัวอย่าง)
- ๔.๕ ความพึงพอใจที่ท่านได้รับจากการถ่ายทอดองค์ความรู้ภูมิปัญญาไทย (เขียนถึงภาพอดีต
ก่อนที่จะเป็นครุภูมิปัญญาไทยและถึงผลสำเร็จตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
ที่เกิดขึ้นตามมา)

๕. ข้อมูลประกอบ

- ๕.๑ ให้นำเสนอผลงานรูปของสำเนาเอกสาร เช่น เกียรติบัตร หนังสือ แสดงถึงองค์ความรู้
ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่เกี่ยวข้อง
- ๕.๒ ภาพถ่ายในการนับเคลื่อนแนวคิดตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในห้องถิน
ประมาณ ๑๐ ภาพ พร้อมคำบรรยายใต้ภาพด้วย (เป็นภาพอัดสำเนาสี) พร้อมแผ่น CD
ข้อมูลที่เขียนทั้งหมด ๑ แผ่น

ขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือ

ภาคผนวกที่ ๒ ข้อเสนอแนะของนักวิจัยเกี่ยวกับความสำเร็จของครุภูมิปัญญาไทย

ความสำเร็จของครุภูมิปัญญาไทย : รูปแบบและวิธีดำเนินการเรียนรู้ เพื่อการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น

-
๑. ชื่อครุภูมิปัญญาไทย ครุวังศ์ แก้วใจมา
 ๒. เชี่ยวชาญภูมิปัญญาไทยด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ครุภูมิปัญญาไทย รุ่นที่ ๓
 ๓. เป้าประสงค์
 - ๑) อนุรักษ์พื้นที่ป่าแม่แมะ ตำบลแม่นะ อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่
 - ๒) เป็นผู้รับรวมวัฒนธรรมพื้นบ้านมาสู่การดำเนินชีวิต
 - ๓) นำองค์ความรู้ที่ได้รับและประสบการณ์ในชีวิตมาดำเนินกิจกรรมสร้างวิถีพอเพียง และเผยแพร่ต่อสาธารณะชน
 - ๔) ใช้หลักศาสนาพุทธและประเพณีมาพัฒนาท้องถิ่นและดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่าย
 ๔. องค์ประกอบของความสำเร็จ

ครุวังศ์ แก้วใจมา ผู้สืบสานวัฒนธรรมประเพณีของชาวแม่แมะ ปกป้องพื้นที่ป่าเพื่ออยู่อาศัยเป็นที่ทำกินและอยู่ร่วมกับชาวชุมชน ได้รับการยกย่องให้เป็นผู้ใหญ่บ้าน โดยชาวบ้านให้ความเชื่อถือ เชื่อฟังและมีความเคารพ ถ้าเกิดกรณีพิพาทจะต้องเชิญครุวังศ์ มาเป็นผู้ไกล่เกลี่ยหรือรอมซومให้เกิดความสันติสุขในพื้นที่

ครุวังศ์ แก้วใจมา สามารถรวมใจชาวบ้านให้เป็นหนึ่งเดียวกัน พื้นที่กว่าห้าหมื่นไร่จึงเป็นที่ทำกินและอยู่อาศัยโดยใช้กฎระเบียบทองชาวน้ำที่กำหนดหรือตั้งขึ้นมาสู่การปกครองได้อย่างเหมาะสม

๕. การใช้เงื่อนไขความสำเร็จ

๑) เงื่อนไขวิชาการ

มีความรู้ความเข้าใจและเชี่ยวชาญในด้านทรัพยากรของท้องถิ่น รู้จักดันไม้ การดำรงชีวิต พืช สัตว์ และสายน้ำ ฯลฯ ซึ่งเป็นทุนชีวิตของชาวแม่แมะ รู้จักใช้หลักวิชาการมาพัฒนาและสืบสานกับหลักไสยาศาสตร์ที่ให้พื้นที่เจริญเติบโตเป็นพื้นที่อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นกรณีตัวอย่างที่ดีที่ควรสืบสานต่อไป

๒) เงื่อนไขคุณธรรม

ด้วยวิถีชีวิตของครุวังศ์ แก้วใจมา ที่ได้เรียนรู้กับพ่อและพระสงฆ์ สามารถเชื่อมโยงกับประเพณีของท้องถิ่นที่สืบสานกันมานาน ทำให้เกิดความเชื่อและศรัทธาตามหลักของศาสนาพุทธ ประกอบกับมีความศรัทธากับหลักการของไสยาศาสตร์ที่ใช้ติดต่อกันมา อีกทั้งเห็นคุณค่าของศาสนาธรรมที่นำสู่การดำรงชีวิตอันอบอุ่นในครอบครัวตนเองและชุมชน ศาสนา ประเพณี และความเชื่อจึงเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความมั่นคงในชีวิตของชาวแม่แมะจนถึงปัจจุบัน

๓) เงื่อนไขการดำเนินชีวิตผลสำเร็จของงาน

ครุวังศ์ แก้วใจมา รู้ถึงทุกชีวิตในพื้นป่าแม่แมะ คน ต้นไม้ สัตว์ป่า สัตว์เลี้ยง แหล่งน้ำ ฯลฯ ล้วนแล้วแต่เป็นการเกือบกูลซึ่งกันและกัน การอนอมชีวิตของทุกอย่างไว้ในพื้นที่เท่ากับเป็นการปกป้องรักษาทรัพยากรที่มีคุณค่าให้มีความเป็นอยู่ที่ดีร่วมกัน การกระทำเช่นนี้เป็นการสร้างเสริมคุณธรรมและจริยธรรมในการดำเนินชีวิต เป็นกรณีศึกษาให้กับผู้นำที่มีแนวความคิดเป็นนักพัฒนาห้องถินอื่น ๆ ต่อไป

๔. ผลสำเร็จของงาน

งานอนุรักษ์ทรัพยากรของห้องถินเป็นสิ่งที่มีคุณค่าและความสำคัญ ครุวังศ์ แก้วใจมา พิสูจน์ให้เห็นกระบวนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีคุณค่าให้คงไว้เคียงคู่กับห้องถิน แม่แมะ ตำบลแม่นะ อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ความสำเร็จของครุวังศ์ มิเพียงเกิดขึ้นเฉพาะตน ครอบครัว ชุมชนในพื้นที่แม่แมะเท่านั้น เพราะพื้นที่นี้ยังแสดงถึงความสมบูรณ์ทางด้านต้นน้ำลำธาร ซึ่งให้บริวิปโยกและน้ำดี ทำให้รักษาแม่น้ำแม่แมะให้คงอยู่ได้ยาวนาน ได้รับการยอมรับและยกย่องจากหลายหน่วยงาน รวมถึงองค์กรอนุรักษ์ธรรมชาติและภาครัฐ ที่ให้การสนับสนุนและสนับสนุนให้ดำเนินการต่อไป

๕. ข้อสังเกตอื่น ๆ

อุปสรรคในการวิจัยการศึกษาของครุวังศ์ แก้วใจมา คณานักวิจัยมีเวลาจำกัดในการเข้าไปในพื้นที่ เนื่องจากเป็นพื้นที่ดอย นักวิจัยไม่มีความเคยชิน ประกอบกับพื้นที่มีความกว้างขวางมาก โอกาสที่จะเข้าไปสัมผัสได้อย่างทั่วถึงจึงเป็นไปได้ยาก แต่คณานักวิจัยมีความเข้าใจในวิถีชีวิตของครุวังศ์ แก้วใจมา จากการสังเกต การสัมภาษณ์ ครุวังศ์ สามารถถ่ายทอดให้คณานักวิจัยเข้าใจได้มากขึ้น ถ้ามีโอกาสที่เหมาะสม ควรจะนำคณานักวิชาการ นักพัฒนาชุมชน เข้าไปศึกษา เรียนรู้ พากค้างแบบลงสเตย์ เพื่อให้ได้เห็นคุณค่าของคำว่า การมีป่านำไปสู่ความพอเพียงได้อย่างไร

ครุสมเจตนา วิมลเกษม

ครุอรุณ ทิพยวงศ์

ครุสมชาย สมานตรະกุล

นักวิจัย

ความสำเร็จของครุภูมิปัญญาไทย : รูปแบบและวิธีดำเนินการเรียนรู้ เพื่อการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น

.....

๑. ชื่อครุภูมิปัญญาไทย ครุบุญคิด วัชรศาสตร์

๒. เชี่ยวชาญภูมิปัญญาไทยด้าน ภาษาและวรรณกรรม ครุภูมิปัญญาไทย รุ่นที่ ๒

๓. เป้าประสงค์

- ๑) อนุรักษ์และฟื้นฟูภาษาและวรรณกรรมถิ่นล้านนาให้อยู่เคียงคู่กับชาวเหนือ
- ๒) ใช้วัฒธรรมชาวเหนือในการดำเนินชีวิตที่เรียบง่ายที่เหมาะสมกับตนเอง และครอบครัว
- ๓) นำองค์ความรู้ที่มีอยู่และประสบการณ์ใหม่ในชีวิตประจำวันมาเผยแพร่ต่อสาธารณะ

๔. องค์ประกอบของความสำเร็จ

ครุบุญคิด วัชรศาสตร์ มีความรอบรู้ในด้านภาษาล้านนา ด้วยอุปนิสัยส่วนตัวเป็นคนใฝ่ธรรมะที่เคยบำเพ็ญประโยชน์กับตนเอง มีความมุ่งมั่นในการประกอบอาชีพบนพื้นฐานและความจำเป็น มีการเก็บห้อมรวมรับ ไม่กุหันยึมสินจากผู้ใด ทำให้มีความมั่นคงในชีวิตครอบครัวมาตลอด

๕. การใช้เงื่อนไขความสำเร็จ

๑) เงื่อนไขวิชาการ

ครุบุญคิด วัชรศาสตร์ มีความรู้ความเข้าใจและเชี่ยวชาญภาษาล้านนาอย่างโดดเด่น มีโอกาสเผยแพร่ความรู้ภาษาถิ่นที่เหมาะสมกับท้องถิ่นเพื่อให้อยู่คู่กับชาวเหนือ

๒) เงื่อนไขคุณธรรม

ครุบุญคิด วัชรศาสตร์ มีคุณธรรมประจำใจ (พระในใจ) ว่าจะทำอะไรก็แล้วแต่จะไม่ให้กระทบกระทั่งกับครotrั้งสั้น ทั้งกาย วาจา ใจ จึงเป็นที่ไว้วางใจในสังคมในทุกโอกาส

๓) เงื่อนไขการดำเนินชีวิตผลสำเร็จของงาน

มีความสม lokale เรียนรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ได้ ดำเนินชีวิตทั้งในครอบครัวและธุรกิจอย่างมั่นคง แนบแน่น และกว้างขวาง

๖. ผลสำเร็จของงาน

- มีภาษาล้านนาเป็นภาษาถิ่นในการดำเนินชีวิตเคียงคู่กับชาวเหนือ
- เป็นบุคคลตัวอย่างที่ดีในชุมชน เป็นบุคคลที่ได้รับการยอมรับจากสังคมเห็นได้จากเป็นผู้ประกอบอาชีวศึกษาที่เกิดเรื่องพิพากษาที่เกิดเรื่องหม่องใจให้กลับคืนดีกันได้
- มีทุนทรัพย์ที่อุดออมมาตั้งแต่เด็ก ก่อให้เกิดผลทางธุรกิจ(พึ่งตนเอง) รายได้จากการพิมพ์ นำสู่ความสำเร็จมั่นคงในการบริหารงานและชีวิต
- สร้างฐานะและความเป็นอยู่แบบคู่อยู่เป็นคู่อยู่ไป เป็นแม่แบบแก่ผู้มีพับเห็นนำไปปฏิบัติ

๗. ข้อสังเกตอื่น ๆ

- การเก็บข้อมูลในครั้งนี้มีความจำกัดในเรื่องเวลา ครอบเวลาทำงาน
- ครุภูมิคิด วัชศาสตร์ สะท้อนให้เห็นการดำเนินชีวิตที่เป็นจริง ถ้าเป็นไปได้ควรจัดทำวิจัยจัดเก็บองค์ความรู้ของครุภูมิปัญญาไทยให้ครบถ้วนคุณ
- ด้านภาษาและวรรณกรรม ถ้าไม่ใช้เวลาที่เหมาะสมจะไม่ค่อยได้เห็นแก่นแท้ของชีวิตแต่ถ้ามีเวลาที่เหมาะสมจะเห็นการใช้ภาษาและวรรณกรรมเป็นเครื่องมือนำไปสู่การดำเนินชีวิต
- เศรษฐกิจพอเพียงเป็นหลักในการดำเนินชีวิตของคนทุกคนและทุกระดับ ถ้าเรามีความเข้าใจในเนื้อแท้ของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจะพบกับความสุข ได้ทุกคนเช่นเดียวกัน

ครุอุรุณ พิพยวงศ์

ครุสมชาย สมานตรະกุล

นักวิจัย

ความสำเร็จของครุภูมิปัญญาไทย : รูปแบบและวิธีดำเนินการเรียนรู้ เพื่อการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น

.....

๑. ชื่อครุภูมิปัญญาไทย ครุสุนทรี ขนาดนิต

๒. เชี่ยวชาญภูมิปัญญาไทยด้านอุดสาಹกรรมและหัตกรรม ครุภูมิปัญญาไทย รุ่นที่ ๒

๓. เป้าประสงค์

งานทอผ้าเป็นหัตกรรมพื้นบ้าน ตำบลหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัchanalัย จังหวัดสุโขทัย โดยนำวัฒนธรรมของชาวไทยพวนมาสู่การดำรงชีวิต ชาวไทยพวนเป็นผู้รักษาชีพทางการเกษตร ขยายตัว รักษาการใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นมาสู่การดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสม ครุสุนทรี ขนาดนิต ได้นำองค์ความรู้ที่ได้บ่มเพาะมาตั้งแต่เยาว์วัย จนเกิดความเชี่ยวชาญสามารถออกแบบลวดลายชนิดต่าง ๆ จนเป็นเอกลักษณ์ของตนเองมาเผยแพร่ให้เกิดกลุ่มอาชีพทอผ้า สร้างรายได้ให้กับครอบครัวของสมาชิก โดยไม่ต้องออกไปทำงานทำต่างถิ่น วิถีชีวิตของครุสุนทรี ขนาดนิต เป็นแบบอย่างที่ดีต่อ ลูกหลานและชนรุ่นหลัง ๆ

๔. องค์ประกอบของความสำเร็จ

๑) ครุสุนทรี ขนาดนิต ผู้ให้ความสำคัญและความสนใจในวิถีไทยพวน ผู้รักวัฒนธรรม ได้รับความไว้วางใจในผลงานการทอผ้าซึ่งตีนจาก

๒) ได้รับความไว้วางใจให้เป็นผู้นำสตรีท้องถิ่นศรีสัchanalัย ในงานประเพณีท้องถิ่นที่สำคัญ ต่าง ๆ ครุสุนทรีจะได้รับเกียรติให้เป็นกรรมการประกวดและตัดสินกิจกรรมต่าง ๆ

๓) ครุสุนทรี ขนาดนิต รักษาการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นประโยชน์ รักษาการวางแผนตัววางแผนให้เป็นเครื่องพันธุ์ของลูกหลานและเครือญาติ เป็นผู้ใหญ่ใจดีของหมู่บ้าน ซึ่งได้รับความเคารพและยอมรับจากประชาชนในตำบลและจังหวัด

๕. การใช้เงื่อนไขความสำเร็จ

๑) เงื่อนไขวิชาการ

นำความรู้และประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้มาถ่ายทอดให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมได้อย่าง มากมาย เช่น ถ่ายทอดความรู้ไปยังสถานศึกษาทั้งในระบบโรงเรียน นอกระบบโรงเรียน ชุมชนในท้องถิ่น และประชาชนทั่วไป

๒) เงื่อนไขคุณธรรม

ครุสุนทรี ขนาดนิต ใช้หลักความเที่ยงธรรมและซื่อตรงต่องานอาชีพของกลุ่มทอผ้า ความเสมอภาคในงานต่าง ๆ ทำให้งานเกิดผลสำเร็จได้อย่างมากมาย ครุภูมิปัญญาไทย ช่วยเหลือบุคคลและกลุ่มให้มีอาชีพที่ซื่อสัตย์สุจริต สมาชิกมีความมั่นคงในชีวิตและจิตใจ

๓) เงื่อนไขการดำเนินชีวิตผลสำเร็จของงาน

- ครูสุนทรี ขนาดนิด ผู้มุ่งมั่นงานทอผ้า ตลาดรายและลักษณะของผ้าจะเป็นมาตรฐานของสินค้า OTOP ที่ได้รับความนิยมจากทั่วชาวไทยและต่างประเทศ
- การกระจายรายได้ของกลุ่มทำให้ก่อให้เกิดความเข้มแข็งทั้งในด้านการงานและเศรษฐกิจ
- การเรียนรู้และการถ่ายทอดองค์ความรู้ ครูสุนทรี ขนาดนิด จะทำไปพร้อม ๆ กัน ในขณะเดียวกันครูสุนทรี ขนาดนิด ได้วางตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้ผู้อื่นได้นำไปปฏิบัติตัว

๔. ผลสำเร็จของงาน

ครูสุนทรี ขนาดนิด ผู้ที่ได้รับความสำเร็จในชีวิตโดยการใช้ชีวิตที่เรียบง่าย ประหยัด รู้จักคิด รู้จักทำให้ส่งที่เหมาะสมที่ควร จากพื้นฐานการเกษตร การปลูกฝ้ายและพืชไร่อื่น จึงเป็นการเหมาะสมสม สำหรับการดำเนินชีวิต รู้จักการแบ่งปัน (วิชาความรู้) ให้กับบุคคลอื่นถือว่าเป็นกุศลทานที่สำคัญยิ่ง ทำให้เกิดความเป็นปึกแผ่น โดยเฉพาะในเรื่องเศรษฐกิจ ทำให้เกิดความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน ตลอดไป

ครูสุนทรี ขนาดนิด ไม่เคยย่อท้อต่อความยากลำบาก รู้จักการใช้ทรัพยากรในท้องถิ่น ให้เกิดประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อม การเก็บออมเป็นหลักการที่สำคัญที่ทำให้เกิดความเข้มแข็ง ในชีวิตและครอบครัว

๕. ข้อสรุปและขอขอบคุณ

พื้นที่ของอำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย เป็นพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง ซึ่งอยู่ใกล้เคียงกับภาคกลางตอนบน อาชีพการเกษตรจึงเป็นหลักการสำคัญในการดำรงชีวิต ความสมบูรณ์ของท้องถิ่นเป็นส่วนสำคัญที่จะให้ชาวบ้านใช้ประโยชน์ได้อย่างสมบูรณ์

ครูสุนทรี ขนาดนิด เป็นกรณีตัวอย่างหนึ่งที่เป็นต้นแบบของครูภูมิปัญญาไทย ที่ใช้ชีวิตและทุนธุรกิจชุมชนควบคู่กัน ทำให้ครูสุนทรี ได้รับการยอมรับจากบุคคลหลาย ๆ ฝ่าย หากผู้วิจัย มีเวลาในการศึกษาและวิจัยมากกว่านี้ จะเห็นตัวอย่างที่ดีอีกหลาย ๆ ตัวอย่างที่เป็นรูปแบบการเรียนรู้ และรูปแบบการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ครูประพนธ์ พลอยพุ่ม
นายวชิระ พลอยพุ่ม
นักวิจัย

ความสำเร็จของครุภูมิปัญญาไทย : รูปแบบและวิธีดำเนินการเรียนรู้ เพื่อการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น

.....

๑. ชื่อครุภูมิปัญญาไทย ครุสมพงษ์ มาจันทร์
๒. เชี่ยวชาญภูมิปัญญาไทยด้านการจัดการกองทุนและธุรกิจชุมชน ครุภูมิปัญญาไทย รุ่นที่ ๒
๓. เป้าประสงค์
 - ๑) การบริการกิจกรรมกลุ่ม การสร้างเครือข่าย
 - ๒) การสร้างตลาดในชุมชน
 - ๓) การทำธุรกิจเกษตรแบบครบวงจร
 - ๔) การออมทรัพย์สักจะ
 - ๕) การจัดสวัสดิการแก่ชุมชน
 - ๖) การสร้างสำนักการเรียนรู้ครุภูมิปัญญาไทย
 - ๗) การสร้างกองทุนอาชีวศึกษา
 - ๘) การสร้างป่าชุมชน
๔. องค์ประกอบของความสำเร็จ (เขียนถึง เนื้อแท้ของความสำเร็จวิธีการทำงาน/กิจกรรม)
ครุสมพงษ์ มาจันทร์ มีความรอบรู้ในเรื่องการจัดการกองทุนและธุรกิจชุมชน โดยการเรียนรู้จากประสบการณ์ชีวิตในวัยเด็ก เมื่อเดิบโตขึ้นได้รับราชการ เป็นพนักงานขับรถยนต์ของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ได้ไปเรียนรู้จากหน่วยงานต่าง ๆ ที่ไปตรวจราชการ ต่อมาลาอกมาทำการเกษตร มาจัดตั้งกลุ่มเกษตรทำนาแห่งน้ำ ไปศึกษาดูงานจากผู้รัฐมนตรีชาวบ้าน และนำมาปฏิบัติจนประสบผลสำเร็จ

๕. การใช้เงื่อนไขความสำเร็จ

๑) เงื่อนไขวิชาการ

เกิดความรู้ความเข้าใจในการจัดการกองทุนและธุรกิจชุมชน จากการเรียนรู้จากผู้สำเร็จและนำมาปฏิบัติจริง ตามวิถีบริบทของชุมชน เกิดกระบวนการบริหารจัดการที่เป็นรูปแบบที่เหมาะสมกับชุมชนแห่งน้ำ

๒) เงื่อนไขคุณธรรม

ครุสมพงษ์ มาจันทร์ ได้เรียนรู้จากผู้รัฐมนตรีชาวบ้านหลายแห่งและเห็นปัญหาของชุมชน จึงนำความรู้มาถ่ายทอดแก่ชุมชนและจัดตั้งโครงการกองทุนและธุรกิจชุมชน โดยนำเงิน ๔๙,๐๐๐ บาท ที่ครุได้รับการรับการสนับสนุนจากคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี เป็นกองทุนดำเนินการตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๕ เป็นต้นมาและสร้างกระบวนการการเรียนรู้ การจัดกลุ่มออมทรัพย์และกิจกรรมพัฒนาอาชีพต่าง ๆ ตามมา

๓) เงื่อนไขการดำเนินชีวิตผลสำเร็จของงาน

จากการเรียนรู้จากประชาชนชาวบ้านแล้วล้าอกราชการ ตั้งแต่ปี ๒๕๗๑ ได้กลับมาทำการเกษตรผสมผสานในเนื้อที่ ๑๗ ไร่ และใช้หลักพุทธศาสนา พิจารณาอธิษัจ ๔ สร้างกิจกรรมพัฒนาอาชีพเพื่อแก้ปัญหาความยากจน การธนาคารโศกระเบือ ธนาคารข้าว กลุ่มออมทรัพย์ ปลูกทุกอย่างที่กิน กินทุกอย่างที่ปลูก เหลือขายและค้นพบทางออกของตนอีกนั้นว่า "ภาคใต้ปลูกยางพาราภาคกลางปลูกข้าว อีสานเขามาเลี้ยงวัวควายเด้อ"

๔. ผลสำเร็จของงาน

ครูสมพงษ์ มาจันทร์ ได้ใช้วิธีการดำเนินชีวิตของครอบครัวเป็นแบบอย่างให้กับชุมชนปลูกทุกอย่างที่กิน กินทุกอย่างที่ปลูกให้มากที่สุด ทำทุกอย่างที่สามารถลดรายจ่ายของครอบครัว เช่น ทำน้ำยาล้างจาน น้ำยาซักผ้าใช้เองจากวัสดุในห้องถัง และให้ความรู้ชาวบ้านในชุมชนด้วย

๕. ข้อสังเกตอื่น ๆ

ข้อสังเกตที่ดีของงานวิจัย

- ทำให้มีโอกาสพบปะเรียนรู้กิจกรรมและกระบวนการทำงานของครุภูมิปัญญาไทย ได้รับความรู้และประสบการณ์ดี ๆ จากครุภูมิปัญญาไทย

ข้อเสนอแนะของงานวิจัย

- ควรมีการจัดเวทีการเรียนรู้ของครุภูมิปัญญาไทยแต่ละด้านเพื่อสร้างเป็นองค์ความรู้และนวัตกรรมใหม่ ๆ
- ควรพัฒนาครุภูมิปัญญาไทย สร้างเป็นศูนย์การเรียนรู้ด้านเศรษฐกิจพอเพียง

ครูสมพงษ์ บัวโรย

ครูมนรัตน์ สารภาพ

นักวิจัย

ความสำเร็จของครุภูมิปัญญาไทย : รูปแบบและวิธีดำเนินการเรียนรู้ เพื่อการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น

.....

๑. ชื่อครุภูมิปัญญาไทย ครุโภคล แคนตัคโคตร์

๒. เชี่ยวชาญภูมิปัญญาไทยด้านการแพทย์แผนไทย ครุภูมิปัญญาไทย รุ่นที่ ๕

๓. เป้าประสงค์

(๑) อนุรักษ์และฟื้นฟูผ่านของหมายพื้นบ้านอีสาน

(๒) นำพีชสมุนไพรมาประยุกต์ใช้บำบัดรักษาโรค

(๓) นำองค์ความรู้ที่ได้รับและประสบการณ์ในชีวิตมาเผยแพร่ต่อสาธารณะ

๔. องค์ประกอบของความสำเร็จ

ครุโภคล แคนตัคโคตร์ มีความรู้ในด้านการแพทย์แผนไทย การนำพีชสมุนไพรมาประยุกต์ใช้บำบัดรักษาโรค มีการดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่ายกับธรรมชาติ ถ่ายทอดความรู้ให้คนสามารถเรียนรู้และพึงพาตัวเองได้ในยามเจ็บป่วย

๕. การใช้เงื่อนไขความสำเร็จ

(๑) เงื่อนไขวิชาการ

มีความรู้ความเข้าใจและเชี่ยวชาญในเรื่องการนำพีชสมุนไพรมาประยุกต์ใช้บำบัดรักษาโรค

(๒) เงื่อนไขคุณธรรม

ครุโภคล แคนตัคโคตร์ ยึดหลักคุณธรรมในการครองตน ครองงาน รักษาผู้ป่วยด้วยจรรยาบรรณแพทย์

(๓) เงื่อนไขการดำเนินชีวิตผลสำเร็จของงาน

เป็นผู้รักษาปะรำṇไม่มากหรือน้อยเกินไป ไม่เบี่ยดเบี้ยนตนเองและผู้อื่น นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ให้เกิดความสุขต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม

๖. ผลสำเร็จของงาน

มีความภาคภูมิใจที่ได้มีส่วนช่วยอนุรักษ์ภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย ยາผ่านของหมายพื้นบ้านอีสาน ถ่ายทอดให้เยาวชนและผู้สนใจได้สืบทอดองค์ความรู้และคุณค่าของยาไทยพื้นบ้านสอนให้คนรู้จักดูแลสุขภาพและพึงพาตนเองในการรักษาสุขภาพ

๗. ข้อสังเกตอื่น ๆ

ควรส่งเสริมและสนับสนุนเผยแพร่ให้เยาวชนและกลุ่มผู้สนใจได้ศึกษาแบบอย่างของ ครูโภคล แคนตัคเตอร์ ด้วยการนำพืชสมุนไพรมาใช้ให้เกิดประโยชน์ การจัดเก็บข้อมูลยังไม่เต็มที่ ไม่เด่นชัด อาจเป็นเพราะเวลาในการดำเนินงานมีน้อย และครูโภคลกำลังก่อสร้างอโรคยาศาลา ศูนย์การเรียนรู้ภูมิปัญญาไทย ด้านการแพทย์แผนไทย ซึ่งครูโภคลตั้งใจให้ที่แห่งนี้เป็นศูนย์เรียนรู้ที่เกิดประโยชน์ ด้านการแพทย์แผนไทยมากที่สุด

ครูสมคิด สอนอาจ
ครูวีระ มีเมือง
นักวิจัย

ความสำเร็จของครุภูมิปัญญาไทย : รูปแบบและวิธีดำเนินการเรียนรู้ เพื่อการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น

.....

๑. ชื่อครุภูมิปัญญาไทย ครุมาลี แวนเพ็ชร
๒. เชี่ยวชาญภูมิปัญญาไทยด้านโภชนาการ ครุภูมิปัญญาไทย รุ่นที่ ๔
๓. เป้าประสงค์
อนุรักษ์ขนมพื้นบ้านภาคกลาง
๔. องค์ประกอบของความสำเร็จ
 - ๑) ได้รับความสนใจในงานโภชนาการอาหารโดยเฉพาะขนมหวานพื้นบ้าน
 - ๒) ครุมาลี แวนเพ็ชร ได้รับการถ่ายทอดภูมิปัญญาไทยการทำขนมเกษตรล้ำเจียกจากบรรพบุรุษ
 - ๓) ได้ถ่ายทอดความรู้ทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียนโดยจัดทำหลักสูตรการเรียนรู้ควบคู่กับการอนุรักษ์ทรัพยากรของท้องถิ่น
๕. การใช้เงื่อนไขความสำเร็จ
 - ๑) เงื่อนไขวิชาการ
นำความรู้ประสบการณ์ถ่ายทอดให้ผู้เรียนในสถานศึกษาทั้งในระบบ และนอกระบบโรงเรียน ชุมชนในท้องถิ่น และประชาชนทั่วไป
 - ๒) เงื่อนไขคุณธรรม
การถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับนักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไป ไม่จำกัดเชื้อชาติ สัญชาติและศาสนา
 - ๓) เงื่อนไขการดำเนินชีวิตผลสำเร็จของงาน
 - เน้นตัวการใช้ชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง ด้วยการใช้ทรัพยากรการเกษตรที่เคยปฏิบัติตามตั้งแต่เยาววัยจนกระทั่งถึงปัจจุบัน
 - เป็นตัวอย่างที่ดีของการอนอมอาหารและการแปรรูปอาหารก่อให้เกิดประโยชน์ทางโภชนาการและเศรษฐกิจชุมชน
 - ถ่ายทอดองค์ความรู้สู่สาธารณะชนทุกภาคส่วนทั่วชุมชน ภาครัฐและประชาชนโดยทั่วไป
๖. ผลสำเร็จของงาน

ครุมาลี แวนเพ็ชร ได้ดำเนินชีวิตของตนเองและครอบครัวที่ได้รับบ่มเพาะอุปนิสัยจากคุณยายและคุณแม่ ให้รู้จักการทำอาหารและรู้จักการเก็บออมและการอนอมอาหาร ทำให้มีชีวิตของของครุมาลี แวนเพ็ชร รู้จักคำว่า "พอ" และ "พอเพียง" โดยการนำมาปฏิบัติอย่างจริงจังในชีวิตประจำวันและสู่การเผยแพร่ทั้งในระบบโรงเรียน นอกรอบระบบโรงเรียนและในงานนิทรรศการต่าง ๆ

๗. ข้อสรุปเกตอื่น ๆ

งานของครุภูมิปัญญาไทยด้านโภชนาการเป็นงานที่มีความละเอียดอ่อนและhabitucl ที่จะมาสานต่อและดำเนินงานค่อนข้างยาก ทำอย่างไรที่จะให้ภูมิปัญญาไทยด้านโภชนาการของไทย ได้เผยแพร่ออกไปมากขึ้น มีชนน์ในอนาคตฝีมือและภูมิปัญญาของไทยจะสูงหายไป อย่างให้ครุภูมิปัญญาไทยแต่ละด้านได้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ เชื่อมความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน เป็นการช่วยเหลือ เกื้อกูลซึ่งกันและกันไปในตัวด้วย

ครุมนรัตน์ สารภาพ
ครุสรณพงษ์ บัวโรย
นักวิจัย

ความสำเร็จของครุภูมิปัญญาไทย : รูปแบบและวิธีดำเนินการเรียนรู้ เพื่อการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น

.....

๑. ชื่อครุภูมิปัญญาไทย ครุอุทุมพร มูลพร
๒. เชี่ยวชาญภูมิปัญญาไทยด้านปรัชญา ศาสนา ประเพณี ครุภูมิปัญญาไทย รุ่นที่ ๔
๓. เป้าประสงค์
 - ๑) สร้างคน สร้างงาน พัฒนาชาติ
 - ๒) สร้างสืบ ปลูกจิตสำนึกรัก กระตือรือร้น
 - ๓) สร้างงาน อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม อยู่แบบพอเพียง

๔. องค์ประกอบของความสำเร็จ

ครุอุทุมพร มูลพร เป็นผู้ขยันขันแข็ง ประหมัด อดทน กตัญญู พากเพียร ใช้คุณธรรมนำชีวิต ไม่ยอมท้อต่ออุปสรรค ไม่เห็นปัญหา แต่เป็นคนช่วยแก้ปัญหา ชีวิตครอบครัวจึงประสบผลสำเร็จ อบอุ่น มั่นคง มีความสุขและยังเป็นแบบอย่างให้สังคมได้เรียนรู้ตามแบบอย่างสับปุริสมารมณ์ ๗ ประการ

๕. การใช้เงื่อนไขความสำเร็จ

๑) เงื่อนไขวิชาการ

มีความเชี่ยวชาญโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การสร้างสื่อการเรียนการสอนเพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียน ทำของยากให้ง่าย ทำสิ่งที่น่าเบื่อให้เป็นเรื่องสนุกสนาน แม้แต่การเรียนคุณธรรมและจริยธรรม

๒) เงื่อนไขคุณธรรม

ครุอุทุมพร มูลพร ได้ยึดถือเอาพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมาเป็นหลักในการทำงาน “จงอย่ายกເเอกสารความขาดแคลนมาเป็นข้ออ้าง จงทำงานภายใต้ความขาดแคลนให้ประสบผลสำเร็จ มีความเมตตาและเอื้ออาทรต่อมวลชนชาวช่าง อยู่รวมกันอย่างสันติ”

๓) เงื่อนไขการดำเนินชีวิตผลสำเร็จของงาน

ครุอุทุมพร มูลพร จะยึดหลักการดำเนินชีวิต ทำตัวให้เป็นแบบอย่างที่ดี (ทำให้ดู) อยู่แบบพอเพียงนำวัสดุที่เหลือใช้แล้วมาประดิษฐ์คิดค้นนำมาใช้ใหม่อย่างมีคุณค่า เพื่อแผ่ เอื้ออาทรต่อเพื่อนบ้านและสังคม ทำบัญชีประจำวันเพื่อควบคุมรายรับรายจ่าย ส่งเสริมการออม เพื่ออนาคตที่มั่นคง

๖. ผลสำเร็จของ

- ครุอุทุมพร มูลพร เป็นบุคคลตัวอย่างของแผ่นดิน เห็นได้จากที่ได้รับพระราชทานรางวัลและคำชâmเชย จากสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ สมเด็จพระเทพ ฯ และพระบรมวงศานุวงศ์ อีกหลายพระองค์

- เป็นผู้มีคุณธรรมเอาความดีชนาความชั่ว "ชนาความตระหนี่ด้วยการให้ ชนาความ เหลว ให้เหลด้วยการทำจริง" ท่านจึงเป็นเหมือนพระเจ้าของเด็ก ๆ เป็นที่พึ่งพาของชุมชนและสังคม

๗. ข้อสังเกตอื่น ๆ

- กรอบของเวลาที่กำหนดในการทำงาน ทำให้ไม่สามารถเข้าไปคลุกคลี หาข้อมูลเชิงลึกได้ และอยู่ในช่วงของครุอุทุมพร มุลพร กำลังย้ายบ้านจากบางบอนไปอยู่ที่นนทบุรี จึงฉุกละหุกพอสมควร
- ครุอุทุมพร มีภารกิจหน้าที่ในการเผยแพร่ถ่ายทอดองค์ความรู้มากทั้งในและต่างประเทศ แม้จะอยู่ในระยะหลังเกษียณแล้ว จึงยกต่อการนัดหมายสอบถามข้อมูล เพราะปรัชญา ศาสนา ประเพณีเป็นเรื่องของจิตใจอันละเอียดอ่อน ต้องเข้าถึง เข้าใจ จึงจะสะท้อนชีวิตให้เห็นได้

ครุกฤษณ์ ฤทธิเดชา
ครุสanga วงศ์ทอง
นักวิจัย

ความสำเร็จของครุภูมิปัญญาไทย : รูปแบบและวิธีดำเนินการเรียนรู้ เพื่อการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น

.....

๑. ชื่อครุภูมิปัญญาไทย คุณจักรกฤษษ์ สุขสวัสดิ์

๒. เชี่ยวชาญภูมิปัญญาไทยด้านงานช่างประดับมุก ครุภูมิปัญญาไทย รุ่นที่ ๔

๓. เป้าประสงค์

การเขียนและฉลุลายต่าง ๆ ประกอบงานประดับมุก การทำเครื่องใช้ประดับมุกทั้งแบบลายฝังและลายถม การถ่ายทอดองค์ความรู้สู่ชุมชน นักเรียนนักศึกษาและประชาชนทั่วไป

๔. องค์ประกอบของความสำเร็จ

๑) ได้รับความไว้วางใจในผลงานจากผู้สนใจให้จัดทำงานใหม่และซ้อมแซมชิ้นงานก่อ ที่ชำรุด

๒) ได้รับความไว้วางใจให้เขียนລາຍລະອຽດลายตັນແບບແລະປະຕິ່ງຈົ້ານປະດັບມຸກ ເພື່ອຖຸລເກລ້າ
ຄວາຍສົມເຈົ້າພະເທົ່ານຮັດນາຫຼາຍ ໃນໄວໂຮກສເສົ່າຈົ່າພະຣາຊົດນາໃໝ່ພະຣາຊາຫານວຸລິບັນຕິບໄທແກ່ນັກສຶກຂາ
ວິຊາຊ່າງ ១០ ໜູ້ ດັ ສໂມສຣ້າຂໍາລັບພົມພາສຳນັກພະຣາຊວັງ

๓) ได้รับมอบหมายจากສຳນັກພະຣາຊວັງເປັນຜູ້ທຳລາວລາຍແລະໂກຮັດລຸລາຍໄມ້ຈັນທົ່ງ ປະກອບ
ພຣະໂກຄຽບແປດເໜີ່ມ ໃນງານພະຣາຊາຫານເພີ້ງພຣະສມເຈົ້າພະເຈົ້າພື້ນໆເຊື້ອເຈົ້າພັກລ້ານີວັນນາ
ກຣມຫລວງນາຮັບສານຄຣິນທົ່ງ ດັ ມະຫລັບພື້ນທີ່ທົ່ວສະນາມຫລວງ

๕. การใช้เงื่อนไขความสำเร็จ

๑) เงื่อนไขวิชาการ

นำความรู้ประสบการณ์ถ่ายทอดทั้งการศึกษาในระบบโรงเรียน นอกระบบโรงเรียน
ชุมชนในท้องถิ่น และประชาชนทั่วไป

๒) เงื่อนไขคุณธรรม

การถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับประชาชน นักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไป
ໄມ້ຈຳກັດ ເຂົ້າຫາຕີ ສັງຫາຕີ ແລະຄາສນາ

๓) เงื่อนไขการดำเนินชีวิตผลสำเร็จของงาน

● เน้นตัวการใช้ชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง ด้วยการปลูกพืชผักสวนครัวໄວ້ຂ້າງບ້ານ

ພັກອາສັຍ

● เป็นตัวอย่างของการนำเปลี่ยนหอยมาเพิ่มนຸລືຄ່າ ໂດຍໃຊ້ຄວາມສາມາດແລະ
ประสบการณ์ "งานช่างประดับมุก"

● ถ่ายทอดองค์ความรู้ສู่ສາຫະະນະຫຼຸກການສ່ວນທີ່ໜີ້ໜີ້ ກາຄວູ້ ແລະປະຊາຊົນ
ໂດຍທົ່ວໄປ

๖. ผลสำเร็จของงาน

ครุจักรกริศษ์ สุขสวัสดิ์ เป็นผู้มีความเชี่ยวชาญงานประดับมุก ซึ่งเป็นการนำเปลือกหอยมาเพิ่มมูลค่าประกอบกับความรู้และประสบการณ์ความเชี่ยวชาญด้านการเย็บนลวดลายไทยแบบต่าง ๆ มีการนำวัสดุที่อยู่ใกล้ตัวมาเพิ่มมูลค่าให้มีราคาเป็นชิ้นงานที่น่ายกย่องเป็นที่ยอมรับในวงกว้าง อีกทั้งประยุกต์เครื่องมือเครื่องใช้ที่ใช้ในการทำงานต่าง ๆ ซึ่งเป็นเครื่องมือราคาถูกแต่ใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ไม่ต้องนำเงินออกต่างประเทศ เพราะต้องใช้วัสดุหรือเครื่องมือที่มีราคาแพงโดยครุจักรกริศษ์ ยังคงอนุรักษ์ศิลปกรรมไทยไว้ให้คงอยู่เป็นเอกลักษณ์ของไทยได้อย่างยอดเยี่ยม

๗. ข้อสังเกตอื่น ๆ

"งานด้านศิลปกรรม" เป็นความสามารถเฉพาะบุคคลซึ่งต้องมีจิตวิญญาณในการศึกษาหาความรู้ ประสบการณ์และต้องนำมาปฏิบัติและประยุกต์ใช้ ได้ชั้นงานเป็นที่ยอมรับสำหรับบุคคลทุกระดับชั้นทั้งไทยและต่างประเทศ อีกทั้งยังมีการถ่ายทอดกับชุมชน นักเรียน นักศึกษา และประชาชนโดยทั่วไป

ครุนรินทร์ น้อยรักษา
ครุวีระ มีเหมือน
นักวิจัย

ความสำเร็จของครุภูมิปัญญาไทย : รูปแบบและวิธีดำเนินการเรียนรู้ เพื่อการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น

.....

๑. ชื่อครุภูมิปัญญาไทย ครุทองเหมาะ แจ่มแจ้ง

๒. เชี่ยวชาญภูมิปัญญาไทยด้านเกษตรอินทรีย์ชีวภาพ ครุภูมิปัญญาไทย รุ่นที่ ๔

๓. เป้าประสงค์

การคัดพันธุ์ข้าว โดยวิธีการกะเทาะเปลือก และทดสอบ นำไปขยายพันธุ์ และคัดสายพันธุ์ ข้าวที่มีอยู่ในท้องถิ่นและการปลูกข้าวแบบแผนใหม่ โดยปรับเปลี่ยนการใช้สารเคมีใช้จุลินทร์ชีวภาพ ได้ผลเป็นที่น่าพอใจ

๔. องค์ประกอบของความสำเร็จ

จากความสำเร็จของครุทองเหมาะได้มีการถ่ายทอดความรู้สู่ชุมชน และสร้างเครือข่าย ทุกภูมิภาคของประเทศไทย โดยการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาสอดแทรกปฏิบัติ จนเกิดเป็นรูปธรรม สัมผัสได้จริงและถ่ายทอดจนได้รับเป็นเกษตรกรดีเด่นแห่งชาติสาขาวิชาการทำ

๕. เงื่อนไขความสำเร็จ

(๑) เงื่อนไขวิชาการ

ครุทองเหมาะ แจ่มแจ้ง ได้ปรับความรู้และภาษาที่เป็นวิชาการมาเป็นภาษาถิ่น ทำการถ่ายทอดจนประสบผลสำเร็จ จึงนำไปเป็นแบบอย่างต่อไป

(๒) เงื่อนไขคุณธรรม

ครุทองเหมาะ แจ่มแจ้ง ได้นำหลักคุณธรรมมาใช้ในครอบครัวเป็นแบบอย่างที่ดี ที่นำมาเผยแพร่ต่อผู้เข้ารับการอบรมและถ่ายทอดต่อเนื่องตลอดมา

(๓) เงื่อนไขการดำเนินชีวิตผลสำเร็จของงาน

จากการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้กับวิธีชีวิตของครอบครัว จึงทำให้ครุทองเหมาะได้ใช้เวลาพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับการทำงาน จนเกิดเป็นความรู้ใหม่ รวมถึง การพัฒนาเครื่องจักรเครื่องมือในการทำเกษตรกรรม ด้วยการคิดทำเกษตรพอเพียง ๑ ไร่ ไม่จน จนทำให้ครุทองเหมาะ แจ่มแจ้ง ประสบความสำเร็จในการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมา ดำเนินชีวิต

๖. ผลสำเร็จของงาน

ความสำเร็จของครุทองเหมาะคือการรักษาพันธุ์ข้าว การผสมพันธุ์ข้าว การเพาะพันธุ์ ข้าวแบบระบบ คิดค้นจุลินทรีย์ T.M. และสถาบันการเรียนรู้เกษตรอินทรีย์สุพรรณบุรี มูลนิธิกสิกรรม ธรรมชาติ จากการถ่ายทอดองค์ความรู้เหล่านี้ได้พัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ที่ได้รับการถ่ายทอดและ ประสบความสำเร็จจากการทำงาน ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๗. ข้อสังเกตอื่น ๆ

● งานครูทองเหมาะ แจ่มแจ้ง ครอบคลุมวิถีชีวิตรอบด้านทั้งด้านคุณธรรม จริยธรรม งานอาชีพ สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยีและนวัตกรรมควรที่จะได้รับการเผยแพร่ทางสื่อต่าง ๆ ให้ป้อยขึ้น เพื่อปลูกฝังจิตสำนึก

● ควรจะมีผู้สนับสนุนทั้งหน่วยราชการและเอกชนหรือสถาบันต่าง ๆ ที่สนใจเพื่อช่วยเหลือ และสนับสนุนด้านการเงินและการอำนวยความสะดวกในการเผยแพร่ตามสถานที่ต่าง ๆ

● ควรจะมีการบรรจุเนื้อหาความรู้เป็นการศึกษาในระบบการศึกษาของนักเรียนในวิชาเกษตรกรรม

ครูบุญเลิศ ไทยทัตกุล
นางสาวศิริพรรณ พัฒนาอิม
นักวิจัย

ความสำเร็จของครุภูมิปัญญาไทย : รูปแบบและวิธีดำเนินการเรียนรู้ เพื่อการขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น

.....

๑. ชื่อครุภูมิปัญญาไทย ครุฑะมะ แบลลีอัน
๒. เชี่ยวชาญภูมิปัญญาไทยด้าน ศิลปการแสดงดีเกสุล ครุภูมิปัญญาไทย รุ่นที่ ๒
๓. เป้าประสงค์
 - ๑) อนุรักษ์พื้นฟูและส่งเสริมศิลปการแสดงดีเกสุล
 - ๒) เป็นผู้เริ่มแสดงดีเกสุล แบบ ๒ ภาษา (ภาษาไทย และภาษาไทย)
 - ๓) นำองค์ความรู้ดีเกสุลและประสบการณ์ในชีวิตมาเผยแพร่ต่อสาธารณะ
 - ๔) ใช้ศิลปการแสดงและหลักศาสนาดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่าย
๔. องค์ประกอบของความสำเร็จ
ครุฑะมะ แบลลีอัน มีความรู้ด้านการแสดงดีเกสุลอย่างแตกฉาน และปรับประยุกต์ การแสดง ๒ ภาษา เป็นการใช้ศิลปการแสดงดีเกสุลสร้างความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างชาวไทย ทั้งสองเชื้อชาติ อันนำไปสู่ความเป็นสันติสุขให้เกิดแก่ประชาชนทั้ง ๓ จังหวัด ชายแดนภาคใต้และ ชาวไทยทั่วทั้งประเทศ
๕. การใช้เงื่อนไขความสำเร็จ
 - ๑) เงื่อนไขวิชาการ มีความรู้ความเข้าใจและเชี่ยวชาญในศิลปการแสดงดีเกสุลแบบ ๒ ภาษา เพย์พร์ ให้กับเยาวชนในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นการสืบทอดศิลปการแสดงที่มีคุณค่าของแผ่นดิน
 - ๒) เงื่อนไขคุณธรรม ครุฑะมะ แบลลีอัน ใช้หลักศาสนาอิสลามในการดำเนินชีวิตและใช้หลักตามปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง เป็นแบบอย่างให้กับศิษย์และชุมชนได้เรียนรู้และใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิต
 - ๓) เงื่อนไขการดำเนินชีวิตผลสำเร็จของงาน ใช้ภาษาในการดำเนินชีวิตทั้งภาษาไทย และภาษาไทย ทำความเข้าใจอันดีระหว่างรัฐกับ ประชาชน ระหว่างประชาชนกับประชาชนได้เข้าใจระหว่างกัน โดยดีเกสุลเป็นสื่อทั้งในด้านการดำเนินชีวิต เศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรมและสังคม
๖. ผลสำเร็จของงาน ครุฑะมะ แบลลีอัน ได้นำองค์ความรู้ด้านดีเกสุล "ไปพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง ศิษย์ และคนในชุมชนให้เข้าใจในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยผ่านการแสดงดีเกสุลและการดำเนินชีวิต ประจำวันที่เป็นแบบอย่างแก่ผู้พบเห็น"

๗. ข้อสังเกตอื่น ๆ

อุปสรรคในการศึกษาวิจัย คือสถานการณ์ความไม่สงบใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ทำให้ผู้เก็บข้อมูลไม่สามารถลงไปเก็บข้อมูลในพื้นที่ได้ แต่ผู้วิจัยได้แก้ปัญหาโดยให้ครุฑะมะ แบล็อกเบนมาให้ข้อมูลในจังหวัดสงขลาหลายครั้ง ประกอบกับผู้เก็บข้อมูลมีความสนใจและติดตามผลงานของครุฑะมะ มาอย่างต่อเนื่อง จึงได้ข้อมูลที่สมบูรณ์พอสมควรในระดับหนึ่ง

ครุนครินทร์ ชาทอง
ครุประเสริฐ รักช์วงศ์
นักวิจัย

คณะผู้จัดทำ
รายงานการวิจัยเรื่อง
รูปแบบและวิธีดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ของครุภูมิปัญญาไทย
เพื่อขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในท้องถิ่น

ที่ปรึกษา

ศาสตราจารย์พิเศษหงทอง จันทร์วงศุ

เลขาธิการสภากาการศึกษา

นางสาวสุทธาสินี วัชรบูล

รองเลขาธิการสภากาการศึกษา

นางทิพย์สุดา สุเมธเสนีย์

ผู้อำนวยการสำนักนโยบายด้านการเรียนรู้ตลอดชีวิต

นายร่วิช ดาแก้ว

และโอกาสทางการศึกษา

หัวหน้ากลุ่มนโยบายส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

สำนักงานเลขาธิการสภากาการศึกษา

นักวิจัย

นายอรุณ ทิพยวงศ์

นายกสมาคมครุภูมิปัญญาไทย

นายกฤษณ์ ฤทธิเดชา

เลขาธิการสมาคมครุภูมิปัญญาไทย

นายสมชาย สมานตรະกุล

อุปนายกสมาคมฯ ภาคกลางและภาคตะวันออก

นายประพนธ์ พลอยพุ่ม

อุปนายกสมาคมฯ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และประชาสัมพันธ์

นายประยงค์ รณรงค์

อุปนายกสมาคมฯ ภาคใต้

นางมนรัตน์ สารภาพ

เหรัญญิก

นายสรณพงษ์ บัวโรย

ปฏิคม

นายบุญเลิศ ไทยทัดกุล

กรรมการ

นายส่ง่า วงศ์ทอง

กรรมการ

นายนครินทร์ ชาทอง

กรรมการ

นายสมคิด สอนอาจ

กรรมการ

นายสมเจตນ์ วิมลเกช�

กรรมการ

นายนรินทร์ น้อยรักษ์

กรรมการ

นายวีระ มีเหมือน

กรรมการ

นายประเสริฐ รักษ์วงศ์

ผู้ช่วยครุภูมิปัญญาไทย

นางสาวศิริพรรณ พัฒนาอิ่ม

ผู้ช่วยครุภูมิปัญญาไทย

นายวชิระ พลอยพุ่ม

ผู้ช่วยครุภูมิปัญญาไทย

นักวิจัยและบรรณาธิการ

ดร.นภณฑ์ ลิบหมื่นเปี้ยม

นักวิชาการศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภากาการศึกษา

นางสาวณัตตรา แทนขำ

นักวิชาการศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภากาการศึกษา

ประสานงานพิมพ์

นางสาวณัตตรา แทนขำ

ออกแบบภาพปก

นายธรรมรงค์ แก้วโภราณ

ครุภูมิปัญญาไทย รุ่นที่ ๖ ด้านศิลปกรรม